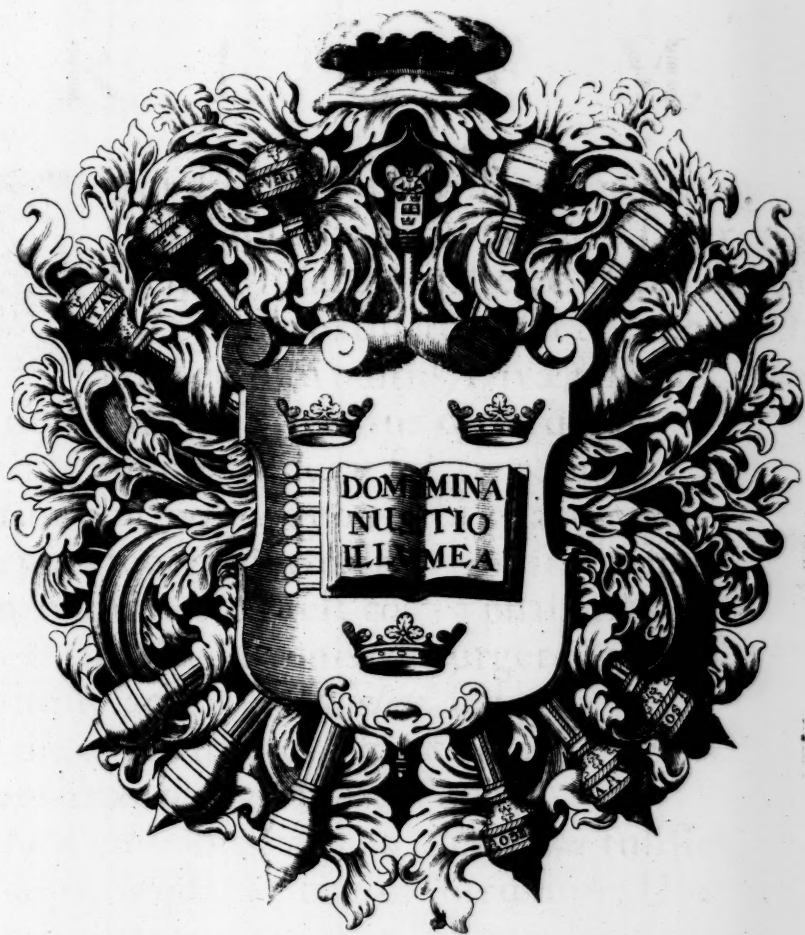

EXEQUIÆ
Defideratissimo Principi
G U L I E L M O
GLOCESTRIAE DUCI
A B
Oxonienfi Academia
S O L U T Æ.

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO, *An. Dom.* MDCC.

EXEQUIA

Desideratissimo Principi

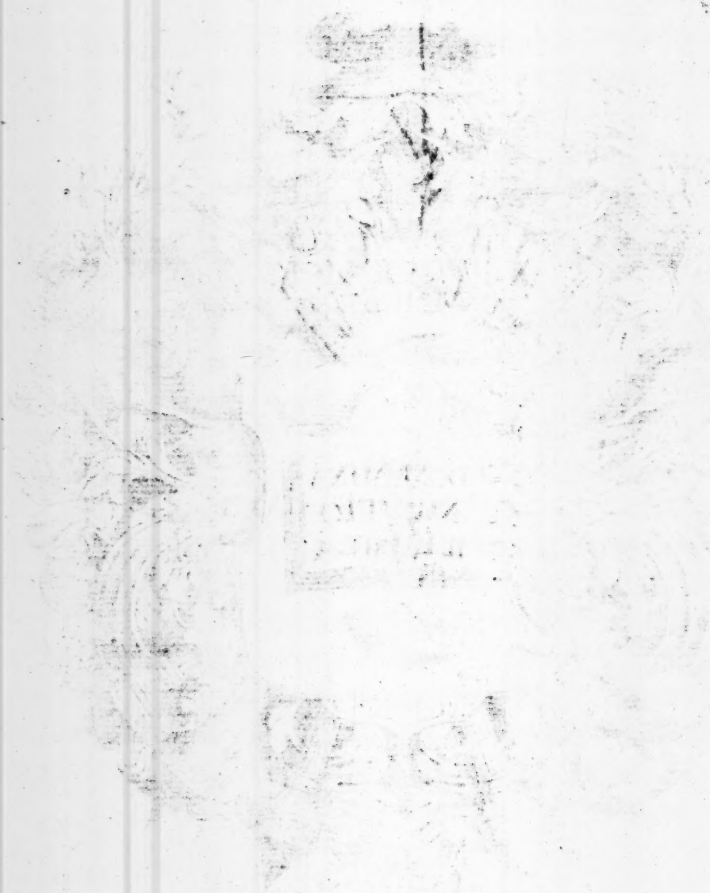
GULIELMO

GLIOCESTRÆ DUCI

AB

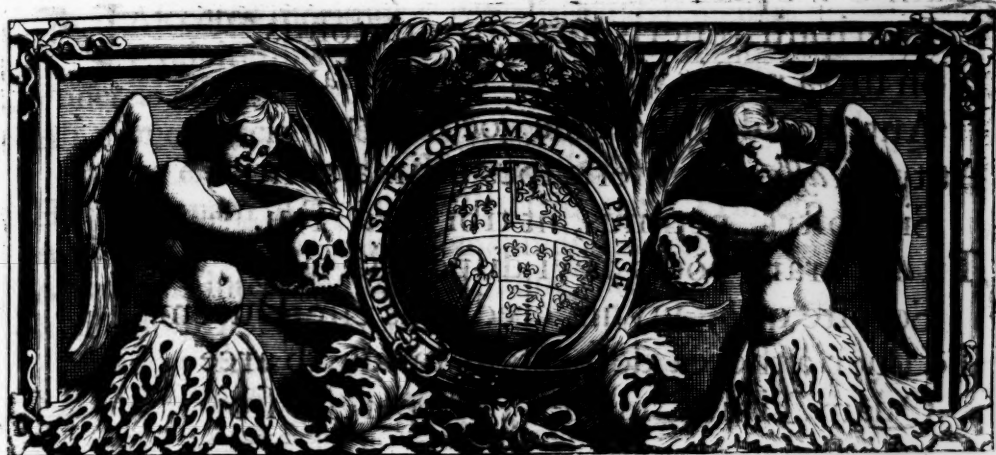
Oxonienſi Academis

SOLE

YONIA

RECTORI & SCHOLARIBUS

A D
R E G E M.

Qui dilectis superas spes una Britannis,
 Et stabili Imperio pendula fata regis;
 Accipe Musarum tristes, *Gulielme*, labores;
 Et posita extincto mœsta trophæa Duci.
 Non etenim tantus, Divæ post fata *Mariæ*,
 Vel nostra intravit, vel tua corda dolor.
 Hic blanda afflictis dederat solatia rebus,
 Charior hinc nobis, quod Tibi charus erat.
 Tu parvum teneris formasti Heroa sub armis,
 Dum sua miscebat tela coæva phalanx.
 Hinc vera ardebat juvenis consurgere in arma,
 Rivalique acie Te, *Gulielme*, sequi.
 Quales illa daret strages! quot vinceret urbes
 Pubes *Gloverni Nassovique* sequax!
 Tum grata ambobus carmen *Rhedycina* tulisset,
 Multaque laudasset pagina utrumque Ducem:
 Hinc versu surgente micaret Avunculus; inde
 Musam exerceret proxima cura Nepos.

Quin O! Spes vanas mors lufit; & invida Parca
Præripuit teneris ferta parata comis.
Non ultra nequit victrices Anglia laurus,
Aut placidæ ducit fila jocosa tyræ.
At tu, *Naffande*, miferæ spes ultima gentis;
Sit noſtri, petimus, fit tibi cura Tui.
Tu reparare potes ſævi diſpendia fati,
Sopſite quo, vivum credimus eſſe Ducem.
Te Puer æthereæ deſpectans lætus ab arce
Quam Tibi ſe, mallet Te ſuperelle ſibi.

Ad Principiſſam.

O Chara Angligenis *Anna*, O triſtiſſima Mater!
Accipe quos Puero dat *Rhedycina* modos.
Blandum ſæpe piis fœcunda puerpera Muſis,
Sæpe Orbata facis flebile Mater Opus,
Nunc luctum Aonides iterant; tecumque querelas
Heu! Socias miſcent officioſa cohors:
Docta ferunt ægris, ſed vana levamina, curis:
Non tibi Muſa dabit, non tibi carmen opem.
Quin tu, Diva Parens, da finem aliquando dolori:
En! Tibi ſolamen ſpondet amicus Hymen.
Alter naſcetur vacua qui ludat in aula
Wilhelmus, ſimili qui vibret arma manu.
Tunc pro *Gloverno* frater celebrabitur; Ille
Muſarum curas leniet, Ille Tuas.

GU. PAYNTER

Vice-Cancel. Oxon.

Guilelmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

NAscantes morimur; genialis gaudia mensæ
Excipit (infandum!) pompæ mœstissimus ordo
Funereæ. Sic fata volunt! sic volvere Parcas,
Ah nimio didicit miseranda Britannia damno.

Festus erat niveusque dies, quo lætior alter
Haud unquam Albioni affulsit; Glovernæ Princeps,
Auspiciis Cunisque tuis memorandus in ævum.
At medios inter plausus, festivaque latè
Jubila dum populi resonant; en, lurida cœli
Tempestat terræ incubuit; desæviit ardens,
Infecitque diem ferali Sirius astro.
O Decus! Angliacæ spes ô fidissima gentis!
Qui Britonum fueras modò publica cura tuorum,
Et Regni columen: fato jam raptus acerbo,
Exitium commune jaces Patriæ atque Parentum!
Væ tibi, Gens infausta! preces & vota protervi
Abripiunt venti. Vanâ quid mente triumphos
Prævertisse juvat? Frustrâ de Rege futuro
Ipsa tibi plaudis; frustrâ Illi Nestoris annos
Exoptas: Illi nequicquam vilia Regum
Sceptra paras. Teneri nam Cæsaris ignea virtus
Altius affurgens, subiectum despicit orbem
Sublimis super astra, viamque affectat Olympo.

Henry Barry Baro de Santry
è Coll. Di. Jo. Bapt.

Defervet Martis studium, non ulla nitentes
Pascere equos ultrâ cura, nec arma sequi.
Nobilium languet pubes, & Principe belli
Amisso, suetum mœsta recusat opus.
Gens mea non olim segnis, sive agmina Gallus
Saxonidum, fidens sive vocaret Iber.
Hinc ego præcepi lauros securus, avitum
Sperabam Juveni sub Duce ferre decus.
Hærerem lateri comes, intentataque caro
Ductori exciperem pectore tela meo.
Sic olim erudiit patriæ me fidus Opheltes,
Hac natum voluit se Pater arte sequi.
At nunc Bellonæ laudes licet integer ævi
Diffugio, fortem hanc invida fata negant.

B

Borboniæ

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Borboniæ spes prima domûs meditare triumphos,
Hesperiosque animo sub juga mitte Lares.
Æmulus Ille obiit qui non indignus avorum
Præriperet capiti ferta parata Tuo.
Teutonicæ vires torpent ad prælia, frangi
Non alio poterant corda Britannia modo.

Carolus Bertie Honoratissimi Domini Montacutii Comitis
Abingdonienfis Frater natu minimus Ædis Christi Alumnus.

POne Ducem exanimem memori, Nellere, tabellâ;
Et niveum exangui palleat ore decus.
Hic incæpta tener detrectet prælia miles;
Et fluat excussâ labilis hasta manu.
Inturbata armis fictæ stent mœnia Rigæ,
Classis & in lentâ parva putrescat aquâ.
Mœreat inde frequens Princeps, hinc Regia Virgo;
Hic belli socium quærat, & illa tori.
Hic animam nati tremulo legat ore fugacem,
Et gelidis moriens hæreat *Anna* labris.
Immemor Europæ mæstâ Rex ploret in umbrâ;
Nesciaque abruptam regna querantur opem.
Mox pia succedat crudæ Rhedycina tabellæ,
Plurimus & tristem pulset Apollo chelyn.
Nè tamen immanem Divæ molire dolorem,
Illa suos luctus exprimat, illa meos.

Dodington Grevile Hon. Dom. Dom. *Brook*.
Fil. natu minor. E Coll. Om. An.

Nunc luctuosi sponte fluunt Modi,
Et raucus ultro funereos fonos
Dat Pecten, injussique mœstis
Proveniunt Numeri Camænis.
Nuper *Mariæ* præproperum Rogum,
Stellamque cœlis ocyus additam,
Flevire vates, Barbitique
Vix querulæ filuere Chordæ:
Jam rursus udas Funera Nænias
Poscunt, Poetis nunc iterum Febris
Est execranda, & sæviorem
Instituit Libitina Pompam.

Quin

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Quin Tu peremptum, infausta *Glocestria*,
Lugè, Britannis Urbs inamabilis;
Inauspicatos olim Honores
Non dabis, & Titulos caducos:
Non Tu videbis tempore postero
Illum cientem Prælia ludicra,
Siccasque Pugnas, & minantem
Hostibus Exitium futuris.
Nî respuisset Parca severior,
Quot Ille Lauros emerito Patri
Victor reportasset? Quot *Annæ*
Sollicitæ dederat Timores?
Festiva nuper cum rediit Dies,
Ut se movebat lubricus aspici
Inter choreas, ut Puellæ
Ignibus insolitis calebant!
Quis fulsit Ardor vividus in Genis!
Qualis nitebat mascula Gratia
In fronte, fraudatumque Lethum
Pollicita, & vegetam senectam!
Nunc Præda fati nobilior jacet;
Impunè victrix deferuit Febris
Artus rigentes, & supremo
Frigore detumuere Venæ.
At usque inhærens *Anna* Cadaveri
Nunc Labra jungit vix gelidis Genis,
Et nunc inextinctos Calores
sentit adhuc, tenuemque Vitam:
Sed frustra inanem credula spem fovet,
Et poscit amens Hanneſii Manus,
Heu! nescias tardare fuccis,
Aut Numeris, Animam fugacem.
Transivit Undas irremeabiles,
Et vel *Mariæ*, vel *Caroli* finu
Repõstus, hoc fortasse ridet
Flebilis Officium Camænæ:
Nunc Ille Majorum egregios videt
Manes, beatis Auriacæ domus
Admissus Umbris, Deliique
Non gemina revocandus Arte.

Johannes Percivalæ
è Coll. Mag. Baronettus.

Guilielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Alma *Maria* graves tandem miserata dolores
Anglorum, mœstis omina fausta dedit.
Optatam moto pacem Dea reddidit orbi;
Jussit & auspiciis cedere cuncta bonis.
Ergone spes liceat nobis producere fretis
Numine *Nassovî*, numine, Diva, tuo?
Fallimur. Incertæ miseri solatia fortis
Erepta heu! flemus, deliciasque breves.
Cum jam acer tenerâ torqueret spicula dextrâ,
Cum caneret Princeps Cæsaris arma puer;
Funeſtis molles ardescunt ignibus artus,
Inque sinu medio febris anhela furit.
Jamque tremunt nervi, fauces & viscera turgent,
Et maculis foedis lactea membra rubent.
Carmine quis rapidos mulcebit sanguinis æstus?
Quis medicam, Phœbi munere, spondet opem?
Ratclivii nil fida manus; nil proficis herbis
Hanneſi, arte Patrem faſſus utrâque Deum.
Occidis O ingens decus & tutela Britannûm!
Nec gens funeribus corruiſit una tuis.
Quis non nascentes in te virtutis honores,
Ingentes animos, Imperioque pares,
Quis non attonitus placidas ſuſpexerit artes,
Te Muſarum inter plectra movente choros?
At te nunc Divæ, te per nemus omne requirunt;
Flebilibusque gemit plurima nympha modis.
Cum tua præceptis formaret pectora Cæſar,
Cæſareæ quàm mens æmula laudis erat!
Qualis in adverſos Celtas olim irruit Ille
Et pronâ pavidos egit ubique fugâ:
Sic ora, urgebat juvenes dum ſtrenuus hoſtes,
Fulgebant inter ludicra bella Duci.
Hunc Pater ah! triftis poſcit cum Cæſare fruſtra,
Orbam dum luget triftior *Anna* domum.
Interea Thameſis fertur tumuiſſe dolore,
Singultu & crebro volvere tardus aquas.
Ter Thetis infandos luſtus conata levare eſt
Carmine; ter Divæ clauſerat ora dolor.
Tandem inter lachrymas, indigna heu! funera flemus,
Flemus, ait, populi triftia fata tui.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Res nondum at lapsas ausim sperare Britannis;
Neve *Stuartiadum* concidet omnis honos.
Ira Jovis læsas ingenti ulciscitur aras
Supplicio, spretos vindicat ira Deos.
Paret *Nasovio*, paret Diis Anglia, prolem
Mox aliam cernes furgere, spesque novas;
O Lucina fave! ludet *Gulielmus* in aulâ
Alter, qui ferò Regia Sceptra geret.
Dii justum fortemque dabunt, unoque minorem
Cæsare; nec, quod dent, numina majus habent.

Jacobus Long Baronettus
è Coll. Ball.

L Abentis ævi dum peragit vices
Extremus ordo: dum renovat choros
Romana pubes, Sæculares
Dum redeunt Italici triumphi:
Te, Chare Princeps, murmure flebili
Lugent Britanni, Te lachrymabili
Versu requirunt; instruitque
Funeream Rhedycina Pompam.
Quàm mallet O! (si sic voluit Deus)
Non indecoro carmine bellicos
Ornâsse victoris triumphos
Et capiti imposuisse fertum!
Narrare vellet pube Britannicâ
Gentes subactas, signaque barbaris
Direpta Mauris, & tremendas
Trans Ligerim Rhodanumque turmas.
His nempe gestis agmine parvulo
Prælusit olim ludicra bellicæ
Imago pompæ, cuspidisque
Innocuæ puerilis ictus.
Illic *Namurci* vidimus æmulas
Nutare turres, parvaque dirui
Munimina; effecto rivo
Boyniacas trepidare lymphas.
Quin O! vetabat Parca malignior
Contendere ultra. Scuta trahunt humi
Mœsti sodales, & perosas
Abjiciunt humeris pharetras.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Te turba plorant æmula virgines,
Olim parantes illecebras Tibi ;
Curamque formæ jam relinquunt,
Atque minùs cupiunt placere.
At quis dolorem Matris & impetum
Non exprimendum pinget? ut anxium
Exedit atrox cura pectus!
Ut furiis agitavit horror!
Hæc mentis impos dilacerat genas
Tunditque pectus; murmura lachrymis
Immiscet, & singultat eheu!
Atque cupit comes ire nato
Quin pone tandem tristitiæ modum,
Dilecta Princeps; hoc populus rogat
Voto frequenti, publicoque
Ore preces iterat Senatus:
En! spondet omen blandus Amor toro
Lætum jugali, progeniem novam;
Tu nascituræ parce proli,
Atque fove Afcanium futurum.
Hic ludibundus Matris ab ubere
Pendeat Infans, tangere mox Patris
Audebit hastam: atque ore balbo
Garriet Auriaci triumphos.
Mox & virili robore firmior
Fraterna pugnax instruet agmina;
Hunc forte miles non pudendus
Trans gelidum comitabor Istrum.

Bourchier Wrey Baronettus
ex Æde Christi.

MUsæ, noster amor, nascentis si qua poetæ
Cura animum tangit, magicas incendite laurus;
Reddite *Threicio* mihi carmine reddite *Daphnin*.
Heu quid ago, & vacuâ infans mihi mente reposco?
Audieram egregio placari carmine Manes,
Heroumque animas vetitis exire sepulchris.
Audieram, & sic fama fuit: sed carmina tantum
Vestra valent superûm contra fata aspera, quantum
Ad vulnus cytharæ medicatave melle venena.
Quin saltèm exequias mœsto comitemur honore;

Ducite

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ducite vos, Musæ, feriemque evolvite luctus.
Tempore quo matura nimis, nimis aurea, poma
Ante diem delapsa jacent, maternaque nudant
Brachia, Cæsareis frustra exoptata puellis:
Dum circum focii sacratæ lucis honores
Instaurant, dum natalis spectacula pompæ
Irrita constituunt, dum sævis annua vota
Effundunt miseri ventis, plaususque finistros;
Parca inter turbas vocem profudit ovantes
Impia, lethalesque egit *Libitina* choreas.
At quis crudeli labentem funere Divum
Depinget? Veluti frustra spes altera *Romæ*
Marcellus, magnæ raptus sub flore juventæ
Augusti amplexus orbisque fefellit habenas.
Illius & caput obscura nox occulit umbra;
Dum rutilus, *Gulielme*, ignis tua tempora circum
Emicat, atque novo fulget Tibi sydere vultus.
Quis Genitorem atros ingenti pectore luctus
Volventem ostendet? Ceu cum, *Pallante* perempto,
Evander, gemitus inter lachrymasque suorum
Sternitur infelix, vitæ nec gaudia quærit.
Ille tamen senio, tardi prope limina lethi
Extremo hærebat; nec adhuc *Mezentius* acer,
Ultorem fratris, timuit *Pallanta* secundum.
Hic Pater Augustus tot ab alto sanguine Reges
Debet adhuc terris, quot magno adjecit Olympo.
At quæ charta patet curis majoribus? at quæ
Musa, potens luctûs, orbem & sine nomine Matrem,
Fundentem sacros oculis cœlestibus imbres,
Exhibet, aut sperat dictis æquare dolores?
Ut *Thetis* *Æacidæ* corpus miserabile fluctu
Abluit, & lachrymis urgebat regna parentis.
At *Thetis* æquoreo languebat frigida lecto;
Nobis Diva Parens alium jam spondet *Achillem*.
Nec tamen informes tantus decor ivit ad Umbras,
Nec terris vetitum sperarunt Tartara Regem.
At *Cythærea*, gravem somno, gremioque refotum,
Sustulit *Idaliæ* in lucos, ubi mollior hortus,
Vel florum exuviis, vel odoræ tegmine sylvæ
Induit, & blanda adspirans complectitur aura.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

INter querelas Threiciæ lyræ,
Tristemque pompam quam tumulo addidit
Camæna sacro: Tu relictas
Pierio modulare plectro,
Testudo, chordas; Tu precibus meis
Amica quondam, Cæsareas vices
Implentem adornasti *Mariam*,
Sheldonii laquearis hospes.
Tu busta Divæ flebilibus modis
Comes secuta es: nunc lachrymabile
Ad munus heu! rursus vocanda;
Heu! similes habitura luctus.
Et Tu, Glovernî, perpetuus dolor
Gentis Britannæ; solvere quod licet,
Hoc fume vectigal, supremum
Officium tenuis Camænæ.
Atqui volebam dissimili viâ
Quæsisse laudes, Te cupidus sequi
Quascunque migrares per oras:
Seu meritas furiosa Thrace
Movisset iras: five propinquior
Rupto vocasset foedere Gallia;
Quà Cæsar olim, quà tremenda
Auriacus tulit arma victor.
Hæc auspicabar; gratam animo vicem
Læto revolvens; quin aliter Jovi
Visum est, futura ponderanti
Fata manu Britonumque fortes.
Glovernus, ingens illachrymabilis
Orci trophæum, jam superis datur;
Raptusque mœrentes relinquit
Sollicitam focios catervam.
Nunc indecoro pulvere fordidae
Pendent pharetræ; scuta jacentia
Rubigo foedat, flebilesque
Ingeminant litui fufurros.
Non arma curat, pristina gaudia,
Squallens Juventus; non amat, ut prius,
Movere bella dulciora, aut
Ponere virginibus pericla.

At

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

At Tu, Britannum *Nassaide* Stator,

Ignes sepultos & solitum excita

Mentis vigorem; neve inerti

Tristitiâ patiare fortem

Torpere pubem. Quin agedum plagas

Duc in remotas: Sarmata quâ furit,

Quâ Torvus exultat Gelonus,

Atque Arabum pharetrata turba.

Inviâta dextræ robora sentiant

Gentes Eoæ; raptaque Barbaris

Vexilla ponantur sepulchro,

Cæsarei decora alta busti.

Sic chari Achilles Actoridis rogo

Vindex reponit Dardanias opes:

Tristemque Patrocli ruinam

Flet Priamus Priamique proles.

R. Vernon Baronettus

Coll. Oim. An. Soc.

Gulielmi Glocestria Ducis Exequiæ.

A Onii mærens ponat monumenta doloris
Et lugubre Duci det Rhedycina melos.
Multa fuit Rhedycina atavorum in funere Regum;
Et merito inferuit nomina chara Polo.
Illa dedit *Carolo* non aspernabile carmen,
Et tumulum ornavit Diva *Maria* tuum.
Et Tu, sancta *Ædes*, Regum fidissima nutrix,
Quæ longo Heroum stemmate clara nites,
Aonidum dilecta comes, cui Diva potentes
Et nutrire viros, & celebrare dedit;
Deprome ingenii vires, atque adde sepulchro
Quæ vivo malles carmina ferre Duci.
Dic age, ut Annales versaverit; inde labores
Cæsaris evolvens, hinc *Gulielme* Tuos:
Ut stetit exiguus Heros bullatus in armis;
Ut Pygmæa tulit ludicra signa Phalanx:
Utque Tuum *Ormondum* virtus incendit avita
Nunc formare Ducem, nunc & in arma sequi.
Dic quos Relligio præsenfit pura triumphos,
Ut posito exeruit Diva timore caput;
Ut nec Roma suas Thamesino jungeret undas,
Nec putrem inferret fæda Geneva lacum.
Hinc spes pinget Tuas, si fors hæc tecta subisset,
Unica Cæsarei cura, decusque chori.
Ultima restat adhuc, sed & hæc tristissima scena;
Pinget piæ luctus gentis, & inde Tuos.
At non sperabis maternum æquare dolorem,
Vincit inæquales flebilis *Anna* modos.
Quin Tu mœsta Parens, vesanas excute curas;
Jam meliora favens omina spondet Amor.
Tu ventura fove genialis pignora lecti,
Succedatque orbis digna propago toris.
Mulceat infaustam similis Glovernus *Annam*;
Nassovio, vibret non minor Arma Nepos.
Sic Puer ambobus placeat bonus, ut sibi prolem
Nec velit Ille dari; nec gemat Illa rapi.

Hem. Adrich, S. T. P.

Ædis Christi Decanus.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

POffe, ferunt, magnæ dira infortunia cladis
Claudere vocis iter, non muta efferre querelas
Lingua potest, torpet subito mens victa dolore,
Destituit vegetus tum fixos spiritus artus,
Membra rigent, & totus Homo est Marpesia cautes.

Par summæ nobis est luctus causa, sed omnis
Ignava est pietas solo quæ nota stupore est,
Quin juvet exitium hoc ingens, utrumque per Orbem
Spargere, contristare æterno sydera planctu.
Atrato in funus nigrescant nubila cœlo.
Tristior horrendis resonet mugitibus æther,
Aut nos in mœstos miseratus defleat imbres.
Quique refrigerium non massæ immisit adustæ
Sordeat, obscœnis & inhorreat ignibus Aer.
Terra gemat, referatque imis turbata cavernis
Sicanium tota inſœlici murmure montem.
Tum Scythicam rabiem in teneros mollire dolores
Questibus, Arctoasque dare in suspiria Gentes
Fas sit, & astrictam in fletum dissolvere Thulen;
Perque omnes adeò lamenta effundere Terras
Sævior in planctum ut mollescat Gallus, & ipsa
Flere (licet nolit) possit quoque Roma videri.
Omnia vincamus priscorum exempla dolorum
Oceanique undas lachrymis, fremitumque querelis.
Hæc tantum nobis solatia dira supersunt
Mollius aut solvi in lachrymas, aut impete verso
Luctu indignari, atque ipsis maledicere fati.

Qualis enim fuit? ah fuit exitiabile verbum!
Unde intercisos tot novimus esse Triumphos
Crescentesque imâ laurus radice revelli.
Hinc tantum de Te mœsti *Gulielme* loquamur;
Quisquis enim primis fulgentem vidit in armis
Incessu grandi, atque animo superantibus annos,
Lætitiâ admixtum sensit sub corde stuporem.
Miratus quæ fata pararent, omnibus aptum
Armorum officiis, parvumque agnovit Achillem.
Sive etenim in latam legio formanda phalangem
Sive foret densis strictè inspissanda manipulis
Terribilem in Cuneum, vel versa fronte novanda
Forficis in morem, aut subitos glomeranda per Orbes;
Militiæ Ille modos omnes, artesque Gradivi

Novit,

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequia.

Novit, quæque Alios dura experientia, multæ
Ambages rigidè docuere, & vulnera multa
Hæc feriente animo Princeps, faciliq; labore
Imbibit, inque Ducem minimo conamine luit.
Vivida vis Animi multum aut Natura secunda
In tantas potuit dotes, sed maxima Causa
Principis unde aucta est in tot miracula Virtus,
Exemplum Rex Magne Tuum fuit, illius ardor
Quas natura faces dedit, exardere coegit,
Accenditque alacres fervente in pectore flammæ.

A Jove de coelo sic tactus fulgure Campus
(Materie ad summum generoso sulphure foetæ)
Arripit immixtos avidis amplexibus ignes,
Quodque Polo lapsum est in lata incendia nutrit,
Miranda attonitis præbens spectacula Terris.

Sic olim Ascanius Puer, at non passibus æquis
Accensus famâ immensâ, factisque fuorum
Magnorum in laudes præcox ascendit avorum.
Principibus sed non par laus & Gloria utrisque,
Noster enim exemplis est nobilioribus usus,
Clarior & Pater est & major Avunculus Hector.
Deseruit Patriam fumantem, urbemque cadentem
Exulibus cum Diis & Patre paventibus Alter;
Junone adversante, atque obstante æthere toto
Hic flammæ ipsâ potuit depellere Trojâ.

Nam quid non potuit; qui primo in limine vitæ
Solâ ætate Puer, parvo sub pectore magnas
Versabat rerum moles, & sceptræ pusillâ
Ferre manu didicit, nec sceptro indignus haberi?
Coelesti hinc Genio regnandi fervidus hausit
Alta rudimenta, & sæclis momenta futuris.
Inde Mathematicis mens oblectata figuris,
Abstrusas bellorum artes cognovit, & urbem
Quo munire modo, quibus aut invadere fossis,
Quâ lege in cautos jaculari fulmina muros,
Quâve manu in medias fas fit penetrare ruinas,
Sistere perque ignes & mille pericula captam.

Qualiter horridos quanquam devolverat ignes
Dejaculata omnes nitrati pulveris iras,
Et variâ lethi formâ foedaverat agros,
Succubuit tandem Heroi, & se passa minorem
Viribus Herculeis fuit ingens præda *Namurcum*.

His

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

His Martis studiis, atque hoc conamine crevit
Augustus Puer in bella, & si fata tulissent
Nec clarè incoëptæ rupissent stamina vitæ,
Summorum æquâisset laudes & facta Triumphis;
Neve accessisset famâ vicinior astris
Romanus Graiusve aut Barbarus Induperator.

Sed non armorum horrores, artesque nocendi
Imbiberat tantùm, natura politior omnes
Finxit in articulos rerum, methodosque sciendi.
Et potuit caruisse ipso Chirone Magistro.
Una aliis fatis est, Illi dedit utraque Pallas
Tum facere eximiè, tum clarè facta referre.

Sed quid Ego hæc memorem? Lachesisque ac numina
Abripuere Heroa suis, violentius uno [iniqua
Gaudia, spesque omnes obscuravère sepulchro.

Prodigiosè Puer, Tu nunc foelicior astris
Et læto incrementum ingens accedis Olympo
Atque Tuos frustra numerantes damna relinquis.

Si non Musa mihi morbis senioque gravato,
Depressis nimium vix tandem affurgeret alis.
Vestræ turgerent in multa volumina laudes,
Tentarem in longum producere funebre carmen,
Et Divæ Matris gemitus æquare canendo.

Ah Tu Diva Tuas citius compesce querelas,
Nec vestro nostros augeſce dolore dolores,
Neve novo, luctu vestro, nos obrue fato.
Inferiora sciant nimbos, atque imbre madescant;
Sit cœlo in vestro sudum, semperque ferenum.
Funde jubar vacuum tenebris, & nube remotâ,
Et solitis radiis Teque & nos eripe letho,
Atque hæc afflictis adhibe solamina rebus
Semideum peperisse, & Te illâ prole beatam;
Quam Terræ coluère, & Cui nunc Sydera plaudunt.

Guil. Wyatt Aul. B. M. V. Principalis,
atque Academiæ Orator Publicus

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Quis lacrymis modus est? quos mœsta Britannia flendi
Instituet fines? Jam vix *Maria* minores
Permisset luctus, siccosque indulgit ocellos;
Ecce aliud Patriæ decus occidit; altera nostros
Humectant oculos Regalia fata: caducas
Spes Britonum rursus ploramus: & omine lævo
Crescentem frustra Heroem, Regemque futurum.

Te, *Gulielme* Alter, Gentis spes irrita nostræ,
Dulce decus, regnique dolor; Te carmine læto
Nequicquam cecinere novem, pia turba, Camœnæ;
Cum nuper primis meditatus prælia cunis
Heros bella Puer promisit, & ore minaci
Nassovi gestis inviderat, æmulus Infans.

At si mox firmata virum Te fecerat ætas,
Et plenis virtus matura adoleverat annis;
Sponte laborassent citharæ; plaudentibus ultrò
Bella tubis Musæ spirassent: Undique chartis
Cressa iterum fatale ruberet, & æmula *Boinæ*
Sequana; & in toto resonarent carmine pugnæ.
Quis igitur lachrymis Britones, quo carmine, plorent
Frustra promissis, nascentem Heroa, triumphis?
Ipse, decus præsens Regni, *Nassovius* ora
Insolitis humectat aquis; Ipse altera deflet
Præsidia Europæ direpta: atque anxius hæret
Cui jam Victrices laurus, cui Belgia, digno
Cedant Hæredi, & triplicis Diademata regni.

Quis lachrymas tamen *Anna* Tuas, quis carmine fletus
Explicet, aut possit numeris æquare dolores?
Tu dulcem poscis natum, Tu Numina raptas
Delicias Patriæ poscis; lachrymisque venustis
Formosas perfusa genas, decora alta dolori
Imponis; cogisque ipsos splendescere luctus.

Sic ubi spes Romæ fato Marcellus iniquo
Occubuit Puer: Alma parens Octavia tales
Exanimi dedit exequias. Ipse immemor orbis
Augustus tales venerando pectore sensit
Ingentes luctus: & mens præsaga futuri
Cum Puerο agnovit perituræ funera Romæ.

Tho. Holt S. T. B.

Coll. Magd. Vicepræf.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

ERgo, Auguste Puer, tibi quondam mille Triumphos,
Et Senones fractos, & Romæ quassa caducæ
Mœnia, subiectumque prementes Nerea classes,
Decepti vano spondebant omine vates.

Quin Tibi dira lues liventes inficit artus,
Purpura victa genis languentique ignis ocello
Pulsus abit, totoque horrens mors corpore squallet.
Noc sic cum variam Circo plaudente choream
Ducere, fallenti cum velles marmore lapsu
Radere; cum plantâ longum affultare trementi
Arduus: aut ferro gladios pulsare sonantes.
Hæsit amans lateri virgo, per bella per ignes
Carpsit iter comes insolitum pallensque sequuta est.

Jam video assurgunt simulatæ valla *Namurcæ*
Murorumque minæ, nigras Bombarda per auras
Multa sonat fumans, & turbine corripit atro,
Saxa, domos, arces; & disjicit æthere toto,
Victor ovat pictis latè Glovernus in armis.
Et nunc disponit parvas justo ordine turmas
Oppositæque fremunt acies, jam stridula Mavors
Agmina committit, concussa que fluctuat ala,
Nutantemque Heros hostem, fractasque cohortes
Ponè urget ridens, mox & victricibus armis,
Ex pacto cedit, simul obluetur anhelans,
Impatensque fugæ, turbatos fertur in hostes,
Et lauro injusâ, palmis que superbit iniquis.

O animosè Puer! surgentes invida laurus,
Speratosque vetat major Libitina Triumphos;
Et fibras torret crepitantes, & quatit artus:
Jam poscis delirus equos jam spicula dextrâ
Falsa rotas vacuâ, jam tutum cuspide Gallum,
Et sævo illæsas proturbas ense cohortes.
O celebrande Infans! media inter bella fatiscis,
Et suprema edis flendus suspiria Victor.

Sic quondam infandi correptus tabe veneni
Ingentemque animam, & generosos pectoris ignes
Efflavit Pellæus, atroces cuspide Bactros
Hinc atque inde urgens; Porique immanio membra
Fudit humi exultans; curruque excussit ab alto
Darium pavitantem, & nigros contudit Indos.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Conjugis heu primas ne reprime *Georgi*, querelas,
Sed focio insanam falle dolore *Deam*,
Dic Puer ut fulsit saltans, lapsuque filenti
Dædaleum in lævi tramite rasit iter.
Ut quondam infremuit, teretes cum virgo capillos
Torserit, heu damnis officiosa suis.
Dic Tua quo virtus, quo fratris fama recepti
Gloverni incensas pinxerit igne genas.
Dic ut Te eripuit mediis per somnia telis,
Movit & innocuo bella cruenta toro.
Mox præsta absumpto Divæ solatia luctu,
Et nova cœlestis gaudia spiret amor.
Perge, Heros, acres *Annæ* lenire dolores,
Et luctum prægnans leniet *Anna* Tuum.

Gul. Dowdeswell

Ædis Christi Sup. Ord. Comment.

*Ad Honoratissimum Dom. NAT. WRIGHTE
Magni Sigilli Custodem.*

O Cui commilit geminas *Astræa* balances,
Qui regis infani jurgia rauca fori.
O qui sperabas frustra, præcepta tenello
Vel dare *Gloverno*, vel data jussa sequi.
Ah cave ne pueri gaudentes funere *Gracchi*
Sacrilegâ temerent pendula sceptrâ manu.
Ah cave sincerum ne *Tybris* polluat alveum,
Ne *Lemana* sacras squallida foedet aquas.
Æternas memorum leges defende *Britannum*,
Sis *Themidi*, Custos fit Tibi sancta *Themis*.

Ad. Langley A. M.

Ædis Christi Alumnus.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Carmen Perficum.

[illegible]

Tho. Hyde S. T. D. Canonicus Ædis Christi,
& Orientalium Linguarum Prof. Oxon.

O *Nimium dilecte Deo!* terrisque negande!
 Tam subito Magni Patris revocaris ad Aulam?
 Seu Te dura Tibi magis, an magis invida nobis
 Offendi tantum voluerunt Fata, nec ultra
 Esse tamen sinerent; nimium nè forte Britanna
 Gens fit visa potens, propria hæc si dona fuissent,
 Seu tua *Te* cœlis deesse haud diviniore ipsa
 Mens patitur, missusque illinc, loca nota requiris;
 Nec quos debita Regna *Tibi*, quos Sceptra, Corona
 Quos plusquam triplex, quos certi Marte Triumpho,
 Quos præclara trophæa, & fortis cætera pompa
 Quæcunque humanæ spondent, dignatus honores,
 Non nisi cœlesti diademate tempora cingi
 Poscis, ad Angelicum gaudens properare Theatrum,
 Ceu solum Tibi par; vix, quod Te tollit in altum
 Fas loqui; at heu nobis præter suspiria, luctus,
 Mœroremque gravem, quid gloria tanta paravit?

Quantus eras infans! Quantus vir deinde futurus
Omni erant, cunis quæfita crepundia primis,
Quæ poterant animos etiam movisse viriles;

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Enses, Bombardæ, Tuba, Tympana, Pila, Sagittæ,
Et *quæcunque* aliis terrori machina belli,
Deliciis, ludoque Tibi consueta fuisse.

Quid memorem impubes pueros, vix matre relictâ,
Nomina tum dantes, infestisque obvia signis
Signa, pares aquilas, & Pila minantia Pilis,
Quæque reformidare queat maturior ætas,
Pene ipsis cunis fervere in prælia doctos?
Tantos his animos, tantum virtutis amorem
Exemplum (Dux Magne) tuum, ac præsentia donant.

Et nunc his tantis quid non sperare Britannis
Auspiciis liceat? dubitetve quis omnia seclum
Venturum dare læta, soles quæ *ludere* Bella,
Fata Tibi si *vera* unquam gessisse dedissent?

Sed *lusus* timuere *tuos*, quorum undique ad Aures
Pervenit subito nomen surgentis Iuli:
Delicias timuere *tuas Garamantes & Indi*,
Quemque Triumphorum Terrâ, pelagoque invictus
Dixerat hæredem *Gulielmus*, America fando
Audierat, tremuitque; nec est quis barbarus hostis
Longiùs aut propiùs, quem non tua (Maxime) Fama
Pertigit & ferit. ---Sic cunis comprimit angues
Alcides, reliquosque illinc adiisse labores
Doctus, cœlestes meruit conscendere sedes.

Non tua sed virtus contenta attingere Cœlum
Paulatim, missis erroribus, advolat astra
Protinus, & fælix poscit quasi debita tantis
Præmia Primitiis: aliis hæc detur adire
Serius, ast omnis *menti* mora longa *paratæ*!

Et quid enim tardis ambagibus illa requiri
Postulat Ars vitæ, & studiorum tædia, nasci
Ad *quæ* visus eras; vel *quæ* (perfectio tantæ
Indolis, ingeniique tui est, ac gloria laudum!)
Unum ultra poterat Tibi per compendia cœlum
Rite dare, obtutuque uno complere, *Magister*
Queis par nullus erat, non, *Qui*, noctesque diesque
Pene nimis mæret, quod nunc non amplius esse
Præceptis ejus poteris, monitisque superstes.

Sed tu siste tamen (Præsul Venerande) querelas,
Siste pias lachrymas; non his eget Ille, choreas
Raptus ad Angelicas; poterunt humana quid illi
Confilia hinc prodesse, Dei qui pendet ab ore?

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Si *Virtus*, *pietasque*, *ætas* vel *forma* valerent,
Si supra *ætatem præcox sapientia*, *Gentis*
Si *pia Vota*; preces si non *Academia*, si non
Fudisset nunc ipsa etiam *hic Ecclesia* Vanas,
Cessisset *Libitina*!

Sed frustra cœlo poscente, reposcitur Hospes
Tam charus superis! --- 'manibus date lilia plenis
'Purpureos spargam flores, animamque beati
'His saltem accumulem donis, & fungar inani
'Munere; vel potius, quo non fit munus inane,
Te (*Dux Magne*) *tuis Virtutibus*, & quod aroma,
Quod flores omnes superat, fragrantis honore
Nominis accumulem, dabiturque adjungere laudes
Nominis, *Anna*, tui; nec Tu (*Mœstissima Mater*,)
Invidias cœlo reducem, constantia *Nati*
Quæ fuerat, tua sit; monumentum hoc amplius unum
Æternum par Victuro, æternumque virenti.

*B. Woodroffe. S. T. P. ex Æde Christii Canon.
& Aul. Gloc. Princip.*

Desertas revoco jam longo tempore Musas,
Et semper voto Carmina iniqua meo;
Convenit Immodico sed Carmen agreste dolori,
Vel bene conveniens dictitet ipse Dolor:
Et piget ulterius Medicas sectarier Artes,
Quæ toties vanam deseruere fidem.
Quid juvat ex Orco Populi revocasse Catervas,
Illustres Animas si, voret usque, licet?
Non Pietas, non Frontis Honos, non cura Medentum
Reginam fatis eripuerunt suam;
Alma *Maria*, jaces crudeli Victima Morbo,
Nec tangit tetricas Victima tanta Deas!
En! Nova Mærentes exercet Cura *Britannos*,
Heu, nondum obducto Vulnere, plaga recens!
Dum refero invitus, mediis Vox faucibus hæret,
Ingratum cupiens dissimulare Sonum.
Finge sed, abreptam quæ vincant, Damna, *Mariam*,
Quæ vel *Wilhelmus* lugeat ipse magis;
Finge quod, (in Cælis si tangat cura fuorum,)
Quà licet, in Cælis alma *Maria* dolet:
Sic poteris fractas *Britonum* depingere Mentem,
Sic puerum fatis succubuisse Ducem!

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Occidit, iratis Divis, *Glocestrius* Heros,
Lanugo antè alacres quam tegit ulla Genas ;
Occidit adversis ceu Flos decerptus ab Austris ,
Quem posuit longus Spemque Decusque Dies !
O Spes, ô Decus Angliacum, tua Busta piabit
Quàm varius Luctus , quàm numerosa Cohors !
Te sequitur Miles pronis inglorius Armis ,
Et queritur Famæ se superesse suæ.
Sancta parens sequitur Te juncto Ecclesia luctu,
Legitimum patitur nec dolor ille modum :
Haud alio Andromache raptum plangore secuta est
Flebilis, orba, expes, Aftyanacta parens !
Te moriente Pater, venturo providus Ævo,
Virtutem *Daniæ* posse perire dolet.
Ipse vel indomiti pacator Avunculus Orbis,
Præcavet Europæ, Te moriente, suæ.
Anna ! ---sed Immenso me obducere pepla Dolori,
Ac Matrem Infandam Musa tacere jubet !
Ah, riget ; ut quondam Marcello Octavia lecto ;
Marcellum ah ! quoties Aspera Fata manent !
At Tu, Dive puer, mærentem respice Matrem,
Mærentem Populum respice, Dive puer ;
Hæredem Augustâ petimus de Gente Tuorum ,
Delicias Patrii, præsidiumque soli.
Te referat Magnus Magnum per singula Fratrem,
Tempore sed proprio vivat, &, Ille, Tuo !

Tho. Hoy. M. D. & Medicinæ Professor Regius.

ERgo Deorum ira, & dura inclementia fati
Perpetuo vexat *Britonas*, & clade recenti
Obruit ? Ergo iterum sævo mæsta *Anglia* luctu
Tabescit, gemitusque & Singultantia fundit
Verba, nec immani requies datur ulla dolori ?
Credidimus lethi rabiem, diramque Sepulchri
Ingluviem exaturatam, astrorum Vimque malignam
Absumptam, Cælique minas, tetricasque sorores
Proh non vulgari placatas morte *Mariæ* ;
Nequicquam : male Sanatum crudefcere Vulnus
Incipit, infandos renovat *Libitina* triumphos,
Cæsareæque domus funesta strage superbit.

Ah

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ah præstans animi Princeps! tu merfus acerbo
Funere, spes tecum rapis & solamina Gentis:
Te non ingenium præcox, & nobilis ardor
Bellandi, & tenero virtus maturior ævo
Eripiunt urnæ; frustra pia vota *Britanni*
Ingeminant, frustra medicas *Ratlivius* artes
Phæbo dilectus tentat; miserabile Corpus
Aret, & in Cineres febrili vertitur igne.

O multum dilecte puer! cur aspera fata
Te tantum ostendunt terris, iterumque reposcunt:
Dum te miramur, fixique hæremus in uno,
Ex hominum aspectu tenuem vanescis in umbram.

Sic ubi stella nova exoritur, radiosque comantes
Exerit, insolito percellit lumine visus
Mortales, ignota prius; mox merfa tenebris
Fallit opem speculorum, acresque eludit ocellos.

Heu ubi nunc vultus decor, & quæ blanda refulsit
Majestas fronte, atque oculorum vividus ignis?
Extincti æterna caligine luminis orbes,
Amifere decus tanquam folia arida crines,
Purpureusque color liventia labra relinquit.

Sic animam exhalans languescit pulcher Adonis
Morsu apri læsus; marcenti ex ore recedit
Dulce rubens roseus fulgor, per candida Colla
Serpit putredo; nequicquam mater Amorum
Formosum tundit pectus, laniatque capillos,
Et gremium lachrymis, & cœlum quæstibus implet.

At non talis eras, Tyrio cum insignis amictu
Vindforiam ingrederere Aulam, comitante caterva
Magnanimum heroum, queis circum crura nitebant
Cingula picta, ignes Castos testata *Philippæ*,
Edvardique decus: Nec talis pallor in ore,
Cum parvis ducibus puerilique agmine cinctus
Spumanti sublimis equo, simulachra ciebas
Bellorum, & ficto posuisti signa *Namurco*:
Mirantur focii, generosæ germina stirpis,
Sacvilusque avidus famæ, atque animosus *Hoardus*.

Talis Dardanii exercet præludia belli
Æacides nondum juvenis, Chironis alumnus;
Illum Patroclus fidus stupet, Hectora parvum
Sternentem, atque humilis quassantem moenia *Trojæ*.

O qualem quantumque futurum pace vel armis

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Te finxissem animo, Te spes extrema *Britannum*,
Te matris miserandæ heu fera & sola voluptas!
Sed vota elusit Lachesis, sed raptus ad astra
Sortem hominum dubiam, & curas miserescis inanes.

Jamque tibi infueti miranti limen Olympi
Occurrunt læti Caroli, totumque pererrant
Luminibus tacitis, exardescuntque tuendo;
Præcipue Te pulchra *Maria* amplectitur ulnis
Lucens plus solito, & blando paulum anxia vultu
Multa super sponso, super *Anna* multa requirit.

Talem quem pedibus rapuit Jovis armiger uncis
Excipiunt superi Ganymedem, Cypria vultus
Diva ardet pueri roseos, & laudat Apollo
Formosos crines, Majestatemque serenam
Commendat Juno: Trojam, Priamumque relictum
Mox ille ex animo delet, succoque perenni
Ambrosiæ fruitur, divino & Nectaris haustu.

Job. Holland. A. M. Coll. Mert. Soc. & Academ. Proc. Sen.

Accipe, Dive, libens quam dat Rhedycina corollam;
Sume pepulum docta quod Tibi finxit acu-
Ecquis pernici nubes Cyllenius ala
Scindet? Divo ecquis tristia dona feret?
Quàm mallet lætos celebrasse Camœna triumphos!
Atque æquasse pari Martia gesta Tuba!
Æquoreum obtulerit Tibi cum Thetis alma Tridentem,
Arctoi dederit cum Tibi jura maris.
Quin prohibet Lachesis, quin obstant invida fata,
Et nimium in nostras Numina furda preces.
O dudum mature, at nondum debite cœlo!
O spes immensas fallere nate Puer!
Te rapuit virtus molli sublimior ævo;
Æthereasque arces æthere natus adis.
Te *Maria* vocat, gremio Te stringit avito,
Et fovet in noto dulcia membra sinu.
Maria, Idalia depingi ab arundine digna;
Nomen, quod calamo scribere gaudet Amor!
Hæc Tibi Nectareos donat pulcherrima succos;
Et Divo præbet fercula sacra novo.

Nunc

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Nunc Te per cœlos ducens, ostendit avitos,
Angligenis quondam nomina chara, Deos.
Hinc Diva æterno diademate fulget Elisa;
Inde novus Caroli vulnere cingit honos.
Tu tamen, Alme Puer, miseros spectare Britannos
Si vacat; Angligenæ si Tibi cura fumus:
Respice res Britonum desertas, respice Matrem;
Et damna orbatæ vix reparanda domus.
Sat Divum cœlis dedimus, fatis Anglia flevit;
Et fuit heu! nimium fertilis Anna Polo.
Alter succedat vacuæ Glovernius aulæ,
Nestoris ætatem, cætera Fratris habens.

Guil. Thompson Coll. Æn. Na. Soc.
& Acad. Proc. Jun.

AH Socii primis quos Princeps duxit in armis
Addite supremo Martia sacra rogo.
Arma dolens Pueri sonipes gerat, arma decebunt
Te venerande, infans, Te veterane puer.
Inversa illiso crepitent hastilia faxy,
Et verrant pullas tristia signa vias.
Rauci triste canant litui; tormenta que cœlo
Extremos edant (heu mea cura) sonos.
Tuque acri laudes misce, *Churchille*, dolori,
Sacville, ad patriam flens modulare lyram.
Dicite ut armorum fervens simulacra ciebat,
Ludicra ut accensis arserit ira genis.
Ut gravis impendit profugo; Tardusque Pudensque
Distulit in fictam vertere terga fugam.
Dicite turbatas qua rexit arte cohortes,
Atque negante breves fuderit ore minas.
Vos quoque in arma frequens Gloverni accendat imago,
Et decorent iaptum vestra trophæa Ducem.
Testentur lachrymæ, Puero quæ gloria præsens;
Quæque futura viro, gloria vestra probet.

Allen Bathurst Equitis Aurati filius natus Maximus
Superioris Ordinis Commenialis & Coll. Trin.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

DUM vomit ardentes æstiva Canicula flammæ;
Vesanoque igni Sirius urit agros;
Heu! Glovernum intus torret lethalior ardor;
Accensa & nimio vena calore salit.
Nil medicæ profunt herbæ succique potentes;
Vanus at Hannefii Ratliviique labor.
Servare humana quod si potuisset ab arte,
Servari Juvenis posset utraque manu.
Immites pietas si nosset flectere Parcas,
Non vanas mœrens funderet Anna preces.
Fatave si posset domuisse interrta virtus,
Victa forent armis, O Gulielme, Tuis.
Quin vacuum ridet luctum implacabilis Orcus,
Augustæque rapit pignora chara domus.
Efferus exsultet Pluto, viridique rapina
Gaudeat, & magna clade tyrannus ovet.
At nostræ pia Musa dabit solatia curæ;
Parcarumque graves stat superare minas.
Carmine victuro Princeps celebrabitur; & cui
Non medicina dedit vivere, Musa dabit.

*Robertus Heath Armiger, è Collegio Universitatis
Superioris Ordinis Commenfalis.*

Qualis ubi Phrygia jacuit resupinus arena
Hector, Achilleis dilaniatus equis;
Flerunt Dardaniæ matres, flere puellæ,
Et doluere suas stridula turba vices:
Vocalem implerunt Corybantes questibus Idam,
Et Cassandra novo rapta furore tumet.
Sic Te, Chare Puer, tua fida Britannia luget,
Atque omnis tremulo murmure sylva sonat:
Formosæ divulsa comas virgo innuba currit,
Et gerit, abjecta cuspide, parva phalanx.
Quin periit columen regni, & spes ultima Teucrum;
Et raptò infelix Hectore Troja cadit.
Nos melior fortuna manet (si Numen amicum
Annuat) & certam spem Nova Troja fovet.
Æneas superest pietate insignis & armis;
Et Diva Ascanium mox dabit Anna parem.

*Hunfredus Fowle Armiger
è Coll. Univ. Sup. Ord. Commenf.*

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Spes Britonum raptas, atque irreparabile stirpis
Cæsareæ Vulnus, miserandaque fata *Glocestrî*
Musa modis defle; mixti per Carmina spirent
Luctus, Amorque, Metusque, & digni clade Dolores.

Nuper ubi festas egit *Vinsoria* Pompas
Natales venerata Tuos, Tuque Ipse fereno
Vultu aderas, rutilusque Genis incanduit Ardor;
Ultrâ Annos spirans elatæ Incendia mentis:
Quis non exarsit præfago pectore Vates,
Teque Acies inter fulgentibus induit Armis
Impubem? Quis non Fronti Diademata Adultæ
Decrevit, dextræque Britannica sceptrâ Virili?
Quis tibi, Flende Puer, sælicia tempora longi
Non dedit Imperii, Triplicique fenescere Regno?
Sed frustra; heu! Festis nimium Vicina, ruebat
Nigra Dies: Natalem inter Libitina Triumphum
Delituit, subitoque extinxit gaudia Luctu.

Nempe gravis postquam fudit per membra Venenum
Febris, & exustis se immiscuit Ignea Venis;
Protinus insanæ Rapiunt præcordia Flammæ,
Perque Artus teneros, & Fervida viscera passim
Lethales spargunt Vires; Animamque reclusis
Excutiunt latebris, vitæque Repagula rumpunt.
Jam segnîs torpet Sanguis; jam languida raro
Corda micant pulsu: piceâ caligine circum
Cuncta natant, mediâque vagantur Lumina Morte.
Nequicquam medicas Pæon, Sociasque Melampus
Admovere manus: nequicquam flebilis Aras
Mater adit; poscitque piis Te Numina votis.
Heu! Juvenis Miserande, cadis; tibi frontis honores
Diffugiunt Nivæi; roseis tibi purpura marcet
Læta Genis, oculique extincto fulgure languent.
Non tamen interea Divinæ Gratia Formæ
Tota perit: fufis per candida colla capillis
Stat solitus Decor; exangui sublucet in ore
Majestas nimium pallens, & Amabilis Horror.

At jam vix niveum dilapsâ mente cadaver
Dirigit; subito cum lata per oppida tristis
Fama mali ruit, & Luctus circum undique spargit.
Protinus infuetos, jam mitia Corda, Britanni
Dant Gemitus; simul in socios *Hibernia* Fletus
Solvitur, Augustamque dolent tria Regna Ruinam.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Interea magno perculsi Funere Patres,
Suspenſique Animis, tacito ſub Pectore volvunt
Venturas rerum ſeries; Patriæque, ſibiſque
Solliciti metuunt: jam nunc ſurgentia Bella
Impendere vident, cæcoſque inſtare Tumultus;
Jam nunc infeſtas acies, horrendaque cernunt
Prælia miſceri, camposque rubefcere cæde.
Scilicet hos olim motus, hæc Bella ciebunt
Congreſſæ (Infandum!) ferro decernere Turmæ,
Quis regat Oceanum, cui ſceptra Britannica cedant.

Ergo novis oppreſſa malis, metuensque futuri,
Naffaides, iterum tibi Diva Britannia ſupplex
Accurrit, dubiisſque petit ſolatia rebus.
Soſpitem Te, Regni columen, manet Anglia ſoſpes,
Immuſisſque metus; non, Te ſuperante, tumultus
Aut *Danicos* timet, & meditantem Bella *Polonum*;
Aut conjuratos dirupto fœdere Gallos.

Quis tamen heu! Tua poſt (ſint oh! feriffima Divi)
Fata? Quis in ſolii vacuos ſuccedet Honores?

Quis Britones reget indomitos, latumque profundi
Afferet Imperium; ſi reſpuiſ uſque ſecundæ
Conjugis amplexus, & Patris amabile nomen?

Eccè! ferax centum proſert *Germania* ſponſas
Te dignas, ſceptriſque tuis: En! Gallia ſupplex
Te generum petit; & tanto exultaret Honore.
Ergo foris aliam ſolioque aſciſce *Mariam*
Jam dudum vacuiſ; repetas genialia ruriſ
Gaudia, deſuetoque caleſcat pectus amore:
Hoc uno poteris Britonum relevare dolores;
Et genus antiquum, & ſacros ſtabilire penates
Naffaidum, raptique rependere damna *Gloceſtri*.

*Ed. Saul A. M.
& Coll. Mag. Soc.*

DUM gravis armorum ſtrepitus, Bellique quieſcit
Ardor, & hoſtiles coeunt in fœdera turmæ,
Vellem *Naffovi* pugnas fœtamque triumphis
Militiam celebrare, & laudum fertile Nomen,
Materiam calami, magnæque alimenta Camænæ.

Talia

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Talia conantem vetat imminaturius Orci
Immitis spoliū, Fatique illustre Trophæum
Lugubres poscit numeros, & tristia dona
Communes gemitus; O si mihi mœsta modorum
Assurgat pompa, & versūs lachrymabilis ordo.

Quāmvīs Cæsareos cineres & nobile bustum,
Et subitam rapti lugemus Principis Urnam;
At questus absint madidi, falsique genarum
Imbres ficcentur, lachrymæque superfluus humor,
(Fœminei planctus magnique opprobria luctūs)
Funereos litui fremitus comitentur honores,
Æra graves spirent cantus, dūm Tympana raucos
Immiscent sonitus atque illætabile murmur.

Non facilem fortem mollesve inglorius Artes
Excoluit, tenuesve excepit pectore curas
Belli tentat opus durum, tenerumque severis
Assuecit studiis animum & lethalibus Armis.

Exiguo dudum munitus milite, Qualis
Incessit Princeps parvoque satellite cinctus?
Quā facies nituit Juvenis formosa, Puellis
Pernicies jucunda & inevitabilis ignis?

Mox gratum incussit terrorem Augustior Infans
Spumantem dum poscit equum, Clypeumquē sinistra
Innectit, laterique decorum accommodat ensē
Grande onus, & vix æqua suæ gestamina moli.
En totis fulget Bellator parvus in Armis
Et queritur tardos hostes, nunc falsa pericla
Innocuumque metum videas, securaque bella;
Cū nullo maduit victoria parta cruore,
Et ficcis fruitur spoliis generosa Juventus.

Talem mirantur Rhodopeia jugera martem,
Bellica dum ludit torvum certamina numen,
Immitisque puer discit juvenilibus annis
Sævire, atque rudi jaculum torquere lacerto.
Mox ubi maturum robur, viresque recepit
Firmatas Deus, hastarumque est longior usus
Spirans bella necesque & mille pericula, Turmas
Demetit hostiles, atque iræ Prodigus, omnem
Effudit rabiem, totoque incanduit æstu,
Bellantē strages & cædis mille figuræ,
Undique circundant & plurima mortis imago.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

O si Cœlorum sedes & fulgida Regna
Serior ornâsses, similem, *Gulielme*, tulisset
Te longa annorum series & fortior ætas;
Sensisses animo generosos fervidus ignes
(Perniciem Gallorum) & dignos marte furores:
Crescenti pariter famæ Palmisque futuris
Omnia læta dabas, magni & præsagia Regni.
At dum sacra tibi frondosos laurus honores
Destinat, & capiti ramos florentia dona,
Parcarum viridis succumbis præda, nitentes
Imperii illecebras fugis, & Diadema propinquum
Nobile frontis onus, triplicisque insignia sceptri.

At quænam luctûs facies, & morte dolores
Digni, perterrent oculos & plurimus horror?
Agnosco flammæ lugubri luce micantes,
Augustamque urnam, nigræque silentia Pompæ;
Exuvias animæ grandis mæstissimus Ordo
Circundat Procerum, & Regalia funera ducit
Triste Ministerium.

Verum agè cui Armorum cecidit custodia curæ
(Nè fugiat feros spes tanta erepta Nepotes)
Ilicis (umbrosæ quæ formosissima sylvæ
Filia florescit) Ramorum lata fluentem
Luxuriam reprimas libertatemque comarum;
Ornamenta affer belli & munimina quondam
Principis egregii; nudatamque indue quercum
Reliquiis Ducis exigui, monumenta pusillæ
Militiæ imbelles hastas & parvula tela
Atque decus capitis galeam suspende, feracemque
Exitii gladium, vitam modò fata dedissent;
Nunc tantum ornatum quercûs & inutile ferrum.

Non hyemis rabies, cœlorum aut dira supellex
Ventorumve minæ, (superi) nec fulmina sacra
Arboris immanem meditentur torta ruinam,
Exurgat truncus minitanti indutus amictu;
Et ficci ostendet ferri venerabile pondus,
Æternumque ingens armatam porrigat umbram.

Lancelotus Addison
è Coll. Mag.

Testudo,

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

TEstudo, quondam blanditiis movens
Aures sonorum non penitus rudes,
Cuicunque pulsa es, sive Græco
Pollice, sive loquax Latino :
Jam redde votis te facilem meis ;
Vocem neque ultro quâ celebraveris
Viventis ætatem virilem,
Invideas Pueri sepulchro.
O gesta magno qui Patre cogitas
Impubis ; ô quem juvit Avunculi
Audire virtutem, per annos
Quam licuit minus æmulari :
Tu cura Patrum, Tuque Quiritium
Communis olim, jam dolor occidis.
Sed quo Lyræ pulsu furores
Persequar, indomitosque Matris
Luctus ; severos quæ Puerum Deos
Infana poscit ; Te precibus datum
Conquesta feris, Teque cœlo
Sorte nimis properâ receptum ?
Plorat cadentem Te Thamesis ; Tua
Sentitque Rhenus, Mosaque funera ;
Quis rebus intersit, rogantes,
Ambiguus, dirimatque lites ;
Ponens nocenti frœna potentiæ,
Jura imminutis finibus asserens ;
Seroque poscentis quietem
Cæsaris excipiat labores.
Nasave, tellus quem capit extera,
Curæ & remotæ sollicitum tenent ;
Utcunque sis mœstus, piusque
Rumpat opus dolor institutum ;
At Tu laborum mox repetas vices ;
Dum factæ in ævum res stabiles, tuis
Te, Dive reddant, postulanti
Non iterum Patriæ abfuturum.

Joh. Gereæ A. M.
C. C. C. Soc.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Musa potens luctûs, & honestæ docta querelæ,
Æternum augusto cui pallent ora dolore:
Si teneri manes, Pueri si prodiga virtus,
Magnum incrementum Proavum, exemplumq; Nepotum,
Angliadum spes, immaturi Opprobria lethi,
Sint tibi materies lugubri digna tumultu;
Eia age, sollennemque tibi molire laborem.
Non urgent miseros vulgaria fata Britannos,
Sed curæ torquent ingentes, sed Stuartum
Reliquiæ collabentes & sceptrâ caduca.
Qualia Marcelli viduârunt Funera Romam
Mærentem, Augustumque futuri Hæredis opimum:
Talia, sollicitant *Wilhelmi* fata Dolorem
Immensum, justos sociatque Britannia Luctus.
Languent Auriacos imitari affueta triumphos
Agmina, nec Duce defuncto, Mavortius ardor
Ora tenet solitus, jacet affectatio belli,
Corruit omnis honos, & formidabile Nomen.
Dive Puer! Quem nunc *Nasovius* imbuet arte
Imperii, Belli arbitrium, Pacisque docebit?
Artibus, atque armis, Quis nunc erit alter ab illo?
Dive Puer! si quâ Fatalia fortè pericla
Rupisses, & cauta iterùm Lucina futuri
Favisset, (sed fausta nimis, nimis alta precamur)
Te quoque *Wilhelmum* conspexerit Anglia Felix!
Dona adeone Deum ambigua, ut porrecta recedant?
Sic est. Nos ignota manent commissa luenda,
Deflevitque Duces infausta *Glocestria* binos.

Job. Blechynden
è Coll. Div. Jo. Bapt.

O Si Cæsareâ qui quondam flevit in aulâ
Marcelli funus, superas evadere ad auras
Et fortunatos curaret linquere campos;
Virgilii ad nostros forsan consurgere luctus
Polleret, tanto non impar Musa dolori.
Demissi mœstos vultus recitantis ab ore
Penderent Proceres; folio resupinus in alto
Proderet internos motus cervice reclini
Cæsar, & inverso dejectus lumina sceptro.

Nostra

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Nostra quoque ad terram superante, Octavia, versu
Inter clamantes fluere labefacta ministras.

Illa quidem nullâ vatum caret Ægra querelâ
Arte laboratâ, quæ Carmine tristè sonanti
Suadeat in fletus, & falsos exprimat imbres :
Solvitur in lachrymas ultrò, noctesque diesque
Fundit inexhaustos, oculorum prodiga, rivos,
Te mærens, Princeps, Te, frustrâ optabilis Hæres
Imperii, & triplici nequicquam debite Regno.

Extincto Te, Chare Puer, tristissima Mater
Purpureas odit vestes, atque aurea fila,
Et scintillantes formoso in pectore gemmas,
Urbem odit, propriosque Lares, & Regia tecta,
Ruraque, & extructas sublimi culmine Villas;
Vinsoriam, ante omnes, quam nunc inamabilis Aer
Circuit, & crassi spirant contagia venti.

Heu! quanti vacuas planctus sonuere per ædes,
Quos Anna impatiensolvebat corde dolores,
Quosve dabat gemitus, cum Nati pallida vidit
Exangues artus, & cassum luce cadaver!

Non talis rerum facies, cum parvulus Heros
Incessit pulchrâ Procerum stipante coronâ,
Fasciolam Lævo gemmis ardentibus aptam
Crure gerens, Equitisque aurati insignis amictu.

Cum Pueri imbellis vix tanto impubia Membra
Suffecere oneri, cum multo languidus auro
Ivit, subjectum pedibus verrentia Marmor
Vestimenta trahens, nimioque oppressus honore.

At quanquam tenerum vidit vix septimus annus,
Quantum se gressu, quantum sese ore ferebat!

Aurea dum nitido pro pectore Bulla pendit
Cappadocem referens, resonantia fræna regentem
Acris Equi, & tumidi ferientem colla Draconis.

Omnia tunc læta, & crebras per compita Pompas
Cernere erat; cava cum magno displosa fragore
Sulphureos vomuere ignes, fumosque rubentes
Tormenta, & festos litui cecinere triumphos.

At nunc, *Vinsoriam* qui quondam ornaverat aulam
Intempestivo contaminat atria luctu

Materies Elegorum, atque expers nomine corpus.

Heu! frustrâ parvum quæres, *Gulielme*, Nepotem
Qui palmas alacris tendat, reducemque salutet.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ille tuo Martem famæ studiosus ab ore
Edidicit, nec Te contentus nomine tantùm
Reddere, bellorum tener aspiravit ad artes
Virtutis regnique Tui non degener Hæres.
Te præsentem, Ducem nullus violare tenellum
Ausus erat Morbus, Te immitis Parca timendum
Sensit, & ipsa Tuas Libitina perhorruit iras.
At dum optatus ab es, rerumque relinquis habenas,
Indefensus obit. Veluti cùm Pastor ovile
Armatus curat, frustra Lupus improbus agnos
Prospicit errantes, vasto contentus hiatu
Nequicquam sævire, & ficcas lambere fauces :
At simulac abiit Pastor, furibundus ab antro
Exilit, & trepidos miserè depascitur artus.

Flevimus, infandos quoties tulit *Anna* labores
Incausum pariens, quoties enixa fefellit
Sperantes Britonas, cùm foetum luce carentem
Edidit ; & natus nondum maturuit infans.
Tandem unum, postquam pueriles crevit ad annos,
Credidimus nobis proprium, atque absolvimus astra.
Sed fata hunc miseris tantùm ostendère Britannis,
Ipsum ut tristes posset decorare triumphos
Grandior, & plures lachrymarum vendicet imbres.

Angliaco tandem detur sceptro altera proles
Regia, quæ regni post Matrem flectat habenas :
Aut hoc si Cœli negat inclementia donum
Indulgere, novi nec spes jam restat Juli ;
Wilhelmi æternum vita extendatur in ævum
Parcarum immunis, cumque imbecilla senectus
Ingruerit, virides iterum renovetur in annos.
Ut duret sibi succedens, revolubilis instar
Temporis, & semper sibi fiat proximus Hæres.

Josephus Trapp. A. B. è Coll. Wadh.

Vidit

Gulielmi Glocestrie Ducis Exequiæ.

Vidit ubi properâ peritum febre Glovernum
Præscia vicini funeris alma Venus:
Ingemuit: mœstoque implens cœlum omne tumultu,
Mixta piis lachrymis talia dicta dedit:
Ergone factorum nunquàm gravis ira residet?
Et mihi perpetui causa doloris erit?
Abstulit Æneam dilectum Parca Maligna,
Nec potui nati sistere fata Parens:
Abstulit & charum miseræ fors tristis Adonin;
Heu propero nimium stamine raptè puer!
Majus & ausa nefas, rapiunt jàm fata Glovernum,
Hei mihi! quàm vellem me quoque posse mori!
Mens mea quæ totiès factorum singula sensit
Vulnera, nunc gemino pressa dolore cadit:
Nempe iterùm Æneas pius, & formosus Adonis,
Chare Gloverne, uno te pereunte perit.

*Johannes Kyrle Ernie Armig.
LL. Bacc. & Novo Coll. Soc. Com.*

Ad Annam Danicæ Principissam.

Cæsareæ spes una Domûs, spes una Britannûm,
Heroum fœcunda Parens, quos invida Terris
Fata premunt, nimiumque heu! nostris aspera votis
Ante diem rapiunt, Divumque in sede reponunt;
Ad Te sollicitas fundit mea musa querelas.
Nam Tu, Diva, potes sævi dispendia fati
Sarcire, & Tristes Regni reparare ruinas.

Proh sortem rerum instabilem! Proh munera Coeli
Insidiosâ! Hominum simul ac malè credula corda
Lætitiâ inflarunt vacuâ, Fallacia pennas
Concutiunt, miseroque heu! complent pectora luctu.

Et Tu Auguste Puer, dum Te tua Regna tenebant
Incolumem, læto vernabat flore juvena:
Dum placidos vidit soles, non mente revolvit
Ancipites quisquam Casus, spondere Britannis
Innumeros ausus vitæ tum optabilis Annos:
Te Dominum Terris nostri sperare Nepotes
Non dubitâre; & quos Præsens largitur Honores
Wilhelmo meritos, tibi postera voverat Ætas.
Heu! Fatis aliter visum est: periitque tenellus

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequia.

Surculus avulsus de stirpe, & fronde caducâ
Tabuit; Angligenas & spe lactavit inani.
Heu scelus! Heu cladem immeritam! Quis lumina justis
Temperet à lachrymis? juvat indulgere dolori;
Improba commeritis & fata laceffere probris.

Sed Tua, Diva, salus gratissima vulnus acerbum
Allevat, & nobis languentia Robore firmat
Pectora, collapsisque vetat succumbere rebus.
Jam licet agnoscat multâ Te prole Parentem
Anglia, vixque Tuos numeret longo ordine natos:
Haud equidem mortale genus, sed numina Cœlo
Jam matura paris, quæ mox compage solutâ
Corporis, Æthereas properant volitare per Auras.

Sat Cœlo superisque datum est: non astra requirit
Plura Polus. Sed Te Telluris cura reposcit:
Te Regem Dominumque rogat. Quin hic quoque dici
Regia Mater ames: fydus largire benignum,
Quod foveat nostrum Radiis vitalibus Orbem.

Nec surdam oro Deam: exaudit, pronoque favore
Annuit. Auxilio præsens jam sentio Numen
Diva, tuum: & si quid vatum præsagia veri
Pprospiciant; è stirpe tuâ Clarissimus Heros
Nascetur, justo Anglorum qui temperet Orbem
Imperio, Populosque regat parere volentes,
Transmittatque tuam longæva in secula Famam.

Nicolaus Jefferys
Coll. Jesu Socio-Commensalis.

MUfa, tuæ siquid lachrymosi carminis olim
Agnovere fides; unum sine, Musa, laborem;
Exequias Divo referam sine: fungar inani
Munere: quod Patriæ tamén addere luctibus æquum,
Et juvat; his risu quamvis illuserit hostis.

Ingredere in thalamos; morborum ubi foedere pacto
Spes Britonum direpta, toris revoluta quiescit,
Parte toris, partem superum tenet æmula mensa.
Quàm variæ luctûs facies! quæ scena dolendo
Instruitur! pullâ velatur veste cubile.

Hinc Nox fusca sedet, fuscæque fimillima nocti
Plurima mærentum sub pallis adstat imago;
Quæque locum fortita, manuque amplexa cupressum

Funeream:

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Funeream: frigentque manus, arentque cupressi.
Infomnis natum Pater, infomnisque repossunt
Mater, inexpletum flentes: nunc texta pererrant
Luminibus; nuper Genetrix queis finxerat ipsum
Cum fociis, Equitem pariter pariterque minantem
Cuspide; five feras, seu Gallos victor agebat,
Inter lustra feras, *Boandæ* ad flumina Gallos.
Ut per *Vinsoriæ* saltus venator anhelat,
Transque canes, comitesque fugâ volat! utque morantem
Increpitat cervum prior, hortaturque flagello!
Deinc relegunt, turmas inter quæ luserat armis
Bella puer, peragenda viro si fata dedissent.
Et quibus aut aciem struere, aut quâtere oppida muris,
Instituere viis; ut inermi fulmine ludens
Affuescat dextram, ac irasci in prælia discat.
Ductor ibi ante alas pueris fugientibus hastas:
Ingerit: hic arctâ premit obsidione *Namurcam*.
E portis versâ civis dimittitur hastâ.
Ad lævam Gallo trepidante *Lutetia* fumat.
Dumque vident, silvæ rorantur & oppida luctu.
Vana simul comites solatia, vana ministræ
Diffimulant: oculis fletus frustrantur oborti.
Hic Amor, infamis risu, jam lumina ficit;
Certatim electri lachrymæ super ora ruebant.
Sed neque Amor luctu, citharâ neque profit Apollo,
Ille flet electrum licet, Hic sua carmina promit.
Nil consanguineus Flacci cum pectine mærens
Proficit, ante alios felix *Hannesius* omnes;
Seu miscere herbas, seu mollia tradere chordis.

Ipse quidem spondâ procumbit frigidus aurea
Interea, oblitus nostri, immotusque querelis.
Cui violæ circum caput, infusumque papaver
Crinibus, & vivo pariter comes addita laurus
Funduntur; quamquam neque nos, neque munera curet:
Nunc anima alta domum morbi depulsa ruinis
Deseruit, miscetque Deis: tamen usque tueri
Reliquias, animæque istius inania tecta
Heu! causam lachrymis juvat, ingemiturque videndo.
Qualis ubi jam fractus opum, aut ob crimina quisquam
Missus in exilium procerum vacua atria liquit,
Desertosque Lares, dirarum sola volucrum
Præsidia; apparent nusquam licet ædibus amplis

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Antiqua hospitia & veteres ad limina servi :
Usque tamen miramur opus, miramur adesa
Saxa vetustate, & musco circumlita cano,
Suspiciamusque domus fastigia nubibus altis.

Tu tamen, heu! justo citius super astra reversus
Invidia superum, seu jam discumbis Elisæ
Ad dextram, seu Te gremio *Maria* moratur,
Maria æternum nobis motura dolorem;
Dive fave voto: fatisque in sceptra repositus
Soletur Matrem demissus ab æthere frater,
Nec decimi toties fallant fastidia mensis.
Intonet hic Britonum Terris: Te fideris addent
In numerum; facient etiam Tibi vota Britanni,
Pro reditu facient nautæ, pro messe coloni.
Ut Regi, Patrique; Tibi sic carmen in annum
Devoveo: & si matri aderit Lucina vocanti,
Vina feram fertumque; super Tu stabis in auro.

T. Bisse A. M. C. C. C.

ERgone nil potuit juvenilis gratia frontis?
Mœsta Parens, lachrymæ nil potuere tuæ?
Sic immaturâ deflevit morte peremptum,
Per sylvas puerum Cypria Diva suum:
Flebilis ille quidem nymphis miseræque Parenti,
Te gens ereptum tota Britannia gemit:
Quin & *Nassovi*, amissæ post fata *Mariæ*,
Jam primum lachrymis immaduere genæ;
Ille tamen Britonum invigilans *Batavumque* saluti,
Trans mare sollicitus fortiter urget opus:
Hercule sic Hylas fertur periisse remoto,
Occidit infelix non comitante Deo:
At sperate redi; non, te Præsente, sorores
Hoc essent ausæ, dive *Wilhelme*, nefas.

Phil. Boteler Armig.
Nov. Coll. Socio-Comment.

Reverendo

Guilhelmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Reverendo in Christo Patri,

GILBERTO *Episcopo* SARISBURIENSI,

Defunctique Illustrissimi Ducis Præceptori.

O Mitrae egregium Decus ! O, *Burnette*, Britanna
Primus in Historia, nulli virtute secundus,
Et Pastoralis curâ, doctoque labore !
Seu Tu victuris chartis describis Alumni
Præcox ingenium, & Regales ordine dotes ;
Dogmata seu Fidei, dubiique Oracula veri,
Luce nova illustrans, Erroris discutis umbras,
Pandit & ore Tuo arcanos Ecclesia sensus ;
Seu quodcunque opus Æternum meditando dolores
Jam fallis ; cape quæ tenues munuscula vates
Mittimus, exigua ingentis Solatia luctûs

Dum tenerum Ducis ingenium, dum flexilis ætas,
Artificemque manum sequitur dum Regia cera,
Depositum, *Burnette*, Tibi committitur ingens,
Et Gentis quæ cura, Tua est ; dignissimus unus
Tu regere, & molles effingere Principis annos.
Ergo nunc dextri ostendis moderaminis artes ;
Quid populo charum faciat, Patriæque Parentem ;
Quidve premat rabiem, impatiens quum vincula quassat
Seditio, atque animis furit intractabile vulgus.
Nunc etiam sacræ accendis Pietatis Amore ;
Sæpe doces æqua Justum trutinare balance,
Sæpe Fidem, dextræque datæ inviolabile pignus,
Aurea quæ virtutis iniquo dividit æquum
Semitæ, quis cultus templis adhibendus, in Ipsos
Quale Dei imperium Reges & summa potestas.
Talibus instituens tenerum, sceptroque Britanno
Et cœli pariter Regnis melioribus aptas.
Haud aliter puerum Pellæum ingentibus ausis
Formavit Stagirita senex, corpusque labore
Et virtute animum firmans, ridere periclis,
Et domito docuit, jam tum præludere mundo.

At majore tubâ sunt Principis Arma sonanda,
Primitiæ ingentes, surgentis & Omina laudis.
Si qua fides famæ, primâ voce Arma vocavit,
Armorum primos movêre Crepundia risus.

L

Mox

Gulielmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Mox ubi crevit amor Belli, crescentibus annis,
Facta Ducum, & duros quæritque legitque labores:
Sæpe rogat qualem *Wilhelmum* Marte tonantem,
Aut vidit Juverna, aut tellus *Belgica* vidit.
Sæpe etiam magnum exiguis Heroa sub armis
Exprimit, æquævosque Duces turmasque pusillas
Ordine constituens fictæ sub Imaginæ pugnae,
Nunc *Boinam* simulat, falso terrore *Namurcum*
Nunc quatit, & ludit *Wilhelmi* mille triumphos.

Jamque Puellarum ludis pudor arcet Honestus,
Misericque viris, nondum apta virilibus ætas
Ardescit; jamque ire parat per tela per ignes,
Quà primi Europæ Proceres, & lecta Juventus
Convenère Duces, quos in Socia arma furentes
Aut odium Lodoici, aut impulit æmulus ardor.
Talis foemineos dum quondam indutus amictus
Æacides, dubii sexûs errore lateret;
Erubuit mollesque habitus, inhonestaque furta,
Dedignans comites, imbellia corda, Puellas;
Non illum indecoresve coli, choreæve pudendæ,
Virginæ curæ, exercent; quin hostibus iras
Fatales acuens, optat fugientia Troum
Agmina præterere, aut magnum rapere Hectora curru
Insultans, verumque ostendere quærit Achillem.

Winsoriae quid templa fremunt? quid plausibus arces
Plebs quatit? & Procerum procedit Nobilis Ordo?
Fallor? an Heroum Ordinibus vult parvus Julius
Ascribi? atque Equitum Sociis accingier armis?
Ille nequit lætos oculos explere tuendo
Ductorum exuvias veterum, & suspenfa trophæa,
Hastasque clypeosque & raptos hostibus enses.
Quis verò exarsit juvenili in pectore fervor?
Gaudia quæ vultu? dum cernit quantus in hastam
Georgius assurgit, quo turbine desupèr Anguem
Percutit, & jam jam per hiantia guttura monstri
Squammarumque moras, hastam super usque secutus
Tranfigit, & terræ furibundum cuspide figit.
Ille irâ sanieque tumens, rabidusque dolore,
Nequicquàm nodis innectit tortile dorsum;
Tum squammasque alasque horrendum concutit, hastam
Dente furens lacerat, datque irrita vulnera ferro,
Virusque flammæque & inania fibila mittit.

Spectanti

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Spectanti hæc *Juveni* generosis conscia virtus
Ebullit venis, similesque instigat ad ausus.
Ast heu ! fata obstant ; & venturæ invida famæ,
Decerpunt tenero crescentes vertice laurus.

Ergo *Wilhelmus* frustrà victricibus armis
Otia telluri donavit, & otia ponto,
Pace cadit si Spes sceptri Columnenque futurum,
Tantaque præcipiti funestat gaudia letho.
Illo solabar crudelia fata *Mariæ*,
Illo, tot Natos *Annæ* Natalque peremptos,
Perpetuum ex illo sperabam stemma, Nepotum
Immortale genus, perque omnia sæcula Reges.
At quis jam Augustas valet instaurare ruinas ?
Heu Patria infælix ! quibus heu dominanda tyrannis
Anglia defereris ? Te rursum antiqua manebunt
Servitia, Ignatîque jugum, calvique Neronæ ?
Tu Dea, tu toties heu frustra fertilis *Anna*,
Vitalem Hæredem fatis melioribus ede ;
Aut Tu, *Nassides*, similem tibi suffice prolem.

Christopherus Eyre LL. Bacc.
& Nov. Coll. Socius

GAudia nostra, Puer, nobis Te invidit Olympus,
Fataque delicias furripuere breves.
Maturus, tener è Cunis quos edidit Heros,
Ante diem fructus carpit avara manus.
Illum præcipiti Pallas dilexit amore,
Gaudebatque artes edocuisse suas.
Mittere sæpe hastam dextrâ Puer impare tentat,
Sæpe gravis clypei pondera iniqua Pati.
Spumantem nunc flectit equum, nunc ense corusco
Fulget, & infestâ conferit arma manu.
Æmula *Namuricæ* committit prælia Pugnæ,
Seriaque hoc ludo vincere bella parat.
Quid teneris majora retractas viribus audax ?
Impetus haud annis convenit iste tuis.
Tu præcox animi maturas fata ; fuisset,
Si vis lenta magis, longior hora Tibi.

D. Donnyng Ex Aed. Christi.
Ordinis Sup. Commendalis.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Rhedycinæ Somnium.

NOX erat, & gravidam curis sopor altus habebat,
Protinus Elysius se mihi pandit ager.
Hic genus effulsit *Stewarti* Illustre, Ducesque,
Quot fovit gremio Terra Britanna suo.
Hic ibat *Maria*, Nepos comitatus euntem
Parvulus, è collo dulce pendit onus.
Tunc Ego. quid, Princeps, supero cum lumine Matrem
Deferis, & dextræ sceptrâ parata Tuæ?
Quis Deus hoc fato Te merfit? At ille, dolores
Mitte graves; Vivam carmine, Diva, Tuo

Aubin *Ædis Christi* Alumnus.

DUM licet, & cineres nondum tegit urna recentes,
Et datur Extinctum visendi copia; cives
Undique concurrunt mœsti; juvat ora venusta
Cernere, spirantemque etiam post fata nitorem
Frontis, purpureasque genas, & amabile funus.
Aspice, ut in thalamo jaceat sublimis eburno
Triste decus lecti; circa matresque, nurusque
Demisso vultu flentes, & vestibus atris
Astant; perque vices nunc alta silentia servant,
Nunc simul attollunt gemitus, Cœlumque fatigant.
Sed Mater revoluta toro noctesque, diesque
Et fovet amplexu frigentem, atque oscula figit
Scissa comam, roseasque genas laniata querelas
Ingeminat, spem plorans lapsam, atque irrita Divum
Munera; nulla ægram miseræ solatia mentem
Mulcere, aut tantum possunt lenire dolorem.
Altior at procures luctus, curæque viriles
Sollicitant; rogat Hic pacem quo fœdere firmet,
Præsentitque gravem gelidâ formidine Martem:
Hi, quis nascenti Populo, gentique futuræ
Jura dabit, quisve in regni succedet honores.
Præcipuè fletu rigat ora misertus alumni
Præceptor pius; ut quondam sub mœnia Trojæ
Jam senior Chiron raptum deflevit Achillem.
At tu, *Nasove*, ingenti ne cede dolori;
Ducere nec pudeat jucunda obliviam luctûs:
Sive agitare juvat cervos, aut figere damas;
Seu sævos Scotorum animos, & pectora mollis
Aspera; Danorumque jubes mansuescere corda.

Geo. Stubbes è Coll. Mert. Commenf.

Gulielmi Giocestriæ Ducis Exequiæ.

VIX dum Bella silent, & multo Milite septus
Nassavus rediens peregrina Victor ab ora,
Angliacæ pacem genti, & longa otia fecit;
Dum secura quies populo, & fœlicia sæcla
Affore speramus, subito interrupta dolore
Lœtitia, improvise oritur nova causa querelæ.

Dicite Cælicolæ, quænam ô inimica potestas
Invisit terram, tantaque excanduit ira?
Nulla salus restat miseris: an nemo laborum
Æmulus, aut, invicte, tuos, *Gulielme*, triumphos,
Per mare, per scopulos, per summa pericla sequetur
Audax, impavidus? spem totam eludere Fatum
Gestit, & imberbem teneris Heroa sub annis
Parcæ diripiunt, & inexorabile Funus.

Heu! miserè ante alias convulsa *Britannica Tellus*
Exitio ingenti, repetito & vulnere Fati.

Non sic Trojani quondam, Pia Turba, sodales,
Ductorem Ænean per cuncta extrema secuti,
Postquam omnis Turno, Rutilisque avulsa potestas,
Ascanium amifere suum, longum ille Latinos
Imperio frænat, patriaque fenescit in aula.
O Qualem nuper sese ostendebat in armis
Glovernus, juvenes inter parvamque Cohortem?
Ut lituum exultat sonitu acri, utque impiger ardet
Mœnia diruere, & munitas scandere turres;
Scintillæ effulgent oculis, & *Danica* virtus
Impellit, nunc hac, nunc illa partem retorquet
Quadrupedem, longinqua *Heros* metuendus in ora:

Tum juxta miles bello fractusque labore,
(Canitiemque suam plorans inopemque senectam)
Ut videt instructas acies, alacremque juventam
Ductoris; felix, inquit, tua Castra secutus
Bella geret Miles, quoties fatalibus armis
Hinc procul audaces subiges vel, Victor, Iberos,
Imperium extendens latè Nomenque per Orbem;
Seu magna à Gallis spolia, ingentesque reportas
Exuvias, longos furta accumulata per annos:
Te Duce bellator non tunc indigna labore
Dona feret, vel flebit inops discrimina belli.
Hæc ait, at Lachesis surgenti invidit honori,
Eripiens capiti palmas, laurosque propinquas.
Verum ô quis tristes gemitus, lacrymasque Parentum
M Humentesque

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Humentesque genas, imoque in corde dolorem
Exprimat, aut quantos fundit *Brittania* fletus?

Vix *Maria* obiit tantum defleta, *Maria*
Non dilecta magis lucem foliumque reliquit;
Quamvis Angliacas nunquam praestantior ulla
Attigerit terras, fedesque teneret Avitas.

At primum ante omnes Matris praefaga mali mens,
Insolitum trepidare videt terramque Polumque,
Altaque concusso *Vinsoria* vertice nutat;
Illa tremens, cursu repetit Pallatia Nati,
Et notas arces, studio fallente laborem,
Heu! tamen hunc vidit (visuque tremiscit in ipso)
Febre laborantem ardenti, fatoque propinquo;
Ecce rubent oculi, ardescit caput, aspera fauces
Lingua premit, toto ebullitque in corpore sanguis
Igneus; hinc saevit pestis violenta per artus
Crudescens, tandemque intus praecordia circum
Aestus agit flammam, serpitque in pectore virus:
Tum subito per membra emanant ulcera tetra,
Ardentesque tument papulae, totaque recedit
Fronte innatus honos, divinae & gratia formae:
Plurima mortis imago, intentant omnia mortem.
Dux vero oppugnat crudelem, viribus, hostem
Exiguus, indigna iratus morte perire;

Qualis ubi tumido jactatur in aequore puppis
Tempestati impar, juncto omnes robore cernas
Niti, vela legunt, portumque attingere certant
Nequicquam, feriunt immuni turbine venti
Cunctantem, nautas pinumque involvit arena.
Haud aliter luctantem Orco, frustra que rebellem
Mors praedam rapit, & spoliis Libitina triumphat.

Guliel. Marten. A. B. Coll. Mert. Soc.

DEbitas nondum lachrymas Mariae
Solvimus, nondum meritos honores:
En novi fletus, iteratus angit
Pectora luctus.
Scilicet Princeps puer occidisti,
(Heu nimis duro properante fato,)
Numine averso, auspiciis, maloque
Omne raptus.

Spes

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Spes tuæ vivus patriæ decorque
Gentis, & regni columen futurum;
Spem, decoremque columenque tecum

Mortuus aufers.

Te tuus sanguis celebrem, domusque
Reddidit, doctrina celebriorem;
Nec minus quam Phœbus Apollo, Mavors
Æquus amavit.

Nostra quot tellus potuit triumphos,
Quot manu victrix retulisse palmas?
Dura si vitam tibi longiorem
Fata dedissent.

Fran. Lome. Commensalis è Coll. Exon.

AH! periit, fremitu ter conclamatur inani,
Indignam tanta patriam virtute relinquens
Ad superos rediit, Sceptro meliore potitus.

Despice Fatorum memor, *Illustrissime Princeps*,
Effice, ne tuâ sit (Fati miserabilis Omen
Avertant superi) nostræ præfaga ruinæ.

Prospera Bella diu longè lateque per orbem
Gessit, & ingentes terras, populosque feroces
Vicit, & erexit toto penè orbe Triumphos,
Humanumque genus perterruit Anglia Victrix.

Fortis in exitium nuper gens gallica nostrum
Prodiit in campum pugnax, ad bella laceffens
Horrida, at his Britonum virtus invicta repugnans
Obstitit, hinc vanas acies, & inutile Bellum
Linquimus, & resides amplectimur otia pacis.
Otia nos vincunt, & jam mollita profunda
Pace ruit virtus, prius insuperabilis armis.

Regius ista *Puer* mœstis conspexit ocellis:
Ille inter populi plausus, & gaudia Regum
Mollitiem residis contemplit pacis, & armis
Lusu, ast egregia mistis virtute vacabat.
Ah! quoties rutilum prensantem vidimus ensen!
Terrificaque manu fulgens hastile vibrantem!
Qualis erat! quando simulata concitus ira
Parvus fervet Eques, focios ad ficta laceffens
Prœlia?----Virtutis specimen Regale futuræ.
Utque olim in Cunis cæsis Serpentibus Infans

Amphy-

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Amphytrioniades Cœlo se prodidit ortum:
Sic Juvenis Princeps (etsi puerilibus) armis
Emicat, eximiæ stirpis testatus honores.
Heu! quantum Angliacæ speravimus affore genti
Te decus! Heu! quales & quantos mente Triumphos
Finximus ignari? sed Te *Clarissime Princeps*
Abstulit atra dies & funere merfit acerbo.
Splendidus effulget primo sic Phœbus in ortu
Cui subito in primis fulgoribus invida nubes
Officit obscurans: primoque in flore juventæ
Te rapit infelix, & ineluctabile fatum.
Tu Decus Europæ Tecum, Patriæque dolentis
Spem trahis in tumultum. ---lachrymis rorabimus Urnam;
Æternosque tuo Cineri tribuemus honores.

:- Define jam raptum *Genetrix Clarissima* natum
Lugere, ut periit ramus, Sacra permanet Arbos.
Avulso primo, forsan non deficit alter
Et nascatur adhuc defuncto Illustrior *Heros*.
Jamque *Pater Patriæ, Rex Inviçissime*, mœstis
Principis exitio, Te nos veneramur, ocellis;
Sospite Te, nulli fas est horrere ruinam,
Vix ruet ille Orbis quem Talis sustinet ATLAS.

Joan. Walsham è Col. D. Joan. Bapt.

A Tropos attonito cum viderat ore cadaver
Principis, & dubia stamina scissa manu:
Me miseram! exclamat, qualem temeraria dextra
Errorem admisit? funera quanta dedit?
Occidit à Cœlo demissum ancile, Britannis
Debuit hæc saltem vel superesse salus.
Dixerat, abjecitque colos: atque innatat altus
In vultu, reputat dum sua facta, dolor.
Ignoscenda tamen Parcæ sua crimina; nempe
Virtutes numerans credidit esse senem.

Ric. Hippestley Armig.

Fil. Coll. Exon. Commenfalis.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Lugubres alii planctus, mœstumque dolorem
Exequiis solvant (*Dux Pie,*) rite tuis:
Ingeminet justas *Winsoria* casta querelas,
Principibus tumultos heu dare fueta nimis!
Tam citò *Vexilla* hinc repeti sacra lugeat *Ædes*,
Nec lachrymas *Equitum* hic *Nobilis ordo* neget:
Qui *Vexilla Heroum & Regum* extendere gestis,
Qui poterat meritis addere, quicquid adhuc
Nominibus tantis, titulisque putetur abesse,
Proh sortem humanam! nudus ad *Astra* redit!
Si nudus dici ille potest, pietatis honores
Virtutisque sacri quem tot ubique tegunt:
Hæc mœsti plorent alii; sed causa triumphi
Verior, ad superos sic properasse Ducem:
Humanam quid enim poterat cui vincere sortem
Præcocibus meritis unicus, esse labor,
Liber ab humanis sic casibus esse recuset?
Cui mortale nihil, quid dare terra potest?
Ascendas (*Dux magne*) polum, sedemque capeffas,
Cui sanctas animas *sponsus* adesse jubet.
Cur non, quam sacri geris hic ceu pignus honoris,
Conjugii Ætherei pronuba stella foret?

B. Woodroffe. A. M.
& *Ædis Christi* Alumnus.

O Anglis dilecte! O nondum debite Cœlo!
O comes Augustis manibus ante diem!
Cerne, Puer, fidos ut torquet cura Britannos;
Deficit ut fato spes labefacta Tuo!
Optabat tecum simili ut pubesceret ævo;
Te sibi spondebat læta juvena Ducem.
Alter sperabat tecum comes ire per Indos,
Raptaque ab Eois signa referre plagis:
Pacis amans alter, Musa aspirante, parabat
Nectere victrici laurea ferta comæ:
Ipse alacris leges & civica Jura revolvi;
Hæc Pater, hæc quondam tela vibrabat Avus.
Sed quoniam Angliaco Juvenem Parca invidet orbi;
Nassæide, auspiciis Jura dicabo tuis.
Nassæide, longum vivas; raptosque Nepoti
Apponant annos mitia fata Tibi.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Sic ubi Marcelli crudelia funera Tybris,
Romaque speratum flet viduata Ducem :
Tarda trahit Lachesis revoluta stamina fuso,
Cæsareosque jubet longius ire dies.
Protinus Augusti laudes Maro concipit ; & quæ
Voverat Hæredi carmina, Cæsar habet.

*H. Finch. Ex Æde Christi.
Superioris Ordinis Commenfalis.*

Carmen Pastorale.

- A. **Q**uid vultum lacrymis rigas?
Quid crebris oneras, Tityre, questibus
Divos ? lanigerum pecus
Num latro rapuit ? num minuit lues ?
- B. Tu curas tenetos greges ;
Me majora movent. Occidit unicum
Rurisque & nemorum decus,
Et prima ancipitis cura Britannia.
Jam nunc Imperio timet
Et Plebs, & Procerum mœsta timet domus,
Ceus cæso male Surculo
Fron dator viduæ cum timet arbori.
- A. Mox ergo Sacra Principum
Cessabit series ? nec superest Parens
Extincti Ducis ? alteram
Quæ spem sollicitæ præbeat Angliæ.
- B. Vivit mœsta quidem Parens,
Si vita est lacrymis flere perennibus,
Si consumere questibus
Noctes perpetuis, & gemitu dies.
- A. Quod si vel superest, bonum
Speremus miseris casibus exitum ;
Juno forte benignior
Pro rapto Ascanium reddet Adonide.
- B. O si hoc munere Jupiter,
Seu quicumque præest Angligenis Deus
Votis annueret tuis,
Augustæque domus damna rependeret :
Fago sub patula jacens
Tentarem calamo non humiles modos.

Tum

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Tum me Pan neque vinceret,
Nec Phœbus citharæ Pieriæ Sciens.
A. Quin Tu corripe victimam,
Hæredemque novum posce Deos; Ego
Miscendum Superis Ducem
Votis æthereas prosequar ad domos.

Carolus Aldrich.

Ædis Christii Alumnus.

A Onas in montes extincti fama Gloverni
Venerat & teneri Mors inopina Ducis.
Oxonium ingemuit, Musæ ingemuere sorores,
Auditumque sacræ flebile murmur aquæ.
Melpomene, Heroas cui fas lugere peremptos,
Surrexit, fufas dilaniata comas
Heu! cur quem reliquas docuit feliciter Artes,
Non juvit medica Delius arte Deus?
Heu! sortem invisam, passamque indigna Juventam!
Ante diem cur Te defleo, chare Puer.
Te vivente, Tuos Erato cecinisset Amores;
Et tua narrasset Prælia Calliope.
Tu placidus terris posuisses jura Britannis;
Agnosset Dominum Te maris unda suum.
Sospite Te, nullus terreret Gallus Iberum,
Pacaret populum nutus utrumque Tuus.
Nunc, quoniam hos servant *Gulielmo* fata triumphos;
Addat Ei, demsit quos Tibi, Parca dies.
Salva fit interea Mater dilecta Britannis,
Et fati lætas sentiat Anna vices.
Cui non Phœbus opem valuit præstare, repende
O foror, & prolem mitte Diana Novam.

T. Sprat Episc. Roff. Fil.

Æd. Christii Alumnus.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

QUI, *Gulielme*, Tibi luctus, ingentia quali
Extinctus lacerat Vulnere corda Nepos,
Vidimus assidui comites, animique fatemur
Materiam tanti questibus esse parem.
Ille obiit, Cui te, imperii mox pondere fessum,
Sperasti, curas credere posse, senem.
Quem Tu formabas, simili Virtute, tueri
Divisa auspiciis extera regna Tuis.
Jam proprior sit cura Tui, quo pendet ab Uno
Europæ, à Tenero quæ Tibi chara, salus.
Tolle Tuo arbitrio litem, & discordibus agros
Gentibus, haud dubio limite, fige suos.
Si quæ forte latent Venturi semina belli,
Haud alio sperent Vindice posse premi.
Arbiter haud alius superat, qui foedera ponens,
Semotis latè det sua jura plagis.

Henricus Watkins A. M.
Ædis Christi Alumnus.

Magnanimi Heroes, Reges, Regumque sodales,
Quos dedit augusto Martia Vitta choro:
Ah socium deflete, virens quem gloria vobis
Addidit, & belli non puerilis amor.
Vidistis pavidis sacrantem tela puellis,
Virginei columen, deliciasque gregis.
Jamque alacri spectat lucentem in pectore gemmam,
Et nunc arma velit, nunc sibi monstra Dari.
Belligeram *Ormondi* nunc gaudet tangere dextram,
Jam noto tenerum prægravat ense femur.
At fatis eheu! cessit, columenque Britannum
Obruit æterno flebilis urna gelu.
Jam pavet instantes præsaga Britannia casus,
Et quatiunt orbam mille pericla Deam.
Vos tamen ardentes clypeorum opponite moles,
Fidaque nutantes protegat hasta Lares.
Contudit ignivoman sic cuspide Georgius Hydram,
Et dubium posuit salva puella metum.

Borlasius Wingfield ex Æde Christi,
Superioris Ordinis Commensalis.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

SOpitos Belli ardores, centumque catenis,
Et ferri clausas æterno robore portas,
Vidimus. Arma diu hostili faturata cruore,
Fulmineumque ensē, & raptas per vulnera lauros;
Jamdudum posuit *Nassovius*: otia sæclo
Longa novo fluere, & lætos se volvere menses
Spes erat: Arctoique en nunc per litora ponti,
Cimber ubi, & dubiis luctantur *Sueones* armis,
Auriacus mollit gentes, animosque feroces
Compefcit populis, & tristes temperat iras.

Tu tamen ah moreris! placidæque silentia vitæ
Et lætam Pacem crudeli funere rumpis!
Eripuit Puerum sævi inclementia morbi,
Heu medici indignata manus, artesque potentes,
Et fidam herbarum, quas tellus dædala fundit,
Vimque salutemque atque excoctos igne liquores.
Heu miserande Puer! tibi nec cœlestis origo,
Nec Sceptri venturus honos, viridisve juvena,
Nec populi vota, aut luctus Genitoris acerbi,
Nec ruitura super crudeli funere Mater,
Vel superum quenquam, potuit vel dura movere
Fata Deum; ac tristem morienti eludere legem.

Febris sæva ægris spargens incendia venis
Irruit, & penitus fatalem immiscuit ignem.
Qualis inardescit, duræ cui sæva novercæ
Pocula miscuerant, toto cum corpore virus
Æstuat, indomitoque imis furit igne medullis:
Non aliter Juvenis flagrantem sanguine pestem
Sensit, & ingemuit molles simul improbus artus
Corripuit calor, & labefacta per ossa cucurrit.
Altius inde ruit vitium, vitæque latebris
Multa minans, flammam trepido in pulmone recondit
Mox quoque marmoreum ferali murice collum
Inficit, & ficcā astringit fitis arida linguam.
Ille oculos ægrè & flammantia lumina torquens,
Matrem multa rogat mœstam, accenditque videndo;
Tum vero quanti gemitus! quibus alta fremebant
Atria lamentis! longo cum faucia luctu
Diva amplexa sui corpus miserabile nati
Hæsit inexpletum lachrymans, oculoque decoros
Componens oculis, haussit sitientia labris
Oscula, & extremum misero est defuncta dolore!

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Nequicquam *Hannesius* medica restinguere lymphæ
Febrilem ardorem, & venis mulcere dolores
Optavit, frustra ferro sedare tumultum
Sollicitum quærit; quanquam illi mille medendi
Notæ artes, quanquam divino carmina plectro
Dividit, atque atras filis componere curas
Callet, at heu solam ignorant quæ flectere mortem,
Nesciaque imbelli cithara mansuescere fata.

At tibi, quos, *Princeps*, miseri statuemus honores,
Quove tibi æterno sacra bit funera luctu
Infelix Rhedycina! Illa, ut Te firmior ætas
Acciperet, tardosque moranti apponeret annos,
Speravit fore, cum gremio Te amplexa foveret,
Et tenerum Musis animum formaret, & artes
Naturæ varias, cœlique, marisque labores
Monstraret, doctaque diu nutrirer in umbra.
Nunc verò lachrymis desertæ in margine ripæ
Albentes perfusa genas, mille ore querelas
Fundit, & assiduo cœlum plangore fatigat.
Non illam amplexu solatur vitreus Isis,
Non Nymphæ, aut centum modulantes carmina Musæ.
Tantum inter glaucas frondes, & densa salicta;
Te dilecte Puer, Te tristem ad fluminis undam,
Te surgente die plorat, Te sole cadente.

O nunquam deshende satis! si fata dedissent,
Tuque etiam, seris tandem volventibus annis,
Maturis Britonum regeres virtutibus orbem.
Tum verò quali celebrarent carmine laudes
Postgeniti! & lætis quæ gloria surgeret Anglis!
Te gentes, bello fractis succurrere rebus
Orarent, fidam en præstat tibi *Gallia* pacem!
Et male divisum tibi tradit *Iberia* regnum!

Namque etiam ludis aptos dum duceret annos,
Jam tum sæpe Puer puerilia gaudia temnens,
Flectere equum campo, laterique accingere ferrum,
Versari castris, atque altos scandere muros
Ardebat, vires ultra fortemque juventæ.
Auriacum ut subit nimis virtutis imago,
Atque immaturos armorum vidit amore,
Ipse ultro accendit dictis, acuitque tumentem
Laude animam, & Juvenem fulgentibus induit armis.
Vidimus, ut pulchro suffundens ora calore,

Vinforias

Guilhelmi Gloucestriae Ducis Exequia.

Vinforias Arces veterumque palatia Regum,
Intravit Puer Heroum accepturus honores.
Vidimus, ut multa gemmarum luce micantem
Inductus Chlamydem, stellisque auroque superbus
Incessit, torti cervicem circulus auri
Cingit, purpureæ trepidant in vertice plumæ,
Et suræ insignem subnectit fibula vittam.

Talis in Idaliis lucis, Paphiæve viretis
Errat Amor, circum Rifus, Iræque Metusque,
Infidiæque leves Pueri comitatus aguntur,
Collum ambit Cestos, fecundam morte pharetram
Ex humero suspendit evans, & cote cruenta
Tela acuit, forte inveniat si Phyllida sylvis,
Aut suaves pratis carpentem Amarillida flores.

Te vero ah Nobis invidit régia cœli!
Jamque polos super, atque astra, immortalia potas
Gaudia, & humanæ lætura obliviosa vitæ.
At nostris quando illa dies quæ fera querelis
Imponet finem, & luctus sedabit acutos,
Adveniet! Nobis, quæ Te sæva abscondit hora,
Spemque animumque eadem simul una immiscuit urna.
Uique ergo misero juvet indulgere dolori,
Et lachrymas tumulo, & mœstum superaddere carmen.

At Tu *Magna Parens*, vitam producere nato
Extincto quæ posse negas, jam desine luctus,
Desine purpuream lachrymis corrumpere formam,
Atque Tibi disce, & venienti parcere sæclo.
En nova progenies, Heroum nobilis ordo,
Jam gremio latet! en niveis Tibi lactea mammis
Dona tument! dilectum iterum portabis in ulnis
Mater onus, decimæque feres fastidia lunæ.

Sic *Thamisis*, nimis cum iam feryoribus æstas
Urit agros, urit sata læta, & *Sirius* ardens
Jam segeti monuit messorum immittere falcem,
Arentes queritur fontes, & parca luvius
Labitur, & ficeis vix imprimit oscula ripis,
Mox ubi de cœlo hybernas Sol aureus oras
Pervenit, & densis erumpunt nubibus imbres,
Implentur ripæ, ruit ingens agmen aquarum
Cum sonitu, late dominatur regius annis,
Et largo pingues fecundat flumine glebas.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Carmen Hebræum.

אך הכל ובשר בני-אדם
ואין עמם עומד לעולם
דלים וגדולים בלא ימים
כדשא נובלים פעמים
ועתה מת תקות העמים
וציצת יפה-פיה הגויים
בכו אישים ודמעו באל
על כן שרכם עזב את תבל
אולם שישו ושמהו כל-ימים
כי הוא כשמש מזהיר בשמים

Carmen Arabicum.

الويل ما امد رجال منا عمرهم قصير
فاما يموتون فتا جميعا وقبائر
وقد تعدد قطع اماننا المنحوسمين
ولم تكون فرحة لقلوبنا واي لنا المحرومين
اوه ذهب الجند والشرف والكبره ولبننا
لان هو فان كان صغير كان شبيه هكرا
اقدام ابوه كان شبيه في الصدر
وحسن امة كشس كان ددرفي النظرة
اصالة البلاء وقمة وخلق ضادته
وكثرة الفضل وعدل وادب راحته
واه كلها باطلا اميركا وسيدنا هلك ظاهرا
ونرف العيون كل الانسان ليلا ونهارا

B. Marshall
ex Aede Christi Commensalis.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Epitaphium Runicum.

FOMMANF: *INFA:
 HAFMAN: HANANFANFA:
 RIM: HIK: HIF
 IF4: FOMMANF: HIK: FRIKFA:
 FIARFI: HIK: AF: HAN:
 *HAK: HAK: FAFRI: HIK: AF: BRFA:
 HANFA: HANAN: *HINFA:
 TAFARFA: BHT:
 *HAK: HAK: FAFRI: HANFA:
 AF: HAK: HANFA:
 HAK: HANFA:
 *HAK: HANFA: HANFA: HANFA:
 FANFANFAN: FANFANFAN: FANFA:
 HANFA: HANFA: FANFI:
 FANFA: HANFA:
 *HAK: AF: AF: HANFA:
 HAN: HAK: *HAK: HANFA:
 AF: HAN: FAN: HANFA:
 *HANFA: *HAKFA: HT: *HANFA:
 RIM: HIK: HANFA:
 I: *HANFA: HANFA:

Wilhelmus Elstob A. M.

& Collegii Universitatis Socius.

Carmen Anglo-Saxonicum.

E Alle leorning cnihtas.
 Ælc fnotor gepfiteres.
 Ælc bocena. 7 fcor.
 De Oxnaporba onbugað.
 Calle þ on þam fcole.
 De Ælfred mæra cýning.
 hæfe geo getimbrod.
 And ær gertaþelode.
 Sýnb zelæred 7 afeb:
 Nu magon ge to fomne.
 Singan lioda fela.
 Forþon þe Engla leofast.
 Beapn hæfð nu lif forlet:
 Nu fceal ic geompiende.
 Leornfull liodfýrhta.
 And fporfgenbe

7ope fcegan fapcibar:
 Gleapceartnes æfel Beorn.
 Se mæra Depetoga.
 hæfð eorðanbreamas.
 Nu fona geenbode.
 And ceaf him oðer leoht:
 Gala cýlb unpeaxen.
 To fride fopðgepiten.
 Eopla týnfert caldon.
 Ðam fyllhelm þær nama:
 Nu is ur micel gnornung.
 Fibe 7 pel hær.
 Soðum Epytenmannum.
 Ðpa micel on þam lande.
 Ðpa ic ne fcegan mæg.
 Ðuph gebrefebnyfre:

Wilhelmus Elstob A. M.

& Collegii Universitatis Socius.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

ERgo alias tentare plagas, coelique meatus
Visere, & in superum sedes numerumque reponi
Præcipitat natura Ducem, sceptroque caduco
Abstulit incumbentem animum, meliore coronâ
Damna repensura, & sceptro dignata perenni!
Exultent superi fato, quod Gloria major
Accessit coelis: sit nobis copia flendi,
Inque dies liceat miseris renovare dolorem,
Nam Ducis Occidui subeunt tria regna Sepulchrum.

Vix dum natalis redeuntia gaudia lucis
Undecimum tulerat Phœbus revoluta per annum;
Approperat glomerata manus procerumque Patrumque
Festivos actura dies, teneræque Puellæ
Interfunt choreis, graviumque ex ordine Matrum
Officiosa cohors meritos instaurat honores.
Istos quis memoret plausus, quis gaudia fando
Explicet, æquiparetque oblectamenta diei?
Felix ista dies feros promisit in annos
Securum populoque Ducem sobolemque Parenti;
Spem tamen esse ratam vetuerunt fata, nec ultra
Esse finunt populoque Ducem sobolemve Parenti.
Scilicet exagitant animos præfaga malorum
Gaudia, Vicinia quoties præludia fati!

Ut primum fidentem animo, & nil triste timentem
Affixit lecto morbus, tota ilicet altum
Indoluit domus, & lachrymarum tristis Origo
Auditur, quâ blanda Ceres, quâ munera Bacchi,
Quâ molles choreæ frontem explicuere serenam.
Regia distrahitur luctu, & diversa faceffit
Munera, pars precibus duos inflectere divos,
Thura litare, crebrisque onerare altaria donis;
Pars petere auxilium medicos, quos longior usus
Edocuit vires herbarum artesque medendi.
Quid facerent? nihil antiqui documenta Galeni
Proficiunt, crescensque anno Experientia multo:
Quin ferit attonitos, artemque eludit inanem
Insolitæ nova forma luis. Quæ pocula profint?
Quæ contra ignotum Valeant medicamina Morbum?

Interea Matrem lachrymantem, & fata querentem
Sustentans Dux ægram animam, solatur amicè
Supremis dictis. 'Vestris quid nostra querelis

Gaudia

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ. /

‘Gaudia dispellis? me cœlum & numina poscunt
‘Me defunctæ animæ proavorum, & nobilis Ordo
‘Heroum, quos alta tulit per Sydera Virtus.
‘Tu dulcis linquenda domus, Tu patria salve,
‘Æternumque vale, multos salvete per annos
‘Vos ô dilecti, suavissima verba, Parentes;
‘Olim longa dies & vos donabit Olympo.

Dixerat; extemplo mors interpellat ovantem
Importuna Ducem; fugit omni compede liber
Spiritus æthereas exultabundus in auras:
Haud fecus innocui Thamesina ad flumina cygni
Dulce melos resonant, placidis it cantibus hora
Extrema, & fugiunt animæ cum voce sequaces.

At *Maria* almo jamdudum reddita Cœlo,
Obvia decurrens nota regione viarum,
Agnoscit cognatam animam, Sociamque fatetur,
Amplexuque foveat, tractusque per Ætheris alti
Multa super charum fundebat vota *Wilhelmum*,
Multa super Britones fundens; dein gesta futura
Explicat, & Reges olim qui sceptrâ capeffent,
Venturasque Ducum pugnas longo ordine narrat,
Bellique eventus varios, casusque latentes:
Addit tristia fata; & quæ dabit Anglia, pandit
Funera, Te demum, quem nos lugemus ademptum
Sustulit, immensas Cœli spatiosa per oras.
O fortunatos Anglos! si gaudia vestra
Aut rediviva forent, aut non peritura fuissent.

Gilb. Tillyard A. M. & C. C. C.

QUalem Dardanium Ganymedem ad sydera raptum,
Delicias doluit flebilis Ida suas:
Talem (Te Princeps dilecte) Britannia plorat;
Par animi virtus, par tibi forma fuit.
Sed periit decus egregium, & spes lapsa Britannum,
Cæsareamque domum tristia fata premunt.
Ingemit, hinc alte suspirans *Danicus* Heros,
Illinc ora piis fletibus *Anna* rigat.
Ah! ubi nunc puerile agmen tormentaque parva,
Queis æquata solo ficta *Namurca* ruit?

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

O quanta auderem te vera ad Bella secutus,
Ut premerem hostiles obuius ense globos!
Nunc galeam, invisumque umbonem, & inania tela
Suspendam, extremo tristitia dona rogo.

Job. Robinson Equitis Aurati filius unicus,
& Novi Coll. Socio-Commenfalis.

Ad Annam Principem Danicam.

USque adeo tangunt cœlestia pectora luctus?
Et possunt ipsas fata movere Deas?
Anna, doles raptum primis Heroa sub annis,
Et grave sub tenero pectore vulnus alis.
Heu! frontem excelsam, divinaque polluis ora,
Ambrosiasque audes dilacerare comas.
Sic mœsta Hippolitum Latonia fleuit, Adonin
Ploravit quondam sic Cytherea suum.
Sed neque par Venus, *Anna*, Tibi, neque pulchra Diana,
Nec prolem superant ille vel ille Tuam.

Robertus Cann Ex Æd. Christi.
Sup. Ord. Commenfalis.

QUI sacros regum cineres, manesque sepultos
Perlustrans, fido lumine cuncta legis.
En Tibi depositam quod servat marmor Elisam,
Quæque refert vivum sculptilis umbra decus.
Proximus æterna compositus pace *Jacobus*
Otia tranquillo funere dignus agit.
Hinc *Caroli* cerâ mentitos conspice vultus,
Omniaque artifici reddita membra manu.
Acribus ecce oculis ut fulget mitior ignis!
Ut micat in placido lenius ore jubar!
Illinc busta (sinant modo luctus) cerne *Mariæ*;
Et lachrymam, quisquis sis, Brito, solve memor.
Sed jam siste gradum, nec cætera scire labora,
Ne quæras, cineres quos habet urna recens.
Ne forte abrepti discas ubi fata Gloverni,
Tot dicas uno damna iterata rogo.

Gul. Doctor Ædis Christi Alumnus.

Gulielmi Glocestria Ducis Exequiæ.

QUam varia incertum miseris mortalibus ævum
Sors agitat ludo! quoties spem frangit inanem,
Tendentisque manus vitæ melioris amore
Deserit, & cæcos crudeli turbine versat!
Vix nova compositis mitescunt sæcula bellis,
Et Lodoix longa solvit formidine terras:
En iterum lachrymas, & tristes Anglia vultus
Induit! en montes, sylvasque, & amœna fluenta
Infecit dolor! assiduis clamoribus æther
Personat, & mœstos iterant cava litora luctus:
Non aliter, quam si peregrinis classibus æquor
Ferveret, aut latè se Gallia funderet arvis.

Heu periit Juvenis, læti cui sæpe Britanni
Sceptra dabant votis, cui solâ innixa Wilhelmi
Spes erat, & longe venturi gloria sæcli.
Corripuit miserum morbi temerarius ardor,
Dira lues, Phœbi nullâ medicabilis arte.
Anni nec teneri, nec virtus criminis expers,
Eripere, aut duras poterant compescere Parcas.

Hic modo Natales cùm festo lumine terris
Fulserunt, lætâ incescit lascivus in aulâ,
Illi picta croco, & fulgenti murice vestis
Ardebat, molles demissi in pectora crines:
Jam pedibus ducit choreas, juvenumque caterva
Insequitur, populi planctus comitatur euntem.

Martius illum etiam solito maturior æstus
Accendit. jam vectus equo, puerilia ducit
Agmina, jam pugnae pavidas componere turmas
Incipit, & leges varias, momentaque rerum
Cogitat, & ficti ludit sub imagine belli.

Hæc puer: atque olim quæ nostri facta nepotes
Aspicerent, Britonum propria hæc si dona fuissent!
Sed Superi, sed fata vetant. Illum improba Febris
Torquet & urendo teneros depascitur artus.
Accipiter qualis trepidantem in nube columbam
Commensam tenet & rostro crudelis adunco
Dilaniat pectus, sævoque eviscerat ungue.

At Tu, chare Puer, lætis novus incola coelis
Discumbis, Superum latè tibi maximus ordo

Q

Cedit,

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Cedit & ambrosiis Maria amplectitur ulnis:
Et neque Te curæ vel nostri gaudia sceptri
Tangunt, nec moesti Tibi quos molimur, honores.

Joh. Shapleigh ex Aula Cerv. Sup. Ord. Com.

Eheu! cur tacet impedita lingua!
Quis tantus stupor obstitit querelis!

Num nos impia terruit Medusa,

An flendo Niobes rigemus instar?

O longus dolor! O brevis voluptas!

Ergo Dux miseros Tenelle linquis?

Nec te vel medici fatis fideles,

Nec primis Pietas nitens in annis

Salvum præstitit, ipsa nec Juventas!

O longus dolor! O brevis voluptas!

Quo nunc quo color & decus genarum

Quo fugit Venus alma! quæ solebat

Inter lacteolas cubare malas.

Hunc vultum tibi tristis invidebat

Ah nullo Lachesis movenda fletu.

O longus dolor! O brevis voluptas!

Edu. Filmer Baronetti Fil. natu Max.

Col. Nov. Socio-Com.

USque adeone dies miseros infausta Britannos,
Et mala fata regent? vix exuit Anglia Martis
Loricam, cæsosque duces deflevit, & umbras
Heroum ingentes, longi infortunia belli:
Ecce iterum falsæ refluent in lumina guttæ,
Altior incumbit dolor, & nova numinis ira.
Tollitur in superos jam conclamata querelis
Spes patriæ suprema, sacra spes ultima stirpis,
Communis Britonum luctus: sed publica quondam
Gaudia, cum sonipes regali pondere lætus
Altior ingrediens, & mollia crura reponens,
Non vanos timuit strepitus, & ludicra bella:
Pone premit cristata cohors, puerilia quassans
Tela manu, fictaque domat sub imagine Gallos.
Sic tenerum vidi meditantem bella Juvenum,
Ludere per saltus, vanisque lacerare bellis

Armenta,

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Armenta, & dare venturæ præludia pugnae:
Cornua sed postquam duravit longior ætas,
Se parat, & verò gaudet contendere Marte.
Nunc tamen inversas pubes miserabilis hastas
Pullatasque trahens aquilas, insignia belli,
Funeream dolet & sequitur mœsto ordine pompam.
Atque aliquis raptumque ducem palmasque futuras
Deplorans, gemit, & lachrymis ita fatur obortis:
'Hæ nostræ laurus? expectatque triumphus?
'Non sic debueras nobis præcedere, non hoc
'More sequendus eras, quo te nunc mœsta secuti
'Turba sumus, sed cum præceps per bella per ignes
'Duxisses fidas acies, turmamque sequacem:
'Nil desperandum tanto duce & auspice tanto:
'Sed brevis immodicis vita est, & rara senectus,
'Te Deus invidit terris, cœloque locavit.
'Nam quæ te virtus maturum fecerat orbis
'Imperio; hæc eadem maturum fecerit astris.

*Tho. Strangways Sup. Ord. Commensis.
ex Aula Cervina.*

ERgo animi virtus, intactaque crimine vita
Nil fatum emollit; *Dux Glocestrensis* in annis
Occidit, heu! teneris: sylvæque urbesque loquuntur
Angligenûm questus, & lamentabile vulnus.
Spargite humum lauris, pullataque tympana mœstum
Et lugubre sonent; poscit sibi talia Princeps.
Ferte simul clypeos, enses, tormenta, sagittas;
Quæ vivum ornârunt, exornent arma sepultum.
Ille Puer parvam fictis exercuit iris
Militem, & vario textit certamina ludo.
Augustos video gestus, sublimiaque ora;
Inficit igne genas virtus, & amabilis ardor,
Elucetque oculis mens indignata teneri.
Dum repetet pugnas Ecchò jam rauca Namurcæ,
Nassovique colet rediviva Britannia nomen;
Bellum dicetur puerile, Ducisque cohortes
Et pugnae simulachra, atque haud ingloria palma.
O si morborum insidias, & febris iniquæ
Fugerit invidiam, sceptrumque vibrârît Avitum;
Angliaca in quantam se molem fama tulisset!

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Tum tanti terrore Viri posuisset acerbos
Turca potens fastus, & inania fulmina Papa.
At quamvis aliter Superi statuere; favebit
Parca tamen cineri, raptosque rependet honores;
Atque addet famæ, quos vitæ demperat, annos.

Ben. Allcocke Sup. Ord. Com. & Coll. Trin.

ELudor; an per sydereas plagas
Cerno rotarum fervere fictibus
Callem, & triumphales volare
Æthereum per inane currus?
Ut Dii supernis sedibus hospitem
Novum salutant! æthere libero
Undant popelli, nec quietos
Dulce tenet modulamen orbes;
At conquerentùm quis fremitus meas
Impellit aures? livida planctibus
Heu! prodit altos Gens dolores,
Veste nigram simulante mortem:
Te, chare Princeps, Te Britones gemunt
Ademptum; at O si debita sydera
Sero petisses; quale genti
Angliacæ decus attulisses?
Parvo sub arcti limite pectoris
Immensa virtus clauditur æstuans,
Hinc æmulantes fumit ignes
Corporis ambitiosa moles.
Quamquam at secundis Gratia brachiis,
Suumve Julum Diya Venus finu
Tutetur, æternus stat ordo,
Et tenerum rapit urna nomen.
Future princeps, occidis! occidis!
Ut, cum tenellis Sirius hortulis
Incumbat ardens, flos reclinat
Triste caput pereunte fronde.

*W. Price Arm. Fil.
Coll. Bal. Soc. Com.*

O Musa

Guilielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Fœminei fletus & vultus & tristior Aura
Hinc procul, & quicquid damna minora levat.
Qui leviter fractis optant solamina rebus,
His dolor in facie est, hos juvat ore queri,
Verum ubi delicias, & spes simul, Anglia, quæris,
Amisso penitus quæ periere Duce:
Mitte importunas lachrymas, vastosque dolores
Contine, & angusto pectore muta preme.
Te tutabuntur Genii, *Wilhelmus* & *Anna*,
Quos ubi fata vocant, te quoque fata trahent.

W. Standfast Com. Coll. Univ.

O Musa cantus lugubris insolens,
O docta solum murmur amantium,
Falsasque rixas, & protervæ
Flere supercilium *Corinnæ*;
Jam pone ludo, jam queremoniis
Finem jocosis: *Cæsar*is inclytos
Manes tenelli, nœniasque
Non humilis modulare plectro.
Nunc *Anna* prolem fletibus irrigat
Longis caducam, nunc lachrymas puer
Reddit sequaces, mox honesto
Ora pudens tegit uda luctu:
Nunc bellicosos impatiens moræ
Equos requirit; fervet inanibus
Delirus armis; & fugaces
Heu moriens sequitur catervas.
Et jam cadaver Nobile devehunt
Nautæ silentes, plebe nigrantibus
Hærente proris, & querelas
Vindoriæ referente Tamo.
Nymphis resultant littora flentibus;
Chelsæa strident mœnia; mutilæ
Gemunt cohortes, vulnorumque
Immemores, senique fracti.
Hic *Tamus* olim plectra loquacia
Vidit juventam tendere ludicram,
Et picta *Cymbarum* corona
Virgineo sonuere cantu:

R

Hic

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Hic crebra malis fisa nitentibus
Puella risit, lumina principi
Obliqua figens, regiumque
Nympha procum sibi destinavit.
At spem procacis Virginis invida
Sepulchra fallunt: addite munera
Brevesque flores, heu! venusto
Heu! puero pariter caduco.

Joan. Wallis Armig. Fil. unic. Coll. Univ.
Sup. Ord. Com.

Ad Matrem.

O Mater, tantos nequicquam passa, dolores!
O frustra multo pignore læta Parens!
Ultimus ah! terras numerosâ è prole reliquit
Atque inter fratres occupat astra suos
Fœcunda ut superas implerunt viscera sedes!
Credideris Cupido qualia dona Jovi!
Interea amissos orbata Britannia fœtus,
Et vetitam nostro luget in orbe moram.
Parcior heu terris! cœlis heu prodiga Mater!
Multa Jovi dederas pignora, nulla Viro.
Sis tandem nobis Genitrix fœcunda precamur,
Nec tua fit solos edere cura deos.

Tho. Beach ex Aula Cerv. Com.

Hactenus Angligenum florentes pace Camœnas
Vidimus, & lætas fœcundo semine messes,
Hactenus Augustæ, spectacula flammea, nimbos
Vidimus ignitos, & lucida colla leonum;
Sat festis genioque datum; jam scena reversa
Squallentem lethi effigiem, gemitusque ululatusque
Exhibet heu! tristes pandens longo ordine pompas:
Quidni etenim? occubuit Britonum spes altera stirpis
Reliquiæ ingentis, cœli inviolabile pignus.

Invidia evolvit, Stygiâ jam sede relicta,
Mille nocendi artes, nigroque armata veneno,
Gratum opus excudens Gallo Triplicique Coronæ,
Fit Febris Dea dira, petens penetralia Regum
Principis irrepit præcordia ad intima. at Ille

Exhaurit

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Exhaurit fatale malum, pestemque futuram
Imbibit, infusas fovet intra viscera flammæ.

Heu! quos non Divos, quas non oravimus aras?
At frustra Divos, at frustra oravimus aras;
Ergone Te involvit fati irrevocabilis urna?
Ergo frontis honos languet, floresque genarum?
Quantum O! mutatus, nuper qui umbratile bellum
Lusit, fictitiis parvum Lodoica sub armis
Pygmæosque fingans hostes Gallosque pusillos:
Sic quondam pulchras acies pulcherrimus Ipse
Instruxit puerisque puer stipatus Iulus

Innocuas pugnas, Martemque impune ciebat,
Salvete O Cineres sacri, O divinior Umbra
Salve en! lugubres Musis Rhedycina cupressos
Innectit penitusque Animis Tibi condidit urnas
Spirantes urnas & vivida Mausolæa.

Quis *Gulielme*, tuos luctus, lachrymasque sequaces
Depingat Divæ renovataque damna *Mariæ*?
Quisve tuos (nimis heu! pia Mater) carmine fletus
Pingat inexhaustos, effusosque imbribus imbres?
Jam niveos fœdat vultus, jam pectus honestum
Demissumque amplexa Caput, proh! frigida libat
Oscula; ficcine (ait) dederas promissa Parenti
Venturum incedens Decus & Tutamen? avito
Sic Sceptro affulges? expectatisque triumphis?

Quin tandem absistas, Princeps dejecta, cadentes
Attollas Britonas, & fata ruentia Regni,
Vinsoriæ ludat *Gulielmulus* alter in Aula,
*Nassovii*que premat vestigia passibus æquis,
Nominis, & Sceptri & Famæ non degener Hæres.

Sic quondam Imperio lassus, Titulisque Triumphisque
Expletus Cæsar patris se immiscuit astris,
Sydereosque ignes traxit donatus Olympo;
Augustusque Nepos succedens vincula mundo
Imposuit, festâ ascendens Capitolia pompâ.

Johan. Shaw Coll. Mert Com.

Diceris & teneram coluisse, *Wilhelme*, *Camænan*,
Et Phœbum tepido sustinuisse sinu.
Seu sacrum accendit Genitor *Mavortius* ignem,
Aptabas forti grandia bella pedi.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Seu movit calamos Mater *Cytherea*, versus
Lavit *Pierio* flumine Frater *Amor*.
Jam Te Musa piis revocare optavit ab umbris,
Dum gratam, alternâ lege, rependit opem.
Sed frustra, sed fata obstant, sed crimina gentis;
Et vinctæ immiti stant adamante viæ.
Nec perire tamen thalami Genialis honores,
At *Parcas* fero munere vincet *Hymen*!
Sic & damna juvent: placato hoc pignore cœlo,
Divisam prolem cum *Jove* Diva feret.
Quid mirum, toties cùm vere litavimus herbam
Mitior Autumno si beet arva *Ceres*?

Carolus Gardiner Rev. Episc. Lincoln. Fil.
C. C. C. Discipulus.

Ad Serenissimam Principissam.

O Pulchra Mater, desine tristium
Tandem querelarum, arbitrio suo
Stat *Parca*; nec votis *Adonis*
Eripuit *Cytherea* fato.
Cum nec medentes *Hannesi* manus
(Non arte tardifata recludere)
Umbram morientur, non Parentis
Heu miseræ lachrymæ reducent.
Nec si benignè Numina cederent
Votis, Imago sedibus igneis
Donata, curabit redire
Terrigenamque habitare molem,
(Cum tot triumphos spectet avunculi
Gentesque victas plus vice simplici)
Nè fortis Augusti labores
Nil tibi, quod superet, relinquunt.

Henricus Cheynell C. C. C. Discip.

DUM moritur flentis Matris *Glovernus* in ulnis,
Pone modum (dixit) luctibus alma parens.
En video cœlorum orbes, cœtusque piorum.
Et jam cum proavis misceor, ipse deus
Carolus hinc multâ lætus cum prole recumbit,
Hinc immortalis lucē *Maria* nitet.

Sed

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Sed mihi nec superos inter datur esse beato.
Dum tuus imminuit gaudia nostra dolor.
Ah reprimas lachrymas! & nato parce petenti,
Parce tuis, Princeps optima, parce tibi.
Erige demissos animos, fœlicior olim
Sceptra geres, Reges mox paritura novos.

*Hyde Parker Baronetti Filius
Coll. Nov. Scholaris.*

Ad Annam Serenissimam Daniæ Principem.

Perfusa pulchras cur lachrymis genas,
Crebris fatigas brachia planctibus?
O sola, magnum post *Wilhelmum*,
Spes miseri columenque regni!
Non gaudet istis exequiis, deum
Conscriptus altis ordinibus puer,
Queis mistus, æternum recumbit,
Inter avos atavosque lætus:
Non in juventâ, Romulidum decus
Augustus arces attingit igneas,
Non ille qui cunis in ipsis,
Diis genitus, retulit trophæa:
Fallor? tenelli num latitant tuâ
Matrice reges? quos utero dabis
Fœcunda perfectos, beato
Præsidium populo futurum:
Quod si negabit progeniem tibi
Summus, precanti difficilis, Pater,
Motus nepotes quos videbunt?
Quas laceri imperii ruinas?
Abfit dies! longe Angligenis dies
Nefasta! vulgi cum manus improba
Regnum capeffens, impotentes
Efficiet sine lege clades:
Quales cruentus sanguine civico
Commisit, immane in patriam furens
Cromwellus, infamis tyrannus
Per titulos memoresque fastos:
Non sic Olympi jam novus incola
Sparfas dedisset per populum heces,
Te Diva, confessus parentem,
Indolis in patriam benignæ

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Proh fronte quali per juvenum choros,
Dux ipse pugnae, praelia miscuit!
Prælusit ut præcox futuris
 Ascanius juvenis triumphis!
Quàm sæpe vanis ignibus ingemens,
Ventis ferendas virgo dedit preces?
Dum stulta non falsos furores
Credidit, innocuumque Martem:
Sic parva ducens agmina; ludicrum
Fatum triumphans sprexit; at heu nefas!
Jam morte non fictâ peremptum
 Flent focii pueri & puellæ;
Nequicquam; inani non remeat calor
Non vita trunco; Mater amabilis
 Quin proli inauditas sepultæ,
Mitte supervacuas querelas:
Hoc ore vulgus supplice te rogat,
Hoc sponsus orat gloria *Daniæ*,
Cœlestis hoc conviva divum
 Nectareo petit ore natus.

Ric. Harison Art. Bac. è Coll. Novo.

Postquam tubarum clangor aheneus,
Omnisque Martis cesserat impetus;
Postquam fatiscenti salutem
 Reddiderat *Gulielmus* orbi:
Rerum Britannarum hinc series nova
Fœliciori volvitur ordine
Incepit, hinc læti, sequentis
 Credidimus numeranda seculi
Longos per annos aurea gaudia,
Sed quàm fefellit spem nimis arduam
Fortuna, deturbans ~~futurum~~
Imperii columen *Britanni*!
Hunc gentis *Anglæ* delicias breves,
Hunc, læta tellus quem sibi credula
Promisit æternum, ~~peremit~~
Sors prope ~~violenta~~ febris.
O dira febris! si tuus agmina
Plebeia tantum sustulerat furor,
Impune ovans posses cadentes
 Spargere per ~~populos~~ ruinam.

Quin

Guilielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Quin & *Lotherus* nobilis, ignibus
Si nuper ardens occiderat tuis,
 Utcunque magna esset, *Britannis*
 Visa tamen toleranda clades.
Quanquam nec æquè flebilis occidit
Alter *Wilhelmo*, nec quis amantior
 Virtutis almæ, fortiorve
 Elysios beat umbra campos.
At siste febris. Quò ruis impotens?
Audes Penates scandere Regios?
 Audesne Regem mox futurum
 Sacrilegâ violare flammâ?
Eheu! genarum purpureus nitor,
Frontisque languet gratia vividi!
 Fulgens ocelli languet ardor;
 Heu facilis nimium perire!
Videtis? An me ludit amabilis
Imago? Divum jam video Deos
 Inter recubentem micare
 Per nitidi spatia ampla cœli.
Quacunque mundi parte refulgeas
O Dive! seu jam clarior aspicias
 Martem propinquum, sive stellam
 Juncta *Maria* tenet recentem:
Mæstos *Britannos* respice blandior:
Quos, longiorem *Jupiter* invidus
 Si te dedisset, mox secundis
 Auspiciis regeres benignus.

Jac. Crosse A. B. è Coll. Novo.

PAndite vos, ædes sacra, augustissima templa;
Exuvias Regum quæ custoditis ad illum
Usque diem, tuba quoque iussu *Michaelis*, tremendum
Det sonitum clara, atque imis audita sepulchris
Altum ultra dormire vetet, somnoque jacentes
Excitet, & magni vocet ad vexilla tonantis.
Pandite vos, neque enim sub vestra ingentior hospes
Tecta olim, nobis nec carior umbra recessit.
Anglia, quo fato urgeris! Quæ numina retrò
~~Spes~~ *Spes* vertit adversa tuas, *Britonumque Stuartos*
Imperio privant, nos Regni hæredibus, ex quo

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Carolus infido semen commiserat arvo!
Non florens annis, magnoque beata marito,
Ulteriùs sceptrum fato *Maria* trahente
Gessit, nec parvum *Gulielmo* heroa reliquit.
Fertilior longè, at nihilo foelicior *Anna*,
Illa quidem multam *Lucinam* in vota vocavit,
Astitit incassum obstetrix *Dea*, fataque prolem
Infantis spatium vetuere excedere vitæ.
Multos ante diem superas produxit in auras
Semianimes foetus, partuque orbata sub ipso
Flevit, & ad terram nec visâ luce remisit.
Restabat spes una puer, matremque vocabat.
Hunc fovet, hunc sequitur tristis, fictisque periclis
Sollicita, & pavido versat sub pectore curas
Insomnes ipsa ægra, suæque oblita salutis.
Sic teneris avibus victum parat anxia mater
Ore ferens, jejuna, & foetus pascit hiantes.
Nec non in somnis pueri pallentis imago.
Visa est, nec thalamo reclinem cura relinquit:
Ah! mater misera, ah! toties foecunda sepulchro,
Aspera nequicquam moliris rumpere fata,
Et tenue invitis filum producere *Parcis*.
Non illum letho eripiunt pia vota precesque
Angligenûm, non totius medicamina *Phœbi*;
Non præceptoris pietas & dogmata servant.
Foelices nimium *Britones*, si credere tantum
Hunc ultra *Superi* voluissent, lætaque mater
Infœlicem uterum jam non hac prole vocarat
Auctior, & numeri damnum pensaverat unus.
Quin tandem, *Superi*, si jam spes ulla superfit,
*Anna*que adhuc Regem terris Dominumque futurum
Debeat; este boni, servate in carcere *Lunam*
Ad decimam cœco, vestræque effingite curâ
Tunc adsis *Lucina*, manus, *Lucina*, precamur
Da doctas, tenerique infantis cerea membra
Mollibus attrectes digitis, & redde parenti,
Quem, simul ac vires, & firma accesserit ætas,
Jam galeæ clypeoque parem *Gulielmus* ad artes
Et pater effingent proprias, animosque viriles
Accendent ardenti, atque aspera bella docebunt.

Nat. Whaley Coll. Wad. A.B.

Postquam

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Postquam omnis Gemitusq; virum, Plangorq; cadentum,
Et Martis siluere minæ, & pacata cruentos
Vertit Equos Bellona; dedit fors invida Vulnus
Cladibus Armorum infandis, Procerumque frequent
Funere, neglectoque Heroum majus acervo.

Sæpe *Anna* inceptos festina Puerpera foetus
Enixa est, dubiæque informia corpora Prolis,
Aut Natos vitæ exortes, Partusque dolendos,
Dimidios Heroas.

Sed Fratrum augustos, *Henrico* sospite, Manes,
Et crebram immemores luctus negleximus urnam:
Tu, Venerande Puer, poteras, si Fata tulissent,
Et Cunas reparasse breves, repetitaque Divum
Infantum Busta, atque avidi spolia annua Fati.

O! si maturo Heroi suffecerat ætas
Par animis Robur, torsisset tela ferocis
Æmulus *Auriaci*, & paribus tonuisset in Armis.
Nam quoties fufos *Celtas*, fluctusque *Boandæ*
Tardatos sanie, quoties immane *Namurci*
Excidium audierit; venis ebullit Æstus,
Arfit flamma oculis, & nunc in Prælia ferveret,
Impatensque requirit Equum; nunc Ense laborat
Annitens, nimique gemit sub pondere Teli.
Vix Puerum Pater accensum, vix *Anna* retentat:
Ille fremit, falsumque movet per somnia Bellum.

Hunc tamen infando egregiam Libitina Triumpho
Adjunxit prædam; immodicoque absumpta dolore
Longum *Anna* indulget curis, Luctuque fatiscit.
Nunc amens recalere Genas, & Pectora lento
Somniat attolli motu; nunc fulgure leni
Lumina scintillare, foveatque rigentia Membra;
Sollicitatque pigras vano Medicamine Venas.
At tandem gnara Erroris, tandemque nefandi
Conspectus pertæsa, invisi Funeris urget
Triste ministerium; famuli mox sæva repellit
Officia incusans, charasque tenacibus ulnis
Implicat Exuvias, hæretque obnixa Feretro.

Lugubri demum deducitur Urna tumultu,
Per gemitus Populi insanos, lucemque malignam
Tædarum, & fumi Spiras: innoxius Ensis,
Armaque triste micant nullius conscia Cædis.

Gulielmi Glocestria Ducis Exequiae.

Hic lento passu, atque inversâ cuspide parvâ
Incedunt Turmæ, contractaque singultantes
Signa trahunt: Palmæ delusos angit Imago
Præreptæ, & Laurus non parti amissa Triumphi.

O! Vos, Illustres Umræ, queis Busta superba
Henrici Pietas, & Saxa perennia fixit,
Quà Mors Reliquias Procerum, Regesque subactos
Ostentat, frustrâ redimitos tempora Lauro,
Frustrâ cognatos Divûm, magnisque Ruinis
Insultat grassans latè, atque impunè triumphat;
Quà diræ Tenebræ, atque æterna Silentia regnant,
Fornicibusque atris squalet venerabilis Horror:
Hospite Vos tanto, Manes, lætamini, & omnes
Jam tumulos reſerate, novoque assurgite Divo.
Tu vero, quem tristis adhuc *Glocestria* luget,
Te non degeneri nunc ultro, *Henrice*, Nepoti
Offer in amplexum, & læto Comitem excipe plausu;
Namque etiam rigidi coluit studia horrida Martis,
Dedecores Artes Tecum, atque ingloria Pacis
Otia dedignans, teneramque affuevit ad Arma
Dextram, & magna dedit feræ Præſagia Famæ:
Tuque Illi, qui spes pariter suprema fuisti
Carolidum, & pariter Fatis abreptus iniquis,
Dividuam impertire Urnam, sociumque Sepulchrum.

W. Hugesen Arm. Fil.
Com. Coll. Univ.

ERgo totus obit, totum illætabilis urna
Absorpsit juvenem, nec honesti gratia vultus,
Nec præcox pietas, nec avitæ semina flammæ,
Nec longo Heroum demissa è stemmate virtus
Mortem immaturam repulit, rapuitque sepulchro?

Quis nunc abstineat lachrymis, quæ musa canoros
Hic gemitus premat, & tristis modulamina planctus?
Occidit heu nostri decus & spes ultima Regni!
Occidit Angliaco solus succedere Sceptro
Qui potuit, lapsæque domus fulcire ruinam.
O quoties timidum juvenili vidimus hostem
Marte laceſſentem, quoties fulgentibus armis
Parvo vectus equo pueriliaque agmina ducens,
Exangues iniit campos, & ludicra bella.

Quanta

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Quanta, ubi deletæ subierunt fusa *Namurcæ*
Mœnia, & hostili prægnantes sanguine fluctus,
Argumenta animi dedit, imperiique futuri!

En passim attonitos videas ululare Britannos,
Proh quantis resonat perculsus fletibus æther!
Quale sonant mixti juvenumque senumque dolores
Horrendum, magnique ingens concordia luctus!

Tu quoque funestas dum præterlaberis ædes
Partem agis in luctu, mœrensque, atque immemor æstus,
Languenti tardos devolvis, *Thamisi*, fluctus
Flumine, sera licet sibi vestigalia *Nereus*
Impatiens poscat, nimiumque incuset amorem.

Quos vero gemitus dedit? aut quas pectore curas
Regia concepit genitrix? quando ultima libans
Oscula, dilectumque amplectens pallida corpus,
Captavit fugientem animam, & super ora volentem.
Tota abit in lachrymas, ægros dum spiritus artus
Deserit, & gelidus concrevit frigore sanguis,
Et moritura cadit, Natum dum plorat ademptum.

O si longa dies illum, & maturior ætas,
Angliacis opibus, Sceptroque beasset Avito,
In quantum nostræ crevisset gloria Gentis!
Fœlix ante omnes, seu magno bella tumultu
Mugierint, niveis seu pax crepitaverit alis.
Sed vetuit fatum, tantosque invidit honores.

At tibi, qui doctus succos miscere potentes,
Qui vitam infundis cyathis, *Gibbone*, pudori
Ne sit iussa sequi Divorum, & cedere fati.
Si sananda lues, ullâ si Principis arte
Vita esset servanda, tuâ servata fuisset.

J. Brumsted è Coll. D. Joan. Bapt.

QUod facinus superos? aut quæ convicia Cœlum
Infersum reddunt terris? quæ culpa, quis error
Accendit tantas animis Cœlestibus iras?
Crimen certe aliquod Sabæo thure piandum
Quod luimus tantis mœroribus. aspice fletus,
Liventesque genas; ut tota Britannia obortas
Solvitur in lachrymas! en nostræ gloria Gentis
Occidit, atque omnes unâ spes obruit urnâ.
At non talis erat lætâ cum nuper in aula

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Grandior incescit, sumptisque feroculus armis
Exiguus turmis belli simulachra ciebat,
Ingenium præcox, divinæ mentis acumen,
Atque animus præsens, rosei nitor igneus oris,
Membrorumque modus, longè latèque futurum
Spondebant Regem. sic primo protinus ortu
Lumine fulgebat pleno, atque haud gressibus æquis
Præcipitans, longè æquales, annosque reliquit.
At subito, horrendum! Stygiis sese extulit undis
Dira lues, totos & debacchata per artus,
Exurit tepido ficcatas sanguine venas;
Visceribus nostris, animisque avellitur infans,
Et cadit ardenti jam præda ingloria Febri:
Sic curæ, sic spes hominum tolluntur in altum
Ut casu graviore cadant, si frondibus arbor
Luxuriat fœcunda novis, & vimine crebro
Germinat, effundit flores, & maximam avaris
Spem facit Agricolis: at diris halitus oris
Proveniens, fructum primævæ in flore juventæ
Corrumpit, sparguntur opes, sparguntur & omnes
Arborei foetus, sic immatura propago
Decidit in terram crudeli victima vento.

Jo. Thornbill e Coll. Univ. Art. Bac.

DIC, *Thamesis*, sacros cineres dum flumine portas,
Et radit liquidam mœsta Carina viam,
Quos gemitus fudisti udâ resupinus in algâ,
Ut sonuere imæ flebile murmur aquæ;
Ut chorus æqualis Dryadum, quæ rura tenebant,
Quæque colit vitreos plurima Nympha lacus
Circumstant fremitu denso, miscentque querelas,
Et fletu Oceanum largior unda petit.
Nec, Tu, sensisti tantos, Tyberine dolores,
Nec lachrymis glaucæ sic maduere genæ,
Cum præterlapsus *Marcelli* flebile bustum
Videris extremo condita membra rogo:
Quique tuos retulit vates, *Octavia*, luctus,
Is possit luctus, *Anna*, referre tuos.

Edw. West Coll. Mert. Portionista.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Excellenti in re Medica Viro D. D. HANNES.

O Cui faventi numine Delius
Aspirat æquè, seu Medicos libet
Miscere succos, seu canoram
Pectine sollicitare chordam;
Herbis caducam cum licuit minus
Vitam tueri, O nunc veteris memor
Testudinis, dudum relicto
Fila ciens modulare plectro
Vocale carmen: quo prius auspice,
Arces inibat *Carolus* igneas;
Quo nuper æternas *Mariæ*
Alma tulit *Rhedycina* lauros.
Extrema grati munera Barbiti
Poscit *Glovernus*; Tu niveæ jubar
Non segne frontis, indicesque
Pone oculos animi loquaces:
Ut arsit acri lumine diffitas
Lustrare terras, castraque dædalo
Exsculpta ferro, queis futuro
Excidium meditatur ævo.
Pone æstuantem pectoris impetum,
Hastam tenellâ five vibret manu
Imberbis Heros, five duro
Bucephali premat ora freno;
Cingat frequenti militiâ latus
Coæva pubes; oppida fictili
Educta limo sternat igne,
Auriaci simulachra belli.
Hunc non inertî lumine contuens
Decora virgo, molliculum jecur
Sensim tepescit; O beatam,
Siqua Tibi placitura, Nympham.!
Quot ferta nectet, quot reduci oscula
Libabit olim! fausta volentibus
Quot fundet Heroas Britannis,
Connubii geniale pignus!
Hæc illa: ----- sed Te tristior avocet
Imago, mœstæ conveniens lyræ,
Jubetque nolentem interesse
Funereis iterum querelis.

Guilielmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Depinge adusti sanguinis impetu
Venas micantes: mox celeri caput

Volutat orbe, mox voraci

Pectora depopulatur igne

Febrilis ardor; suetaque lucidum

Fulgere quondam lumina, pondere

Devicta torpescunt inert.

Ah! quid agis studiosa chari

Cohors *Gloverni*? quò Tibi spiritus

Recessit, ægro militiæ Duce?

Ut dextra friget! ut recurvo

Scura tholo galeæque pendent!

Pendent apilli, foemineus decor,

Vulsæque compto vertice taniæ:

Nymphæque, jam primam molesta

Semianimi Domina caterva,

Vanis ministrant officiis opem:

Hæc Te requirit, spesque suas Tibi

Commendat ultro, certa, siquid

Herba potens valeat, salutis.

Tu quicquid Hortus vel Chymicus labor

Promit, salubri suppeditas manu;

Sed impotentem spernit arrem

Nen Medico superanda Febris.

Quin mox *Glovernum* pectine Lesbio

Addes recentem fideribus Deum;

Vitæque donabis perenni

Invidiam faciente *Parcis*.

Job. Freind A. B.

Ædis Christi Alumnus.

Ad Regem.

O Assuete malis, multoque exercite casu,
Cui sincera dedit gaudia rara dies:

Dum Tu sollicito ingentes sub pectore curas,

Europæque vigil fata futura premis;

En Tibi quos reduci luctus, quæ funera, sævæ

Instaurat rursus flebilis ira Deæ.

Non satis est raptam Sponso flevisse *Mariam*,

Et viduas Sceptri sustinuisse vices:

Regia sed sortem mœret perculsa recenti

Clade domus, sentis vulnus & Ipse novum.

Occidit

Guilielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Occidit ille Tui juvenis spes altera regni,
Ille nepos animi vivida imago Tui.
Non illum exiguum posthac educere cernes
Militiam, aut teneros Marte ciere globos:
Non primam ante aciem parvus spectabitur Heros,
Ora Tui effingens æmula, fronte minax.
At Tu, Borboniâ si quis de gente nepotum
Adversa in *Flandris* agmina cogat agris,
Quis frangat *Gallorum* iras, generosæque sueto
Accendat *Britonum* pectora Marte Puer;
Quis regat imperio populos, Regnique capeffat
Grande onus, emerito Te, *Guilherme*, sene;
Tecum agitas; altâ dum versans omnia mente,
Postera præfago lumine secla vides.
Sed curis, Rex, parce; alium qui Regia gesserit
Sceptra, Tibi Regnum qui dedit, ille dabit.

W. Andrews Art. Bac.

Ædis Christi Alumnus.

EReptum plorat sibi Natum Regia Mater,
Plorat & ereptum terra Britannia Ducem.
Nimirum dederat cui læta *Glocestria* nomen
Occidit, heu luctu dignus utroque Puer.
Solspite quo, longum steterat mansurus in ævum
Anglæ Gentis honos, quo pereunte, perit.
Ecquis erit posthac pacem qui temperet æquus?
Ecquis erit qui par bella futura gerat?
Ut primùm fragili fixit vestigia plantâ,
Enituit belli protinùs arte potens,
Ut juvenum vidi parvum volitare per agmen!
Ut vidi tenerâ tela vibrare manu!
At quid virtutes juvat enumerare tenellas?
Quid juvat avulsi damna iterare Dei?
Mitte tuos, Princeps, & mitte, *Britannia*, luctus;
Nec doleas propero quod nimis igne cadat.
Annos si numeres, pauci velociùs; at si
Virtutes, nemo seriùs astra petit.

Gul. Crosse è Coll. Trin. Com.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Ω Σ ὅτε Ἀνδρωμάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο
Ἐκτορὸς ἀνδροφόνου χερσὶν ἔχουσα κάρη.
Ὡς τε ταλαίπωρος χάριεν δὲ ἦσκυνε πρῶτον
Ἡ Ἐκάβη συγερῶς παλλομένη κραδίην.
Οὐκ ἄλλως μῆτις γώωσα, Γλόερνέ, σε, νεκρὸν
Ἄθλια ἠμῶξεν πᾶσι ἐσδοῦσα νέκυν.
Καὶ ῥα πατὴρ δὲ ἑτέρωθεν ὀδυρετο, δάκρυα λείβων
Κώκυσεν ἀνέμορος, καὶ μάλα ἔπλεε τείχεα.
Ἀλλὰ σοι ἄσβεστον μὲ ἐνώητο, Βρεταννία, πένθος
Στύγνασας λυκοῖς ἡμῆρος ἐν σκοπέλοις.
Ἦεν τὰς παλάμας δεινὴ δὲ ὅσος φάανθεν
Ἐλκετο καὶ πρῆας δακρυχέουσα κόμας.
Κ' οὕτω ὑὸν ἔκλαυσ' ὀλοφυρομένη φρεσὶν ἦσιν
Στῇ δὲ ταφῆσ' Ἦρας καὶ πρῶτον κέλευ.
Ἄθλια κυδίστοις παισὶν θανέειν τε πέπρω')
Τέθναε νῦν υἱὸς σοῖσι βέλεσι φίλος;
Ἀσυνάναξ φεῦ! φαίδιμα γῆα ποδὴνεμος ἱεὺς
Σεῖο καὶ τὰς θαλερὰς χερσὶν ἔκοψε τείχεα.
Νυνὶ βαρυσέναχον πλὴν γαῖαν ἵκανε Βρεταννῶν
Ἄλγος, μοῖρα πόλεις θύραγγας ἔλοι.
Ἄψ' ἐθέλω θανάτοιο δυσνηχέος ἔξαναλῦσαι
Κήδεα μὲ δαμάσει ἀχνυμένην τε πόνος.
Παῖ μὲν εἶδος ἄρεισε, δυσάμμορε, φίλτατε, λαμπρῆ
Χαῖρε, σε εὐκληρον νῦν γλυκὺς ὕπνος ἔχει.
Τεθνάδι, κῆρ δὲ ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε ζῶν
Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἀθανατοῖ τε Θεοί.

Geo. Hudson

A. B. & Coll. Reg.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

A *Nna*, decus patriæ, modo foelicissima matrum,
Ingemis, heu! Nato jam spoliata Tuo.
Ingemis, & charæ lugens filum brevè vitæ,
Quod secuit madidis Atropos ipsa genis.
Sic gemuit *Cypri* quondam Regina, jacebat
Ictus ubi sævo pulcher *Adonis* apro.
Quin luctum ponas; merget Styx nulla *Glovernum*,
Nec pelagi Dominos cymba Charontis habet.
Mors ubi Pollucem Spartanis abstulit arvis,
Effulfit nitido mox nova stella polo.
Sic ubi Tu folio fulgebis clara *Britanno*,
Atque comas circum Regius ibit honos;
Sublimis medio Natus procedet Olympo,
Diriget & classes lucida stella Tuas.

T. Terry Æd. Chr. Alum.

Nequicquam *Angliacis* pulsus longè exulat oris
Sanguineus Mavors, *Danosque* acresque *Polonos*
Horridus invisit, stimulisque fatigat amaris;
Nequicquam nostro ridet Pax aurea cœlo,
Si tantos vel adhuc victrix Libitina triumphos
Instauret, turreisque & summi culmina muri
Scandat atrox, penetretque aulas ac limina Regum.
Ergo cadis primâ raptus, *Gloverne*, juventâ,
Et dulcem linquis, planctum inter & oscula, Matrem?
Illa quidem niveis morientem amplectitur ulnis,
Singultans, formæque oculos jam pascit inani.

Qualis ubi extinctos tristis deplorat Amores
Alma Venus, puerumque immitti funere raptum
Ambrosio fovet in gremio, jamque oscula figit
Ingrato suprema, & ficeat veste cruores.

O Tibi si longos tribuisset Jupiter annos
Æquior! ô teneras modo si maturior ætas
Firmâisset vires juveni! Quæ bella moveres!
Proh, quantis victum regeres virtutibus orbem!

Has ego spes olim cassas, dum fata sinebant,
Fovi animo, & vacuum solabar imagine mentem.
Macte Puer, dixi; votis modò Jupiter adsit,
Tu *Gulielmus* eris; magnos jam cerno triumphos,
Jam festum celebrare diem, lætosque Hymenæos

Guilielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Ignarus videor, seu mentem *Gallica* virgo
Urat, ematvè suis generum Te *Hispania* gazis.

Tum mihi si liceat, Princeps, Tûa dicere facta,
Aut teneros molli versu describere amores,
Non me carminibus vel *Graia*, vel *Itala* pubes
Vinceret, *Æneam* licet hæc, licet *Illa* potentem
Bellis *Æaciden* certaret tollere cœlo.

Hæc ego nequicquam vanus; Tibi at ultima *Parca*
Fila legunt, poscitque Deorum immobilis ordo.
Heu! dulcem exhalas animam, ceu lilia quondam
Spirantesque croci, nimios ubi Jupiter imbres
Demittat, ficosve exurat *Sirius* agros.

Tu tamen ingentes, quâ possis, mitte dolores,
Anna, nec æternum serves sub pectore vulnus.
En, Tibi jam magnum cœli ventura sub axem
Altera progenies, raptoque simillima fratri;
En alter *Glovernus* erit, fulcire labantem
Qui poterit fortunam, & spes revocare caducas,
Absolvethque Deos, atque annumerabitur illis.

Edv. Ivie Art. Bac.

Ed. Chr. Alumnus.

ERgone nulla dies, lætosvisura *Britannos*,
Discutiet tenebras jucundâ luce coruscans?
An rigida æternum servabunt fata tenorem,
Regalique madentem urgebunt sanguine terram?
Tamne immane scelus, tam grande *Britannicus* orbis
Admisisse potest, quod non moritura *Maria*
Eluat, & polluta sacro loca sanguine lustret,
Tam clarâ virtute experta inflexile numen;
(Et tamen oppetiens succurrit *Codrus* Athenis,
Atque orbis Dominam servavit *Curtius* urbem)
Quin Te, chare Puer, nativæ crimina terræ
Abripiant, condantque sacros sub pulvere vultus?

Heu! cadis *Angliacæ* spes altera & ultima Gentis,
Atque iterum in lachrymas resoluta *Britannia* plorat
Regalem stirpem, Puerumque in limine vitæ
Sublatum, gemituque suorum immobile fatum.
Oceani acceptas cum fœnore fluctibus undas
Jam reddit, rivusque avidum petit auctior æquor
Turbidus, &, non nativo, sale amarior exit.

Ergo

Guilhelmi Glocestrie Ducis Exequiæ

Ergo non iterum fas est spectare labores
Tentantem Heroum illustris præludia vitæ?
Ergo non iterum te conspiciemus ovantem,
Seu Tu *Boinæ* meditare pericula fluctûs,
Fervida *Namurci* seu scandant agmina turres?
Ah! quoties, cum Te miles grandævus in arvis
Belli munia suscipere, exercere coævam
Militiam fixus gauderet; pectora flamma
Incaluere novâ, sanguisque per ossa cucurrit
Insolito motu! juvenum renovare labores
Jam sibi par visus, totum Martem exprimit ore,
Ah utinam his Phœbum spirasset vocibus usus.
Quanta manet Fortuna Tuos, Pulcherrime rerum,
Nostra quot amotas pervadet gloria gentes,
Imperii læti cum Tu modereris habenas,
Cum matura tuos animos æquaverit ætas,
Et Tua Te classis peregrinis sistat in oris,
Sub Duce nativo cum militet *Anglica* pubes,
Æmulaque indomitos accendat ad ardua virtus?
Si quid conjiciam, & sua fatum incepta secundet,
Non quisquam Heroum, quos protulit *Anglia*, famâ
Majori subiit duri certamina Martis,
Seu numerosam aciem *Gallorum* funderet arvis
Parva, animosa manus; tremere seu classis Ibera,
Et ventis simul atque ingenti agitata timore;
Seu *Scoti* plusquam *Scythicos* inhibere furores
Reges aggredierentur; *Hibernia* sive rebellis
Subderet *Anglicis* collum eluctata lupatis;
Sive per Eoas Rex *Anglicus* agmina terras
Victor duceret insultans, cum sedula mater
Lallaret querulos tremebunda ad nomina natos.
Talis erat *Macedo*, Patris cum luderet aulâ,
In pueris, par cura pares exercuit annos;
Et cui non unus violenta sub arma redactus
Sufficeret Mundus, pauca oppida capta *Philippo*
Invidit, lachrymisque excepit facta parentis.
Militis augurium fuit illud, & irrita dicta
Dii voluere, nec indulgent tot gaudia terræ
Ingratæ; æternis damnantur pulchra tenebris
Lumina, virgineis inspiratura calores
Pectoribus; cœcis horrentia templa cavernis
Excipiunt, cui debebant, si vota valerent,

Guilielmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Fulgenti impediisse sacros diademate crines.
Stemmatis infelix pietas (si vita recedens
Hos meruit titulos) manibus quæ Sceptra *Britanna*
Excussit memorandi Atavi ; jam Teque futuro
Eripuit, tantum dignata ostendere, regno,
Donandum, super astra ferens, meliore corona ?
Impetiit Te mortis inevitabile telum,
Nos dolor altus habet, nos tantum vulnera tangunt.
At si vos, quibus est cœlestes scandere sedes
Concessum, pariles curas sociosque labores
Suscipiat, & haud penitus terra excidit umbris
Oblitis, Tu, magne puer, descende dolentis
Solamen rursus Matris, Matrisque Patronus.

*C. Hammond A. B.
ex Æde Christi Alumni.*

O Musa, blandæ docta modos lyræ,
Dilecta quamvis, ad mea carmina
Nondum vocata, & jam per omne
Heu ! merito tacitura seclum !
Ad quos labores, sospite Principe,
Te destinâram ? namque ego brachia,
Crines odoratos, & oris
Purpurei decus & nitorem,
Quin & Lycorin vulnere fauciam,
Molli parabam ludere tibiâ :
Vel si liceret, luctuosa
Plenius æra sonare, & arma
Effracta promptus ; milite sub novo,
Everfa quot mens oppida finxerat,
Et *Galliam* contractam, & iustis
Æquora splendidiora rostris ?
Frustra dierum fors violentior,
Lethique cunctis dura necessitas,
Salutem & omnem spem *Britannis*,
Carminibusque meis honorem
Divulfit. At Tu funere flebilis,
Quâ lux tenebris clauditur æmulis
Æquata, quâ menses per octo
Continuus fugat astra Phœbus.

Nunc

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Nunc dura *Gothos* pectora molliter
Lugere cernas ; edere *Barbaros*
 Moscum & rudes planctus, piisque
 Fletibus ora madere nigra.
Quin, *Anna*, vultus quis videat Tuos ?
Jam nec Sororis nomine, nec licet
 Enixa tot partus, beata
 (Sic Superi voluere) Matris.
Tuque O *Britannum* Marte ferocium
Antiqua Terra ! O Patria nobilis !
 Defessa jamdudum periclis,
 Atque alio graviora sæclo
Passura ! si non fata benigna, si
Non Dii boni obstitent ; heu ! Tibi quid valent
 Bella, & Triumphi jam, omnibusque
 Candida Pax potior Triumphis.
Non hæc mederi vulnera, *Gallicas*
Inter superbus *Russelius* rates ;
 Utcunque grati olim, nec ipsi
 Pembrochii poterunt labores.

S. Clay A. M. è Coll. Magd.

Ad Ducem Norfolciensem.

O Cui lugubrem miseranda *Britannia* Pompam
Commisit, luctusque suos tria Regna dedere.
O miser ! incedas tardè, gressuque modesto
Spes olim nostras, nunc triste ad busta cadaver
Invisa abducas, & seriùs abde sepulchro.
Tuque *Ormonde*, gravi, si possis, pondere pressum
Sustineas, Tuque, O *Alcides* alter, Atlantem
Tu releves humero ; & pariter succurrite fesso ;
Vos comitabuntur Proceres, pariterque dolore
Infecti currus, & Gens pullata, Paterque,
Et, quâ non Genetrix ulla infelicior, *Anna*
Ibit, & ingenti decorabit funera luctu,
Si vires adsint, & non titubantia membra.
Non ulla in tantum *Britonas* de stemmate Regum
Spe quondam erexit, tolletve *Britannica* Proles.
Ille tubis gaudere, Ille agmina ducere coepit,
Et stricto gladio, atque armis fulgere coruscis
Horrendum Puer, & Turmas magno impete ferri

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Acer in adversas, & spicula tendere contra;
Sed lusus pugnæ, neque erant hostilia Bella.
Mox veros hostes, (cum jam robustior ætas
Attulerat vires) vertisset & agmina retro
Infensa, & juvenis cessasset ludere bellum.
Verum hoc fata vetant, & ineluctabilis ordo.
At vos, (si vobis humana negotia curæ)
Si quid mortale est, O maxima Numina, si quid,
Tollite, *Wilhelmo* & regnandas tradite terras.
Vindice *Wilhelmo* vos Pax secura manebit,
Pax immortalis, scandent neque vestra Gigantes
Atria, vexabuntve polos, & montibus addent
Montes, nec Genus humanum Gens impia rursùm
Turbabit, vestro dum Mundi Machina nutu
Ingemat, immanemque trahat labefacta ruinam.

Tho. Whistler A. B.
è Coll. Wadh.

ECce dolor tragici luctûs! spes lubrica gentem
Ludit, & in *Britonas* lux oritura fugit.
O Columen Gentis! Spes ô pulcherrima! lapsu
Hoc tria Regna gravi mox ruitura gemunt.
Jam nitidis venturi oculis fulsere triumphi,
Palmæ ore insignes emicuere Tuo.
At quò grande Decus, quò jam fiducia Gentis,
Quò nunc *Anglorum* vota superba ruunt?
Tristia Fata gemunt omnes, sed acerbior (eheu!)
Opprimit & vexat Te, *Gulielme*, dolor.
Nunc novus insequitur planctus, dum pectore vivunt
Reginæ in tepido funera mœsta Tuæ.
Tutelam rerum Fato rapiente Tuarum,
Immodicos luctus vita superstes habet.
Videris ingentes animos, mentemque capacem
In parvo, Magni pignora certa Ducis.
In tenero latuere Tuæ, Rex, pectore vires;
Tu Gentis præsens, Ille futura Salus.

Carolus Michell
è Coll. Di. Joh. Bapt. Conviçt.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

LUrída magníficos egit Libitína triumphos,
Et cadit Augústæ spes labefacta domûs.
Ejulet infando convulsa Britannia luctu,
Visceraque interno mota dolore tremant;
Tum rivos fundant oculi, ut circumflua Ponti
Intumeat lachrymis altior unda piis:
Inferri revocant Cœli data pignora charæ
Pacis, & Angliaci fulcra futura throni:
Ille jacet Princeps, ætate virente, sepultus,
Qui vixit patriæ publica cura suæ;
Fervidus exiguis lusit bellator in armis,
Juverunt tenerum classica rauca Ducem:
Nec cœcus, sine luce, calor juvenile replevit
Pectus, at Huic inerat vis animusque sagax:
Natus ad Imperii, ut speraverat *Anglia*, clavum
Flectendum, & solii munia operata sacri,
Quàm justo auxisset moderamine gaudia pacis!
Quantâ vi belli fulmina jacta forent!
O si firma ætas Illius prole beâisset
Regna, ô si natis Sceptra gerenda forent!
Æmula fulgeret *Gulielmi* gloria in illis;
Borbonidumque domus non magis ampla foret.
Tali spe miseri se lactavère *Britanni*,
Quam præcox illis mors negat esse ratam:
Sic ubi prospectat florentia rura viator,
Huic oculos facies pascit amœna loci;
Sin aer spissis nebulis citò fiat opacus,
Crassaque nascentem contegat umbra diem;
Visum abrepta fugit lætæ regionis imago,
Nec ducit gressus jam via certa vagos.

Gul. Bridge A. M.
Coll. Di. Jo. Bapt. Soc.

MOEsta Tibi, *Princeps*, dum iusta *Britannia* solvit,
Festinosque dolet Turba Togata Rogos;
Ipse Tibi reditum Nativi ad culmen Olympi
Gratulor, & læti splendida Regna Poli.
Sive Jovi propior sed eas, Astrumve gubernes,
Nonnunquam Angligenas Te meminisse juvet.
Te facilem ostendas votis precibusque Parentum;
Ult modò Matris eras cura, sit Illa Tui.

Umfrevile Fayer A. B. è Coll. Magd.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Carmen Hebraicum.

קִנְנִי עַל מוֹרֵת שְׁבָא פִתְאוּם
לְבַר-חֹרִים שְׁעֵבֶר לְמָרוֹם
פִּטְרָתוֹ דְּבַר אֲבֵל גָּדוֹל
כִּי הַיּוֹם מֵת שְׁחֹנָה חַי כֹּאֲתָמוֹל
זֶה הַנְּדִיב אִם תּוֹאֲרוּ צֶעִיר
הִיָּה חִילוֹ רַב וְטוֹבוֹ כְּבִיר
הוֹנָה תּוֹחֵלֶת לָאָרֶץ מוֹלַדְתּוֹ
אִישׁ מִלְחָמָה יֵשׁ מִצַּד תּוֹלַדְתּוֹ
אִם עוֹד חַיָּה בָּאָרֶץ הַיָּמִים
הִיָּה חֲדוֹרֶת יָבֵשׁ שִׁשּׁוֹן יָמִים:

Carmen Arabicum.

ندبتي علي موت سلطان اعظم
ايش ذا الداهية عظيمة جدا
شرطي اجل خطف اشان معظم
هو سيدنا اليوم وميت غدا
عبس علينا وجه سماءنا
ونحن تحت ظلمة الخسوف
اخذ سريرنا تايبين رجاءنا
مضي دور الحال شمسنا بالكسوف؛

J. Wallis A. M.

2 Coll. Magd.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

DUM ploras natum crudeli funere raptum,
Heu miseranda uxor, quæ modo læta Parens
Accipe, si possis, nostri monumenta laboris ;

Si quæ atrox rodit pectora, Cura sinat :
Sæpe graves lenit luctus modulamine Musa,
Et recreat numeris tristia corda chelys
Ah ! ne perpetuis singultibus ilia pulses ;
Nec te cæca angor tabe perennis edat,
Ecce tibi solitos renovat Lucina labores,
Et Puerum populis, & tibi, Diva, parat.
Sic fronde auricomâ Junonia pullulat arbor,
Dumque metalla dolet rapta, metalla parit.

*Browne Willis. Ex Aede Christi
Superioris Ordinis Commentalis.*

DUM volvunt tetricæ Regalia pensa sorores,
Immitique parant fila secare manu.
Palescunt umbræ ; atque indebita fata miserti
Ad socias properant Diique Deæque preces.
Jupiter ipse rogat supplex, Lachæsinque cruentam
Alloquitur roseo flebilis ore Venus.

Parce ultra scelerare manus, nec funere tanto
Sentiat iratos Anglia mœsta Deos.
Nil Britonum lacrymæ ? nil immatura juvenus
Te movet, aut pondus cura parentis habet ?
Quis nunc dilecti mores imitetur Juli,
Aut referat vultus, dulcis Adoni, tuos ?
Debuerat saltem mea præmia nôsse maritus,
Regalemque almâ stirpe beâsse Domum.
Tum Juno affurgens, ne pectus inaniter ange,
Nec te crede graves flectere posse Deas.
Fata vocant puerum ; sed tristia damna rependet
Filius, auspiciis quem dabit *Anna* meis :
Alter ut exoriens Fratris de funere Pollux,
Expleat ille dies Castoris, ille suos.

*D. Pulteney Ex Aede Christi
Superioris Ordinis Commentalis.*

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

VIX gremio eductam Matris languescere plantam,
Haud acri Nutrix Nympha dolore videt:
Si qua tamen firmo se robore trudit in auras
Dura fatis cœli temnere visa minas:
Hanc si sternat hyems; votoque optata perrenni,
Quæ mox spondebat, germina ferre vetet:
Spes prope maturas, promissaque gaudia falli,
Improviso amens funere, Virgo gemit.
Quin animos ponit, nec, stirpe assurgere tali,
Progeniem sperat credula posse novam.
Anna Tibi tales luctus; acerrima quamvis,
Pro damno nimium est iusta Querela Tuo.
Et nobis etiam curæ, & surgentis Juli
Lugebunt annos lustra futura breves:
Anglia persentit sua fata, sed ingruit alter,
Cum Tua fœdari conspicit ora, dolor.
Olim Cara Tuis, jam Carior *Anna*, vicissim
Si tangat Patriæ Te pia cura Tuæ.
Labentis miserere Domûs, habeantque dolores,
Sint quamvis nato debita dona, modum.
Anstlia ne pereat Tua; Te nisi sospite, nostro
Sperari poterit nulla Medela, Malo.

Guil. Stratford. A. M.

Ædis Christi Alumnus.

ERgo innocentum sanguine Principum
Nondum expiantur funera *Caroli*!
Nec sufficit concessa fatis
Imperii columen *Maria*?
Quin spes futuras præripit Angliæ
Vindex Tonantis dextera, Regiam
Nec protegunt Mærentis *Annæ*
Aut lachrymæ Pietasve prolem!
At O sonoræ Diva potens Lyræ,
Obliviosâ quæ celebrem eripis
Heroa nocte, prorogasque
Præteriti breve tempus ævi;

Dignam

Gulielmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Dignam perenni laude vetes mori
Illustris *Annæ* progeniem, vetes
Latere virtutes, & ausus
Egregios teneræ juventæ.
Fare, acer armis ut rutilantibus
Effulsit Infans; impiger ut terem
Vibravit hastam, inter coævus
Mira cenis simulachra pugnae:
Fidus Parentem, Fidus avunculum
Sequi *Wilhelmum*, seu patrium efferos
Imberbis Heros in Sabaudos
Agmen agit, vigileſve Gallos;
Seu per minaces navigat æquoris
Audax ruinas; fulciat Angliæ
Ut Rem labantem, Numinique
Restituat sua fana vero.
Nec Musa dotes, nec retice ingenti
Mirum vigorem: prodigus hic tuas
Fovit sorores; exulesque
In patriam revocavit artes.
O Magne Princeps! dulce decus tuis
Et spes Britannis: heu! nimis emicat
Matura virtus, & caducos
Fama nimis superavit annos.
Heu! quas coronas nexuerant Tibi
Minerva & acer Mars, Lachesis rapit
Immitis: intertexta lauro
Mœsta comas redimit Cupressus.
At Quis Parentum carmine lugubri
Æquare luctus & gemitus graves
Sperabit, occultosque planctus
Nassovii, Britonumque fletus?
Hic fiste Clio, nec pia Næniam
Tentes inanem, nec querimonias
Profunde; tanto muta luctu
Jure Chelyn fateare victam.

Ric. Frewin. Aedis Christi Alumnus.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Nuper *Mariae* funera flevimus
Mœsti; priores en dolor integrat
Rursus triumphos! en madescunt
Imbre novo lacrymarum Ocelli,
Adhuc rubentes! O Dea dulcium
Pollens Modorum! Pectinis O sciens!
Quæ Barbitō dignos ab Ira,
Eripis haud miserantis Orci:
Adfis, querelas præcipe lugubres,
Flores cadentis fata *Glovernii*;
Ducisque virtutes in ævum
Hannesi numeris reponas
Ille, Ille dignus; seu pietas vocet,
Seu mentis ardor vividus; Indolem
Seu præcocem spectes, vel Ipsis
Invidiam senibus movementem:
Hæc luctuoso non sine gaudio
Forſan ſonabis. Quem tamen Imperi
Rebus ruentis, Quem Deorum
Præſidio viduata tanto
Nunc invocabit Mœſta Britannia?
Quis Ludovicum? Quis ſenonum graves
Contundet Iras? Quis domabit
Scotigenas malè perſevaces?
Fortè & Juvenos tempore poſtero,
Belgas vel Ipſos (Dii facinus vetent!)
Per Buſta Danorum vagantes
Saxonidurnque pyras inultos
Videbis. O quo læta ſuperbiit
Britanna Tellus! O nec Avunculo
Indignus Hæres, quem Tuorum
Credidimus columen futurum!
Sed Tu, *Gloverni*, Coelitibus novus
Accedis Hoſpes, ſed nimium brevem
Eludit Ignis ſpem febrilis,
Et medios temerat triumphos.
Ille, Ille qualis nuper acinacem
Vibravit! en ut prælia ludicro
Fervore mentitur, refertque
Egregias, ſine cæde, Lauros!

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Jam nunc cohortes sedulus instruit
Parvas *Wilhelmus*; stat numerosior
Hinc Gallus, hinc contra Britannus
Exiguus metuendus alis:
At Illius, dum pectore Avunculi
Pugnas revolvit, protinus æmulo
Mens fervet æstu, non in Hostem
Degeneres meditantis Iras.
Qualem Maronis grandia personans
Camæna, Turnum cedere nescium
Ponit, vel Æneæ furorem
In medios properantis Ignem:
Talis Glovernus, quæ furit Horridus
Per arva Mavors, irruit Impiger;
Et Victor obstantes Catervas
Fulmineis fugat Acer armis.
Frustra: nec Illi Martis adoreæ
Profunt, nec artes, quin teneris Ducem
Tollant sub annis Fata; nec spes
Ulla manet; nisi Tu, WILHELME,
Tuos misertus participem Tori
Rursus requiras; sic beet Angliam
Glovernus alter, sic labantis
Imperii reparet ruinas.

*Sam. Tufnaile, Coll. Mert.
Sup. Ord. Commens.*

Accipe quos possum, Princeps, Tibi solvere Honores,
Cum Tibi quos vellem solvere fata negant.
Quando ego bellantem ficto Te Marte videbam
Pygmæum niveis ire per agmen equis;
Ut vidi exiguis quam arsisisti sævus in armis,
Quam tenera accendit pectora laudis amor!
Hic dixi, (atque utinam firmassent Numina votum)
Auriacus, Lachesis si finat, alter erit.
Hunc olim intrepidus sequer per tela per ignes,
Plurima quæ circum plumbea grando volat.
Mænia tum caderent sparso perfusa cerebro,
Fumaretque meo sanguine pinguis humus;
Illius ante oculos ruerem; virtutis adesset
Glovernus testis, mors mihi læta foret.

A a

Hos

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Hos quondam vanâ meditabar mente labores ;
Volverunt alias sed tua fata vices.
Quam potius vestros cuperem celebrâsse triumphos !
Munera nunc vitæ debita funus habet.

Johannes Travell Equitis Aurati filius
Coll. Mert. Sup. Ordinis Commenf.

VIX querulæ filuere Lyræ ; vix Præfica mœstos
Dedidicit cantus ; vix Numina mitia lætas
Expectare dies dederant, atque aurea sæcla,
Et decurfuros sub Diis melioribus Annos :
Ecce ! alio Gemitus renovantur Vulnere, fata
Funereos poscunt iterum instaurare triumphos.
Egregiam *Mariæ* urnam speravimus atras
Exhaustisse iras superum, Britonumque dolores :
Quin sacri rursus Cineres & Regia Busta
Mœstos sollicitant vates, & flebile Carmen,
Atque fatigatas urgent nova Funera Musas.
O ! si qua immites posset mollire sorores
Victima, si posset contractum extendere filum
Religio, & fraudare orcum, Parcasque morari !
Si luctus, udæque Genæ, si Carmina doctis
Decantata modis, possent invertere Divûm
Æternas Leges, & ineluctabile fati
Decretum, nunc *Anna*, Tuis *Henricus* in ulnis
Gratum onus hæreret, nec nobilis Umbra Piorum
Invisisset adhuc sedes, sed grandior ævi,
Et circum multâ redimitus tempora Lauro ;
Maturus tulerat dextræ victricis Honores.
O si Te *Gulielme* sequi Fortuna dedisset
Per Flandras acies ; O ! si Tua bellica Virtus
Heroa impubem teneris docuisset in Armis
Sæva rudimenta, & primi studia aspera Martis,
Quanta reportasset Patriæ mox gaudia ! Quantum
Dextra incussisset nondum matura timorem
Hostibus, & Gallos vero jam Marte fugasset !
At simul infames inhumatis ossibus agros
Vidisset Puer, & congestas aggere moles
Abrupto, & latè effossi munimina Campi ;
Quantæ incendissent ardentia pectora flammæ !
Quos Givetta animos, quam Montia victa dedisset,
Invidiam,

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Invidiam, & digna æterno *Namurca* Triumpho!
O! quoties nullo maduisse cruore Seneffam,
Invictasque arces, & inexpugnabile vallum
Fervidus optâffet, Gladii præfagus inertis,
Otiaque ignavæ metuens ingloria dextræ!

Sic quando imberbis Macedo virtute Paterna
Audierat spartam everfam, Thebasque jacentes,
Et latè pulchro victas certamine Athenas,
Invidit famæ Genitoris, & æmulus Orbem
Invictum optavit Puer, ignotumque Parenti.

Robert Wiseman
è Coll. Magd.

Pollens querelis præcipe lugubres
Testudo chordas; Eurydicen quibus
Deflevit Orpheus, conjugemque
E medio revocavit Orco.

O si redires sic citharæ sono
Blandita nobis umbra dolentibus!

O si redonarent ademptum
Dii Patriæ populoque, Regum
Te magna proles! Quin tamen aspera
Decreta mortis flebimus improbæ;

Et sacra venturo quotannis
Ritè tibi statuentur ævo.

Non luctuosis antè Quiritibus
Marcellus æquè flebilis occidit,
Bustum lavaret cùm recenti
Tusculus aquâ lachrymosus amnis.

Hunc clara quamvis pollicitum Parens
Olim Latino plurima nomini,

Luxitque direptum supremus
Hesperiae dominator oræ;

Te major illo sollicitus dolet
Nasovus ingens, nec minor alterâ

Te luget amissum, irrigatque
Mœsta Tuam pia Mater urnam.

Quin Te futuro tempore posterì
Tristes requirent, cùm nec Avunculus,

Nec ipse curabis tremendo
Marte feros agitare Gallos.

Frustra

Guilhelmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Frustra juvenus nostra superbiit
Tempus revolvens quo tua praelia
Non luderet tantum, sub armis.
Ficta ciens simulachra belli;
Nassovî at instar Te duce fervidos
Urgeret hostes non sine gloriâ;
Tuisque devictos fugaret
Auspiciis pariter secundis.
Dixitque frustra sic Tibi *Danicus*.
Parens, Adulto Gallia nobili
Utcunque Delphino triumphet,
Major eris mihi chara proles;
Te Rege Gentes tuta Britannia
Semper minaces prouet; altero
Sub Te *Wilhelmo* Gallicanam
Nec Britones metuemus iram.
Vento reniti sic simul audeat
Juxta parentem filius ilicis,
Subter recumbenti futurus
Umbra gregi dominoque grata;
Hic pastor inquit, fronde sub arduâ
Ridebo vires fulminis, hispido
Securus arvo quid minentur
Imber aquæ pluviaeque nubes.
Frustra: coloni concidit invidâ
Lignum securi: sed tamen audias
Luctusque clamoresque tristes
Mænaliis resonare campis.

Car. Withers è Coll. Ball. Socio-Comment.

S Pem, Decus, & Curam Patriæ, foliique labantis
Flebilibus memorat mœsta Thalia modis:
Et memorans queritur, Princeps dignissime cœlis,
Te non ad socios seriùs ire Deos.
Natus ad Imperium Proavorum linquis Habenas,
Raptus & ante diem regna futura fugis.
Scilicet hoc poscit Virtus maturior ævo,
Ingratas Meritis nescia ferre moras.
Ostendit Genetrix Auro fulgentia sceptrâ:
Fatum sydereis deteriora negat.

*Guil. Dingley A. M.
C. C. C. Discip.*

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

FRgone servitio nequicquam erepta, Tyranni
Excussit rabiem, fœvasque, Britannia, Romæ
Elusit victrix artes? nil profuit ardens
In Martem Auriacus, multum terraque Marique,
Multa quoque & bello passus; tot ubique triumphis
Dum fregit Lodoici animos; dum vindice dextra
Sustinuit patriam? nequicquam *Boinia* vidit
Illum exultantem, & domitas ante ora catervas,
Contusasque acies; nequicquam fata *Namurci*
Testatur Mosa, & tormentis mœnia latè
Fulmineis eversa; tumens ubi sanguine gurgēs
Proruit oppositas moles, rapidisque sub undis
Scuta virum, galeasque & fortia corpora volvit.

Verum ô! qui præsens hominumque Deumque labores
Æternis regis imperiis, quo numine læso?
Quidve Angli potuere in te committere tantum,
Præsidium ut Sceptri, & miseris spes una Britannis,
Occumbat fato puer immaturus? inertī
Febre cadit juvenis, quem tot diademata poscent
Grandia pollicitum; veterum cui cura Penatum
Incubuit, lapsæque domus prævertere cladem.

Ah quoties dubio secura Britannia Marti
Credidit Auriacum, per tot discrimina rerum,
Per varios casus, dura cum gente gerentem
Prælia? nondum etenim tanquam deserta timebat
Augusto Capiti; dum parvus lusit in Aula
Incolumis *Gulielmus*, & impiger agmina duxit
Acri in vectus equo puerilia; sæviit Heros
Dum tener in turmas; pugnae simulacra sub armis
Molitus, fictasque iras, & ludicra Bella.

Expectata dies aderat, cum mensibus orbis
Annuus exactis completus, festa poposcit,
Natalesque epulas; solennes ducere pompas,
Lususque innocuos juvat; omni ex parte prementes
Magnates, Equitesque, & non ignobile vulgus
Excipiunt *Windsoræ* Arces; ubi ad astra superbum
Tollunt munimenta caput, casusque minatur
Altus apex; muris audax hinc inde relictis
Porrigitur laqueare, & penfile despicit æquor.
Fervet opus; genio indulgetur; tædia fallunt
Turba potens numeris, pulsisque ad carmina nervis.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Æmulus interea Procerum circum undique cœtus
Augustum amplectens juvenem, meditatur honores,
Et vario studet obsequio; pars flexile collum
Cogit in obliquos justo libramine motus,
Docta agitare comas, humilemque effundere cultum.
Colloquium affectant alii, & loca proxima complent
Solliciti; tenet hos libatæ gloria dextræ.

At non ulla dies homini sine nubibus atris
Intemerata nitet; jucundis tristitia necit
Parcarum series, & ineluctabilis ordo.
Lusibus in mediis, dum parto elatus honore
Nunc his, nunc illis miscetur, & omne pererrat
Agmen ovans, agilesque assultibus explicat artus;
Æstuat infelix; morbumque per ossa furentem
Inflammata trahit; diris præcordia fervent
Ignibus; & victrix depascitur ilia febris.
Jamque ægro fors dura instat; singultibus ima
Pectora subsidunt; membris hinc inde revulsis
Vix retinens animam eluctantem, colla reclinat,
Extremumque gemens, crudelibus occubat umbris.
Circum omnis famulûmque manus, generosaque pubes,
Flentesque Angligenæ, tunsis ad sydera tollunt
Pectoribus lamenta; icti suspiria Muri
Ingeminant; mœstoque immugit Regia luctu.

Haud aliter quoties defunctum Ægyptus Osyryn,
Orbaque Numinibus flebat delubra; per omnes
Plebs effusa oras, magno clamore petebant
Sic maculas, sic terga, Bovem, sic ora ferentem;
Voce repercussa impleverunt æthera sylvæ,
Et montes; fremuitque atro cœlum omne tumultu.

*Jos. Wilcocks A. M.
& Coll. Magd.*

O Qui impotentes, non sine Numine,
Eludis artes, quas studio parat,
Furtiva molitus trophæa
De tenero, Lodoicus, ungui;
O qui tumultus, Fataque pendula,
Firmas Britannis, respice lugubrem,
Nassove, terram; jam futuri
Principis, atque Tui carentem.

Quousque

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Quousque Cœlos flebilis Albion
Conquesta, Divos lugeat asperos,
Lususque Fortunæ, procacis
Vertere funeribus Triumphos?
Heu Fata sævo læta negotio!
Augusta pubes occidit! & simul
Spes omnis, & tutela Sceptri
Egregiam comitatur urnam.
Quis jam perito pollice, nobilem
Quæ Musa versu ludat imaginem?
Quis viva mentitis juventæ
Pingere calleat ora formis?
Seu qualis amplâ *Vinsoriæ* in domo
Inter puellas fingitur artubus,
Pedesque castigat solutos,
Motibus ad numeros reductis;
Seu docta fallens otia, ludicris
Splendescat armis, ac generosior
Turmas recedentes pusillâ
Vexet Eques metuendus hastâ.
Quæ non futuro prælia sæculo
Illum gerentem viderat Anglia?
Quot ille fronti destinatas
Pollicitus fuerat coronas?
Frustra. Sororum non superabilis
Obstat voluntas. Frigida parvulo
Pubes sepulchro nunc recumbit,
Victima nil miserantis Orci.
At quem Deorum mœsta Britannia,
Quem tu querelis exanimis vocas,
Ad res labantes, Imperique
Præsidium, columenque Sceptri?
Adfis, Cupido, Cœlicolûm optime,
Arcum, & pharetram, telaque colligens;
Arundinem immergas veneno,
Cote acuas calamique ferrum;
Nervo reducto, pectora in intima
Torque sagittam; si, puer improbe,
Superbienti tot Triumphis
Auriaco dare vulnus audes.

O fiqua

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

O si qua Divæ filia pulchrior,
Cui fulgor oris lubricus aspici,
Curas doceret molliores,
Nasovium, tenerasque mentes;
Quæ non Senatus, quæ populus frequens
Effundet ultrò gaudia? Cæsare,
Victorias post tot paratas,
Virgineâ domito sagittâ.
Tantis Juventus orta Parentibus
Possit tueri Sceptra Britannica,
Defideratum Principemque
Progenie parili reponat.

Digby Cotes.
Ex Aul. Mag.

INfaustas clades, & sævo funere raptas
Flebam Delicias, Terra Britanna, Tuas.
Defessos tandem somnus summisit ocellos,
Occurrere animo talia visa meo.
Nereidum mœstâ stipata Britannia turbâ,
Rupe sedens, laceras irreligata comas,
Festinata fui plorabat fata *Gloverni*,
Et circumfusas fletibus auxit aquas.
Quid luges? nimium dilecta Britannia cœlo?
Quid luges? Superi pars ait una chori.
Quis tibi, quis tantus, *Gulielmo* fospite, planctus?
Num poterit, Salvo, Creta timere, Jove?
Immatura mei deploro fata *Gloverni*,
Spes mea tam charo cum Duce tota jacet.
Define non durum numen lassare querelis,
Et Tua jam lachrymis saxa movere Tuis.
Præfidet en! horto Cœli pia cura Britanno,
Et Ramum avulsum dum sua Terra dolet;
Stirpe sacro stat septa choro, & cœlestibus armis;
Ceum Paradisæi nobilis Arbor agri.

Edwardus Kinaſton
Coll. Om. Anim. Soc.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Illustrissimo D. D. Ratclivio. M. D.

O Phœbi patriæque decus! quo sospite sedes
Plutonis vacuas rarior umbra subit.

Ah! ubi nunc vires succorum undæque salubres,

Olim fida comes quò fugit alma Salus!

Gloverni teneros febris depascitur artus,

Præludens mœsto flamma maligna rogo.

Nil populi valuere preces, nil gratia vultus,

Nil dedit auxilii *Ratcliviana* manus.

At si quid poterat properantia fata morari,

Tu poteras chari sistere fata Ducis.

Nunc O! qui pretiola extendis stamina Regum,

Et medicâ Augustam protegis arte domum;

Seram *Annæ*, seram *Gulielmo* appone senectam,

Gloverno invidit quam gravis ira Deum

Sic Britonum in fastis memorabere; nulla filebunt

Auriaci laudes sæcula, nulla Tuas.

Sam. Adams A. B. è Coll. Nov. Soc.

Musa diu bellis affueta, affueta minaci
Ære ciere viros, Martemque accendere cantu;
Paulum mitte tubas, nec sublimi improba pennâ
Committas Danorum acies; neve Hæstia classes
Horrescat focias, lacerumve Hispania regnum.

Te graviora monet pietas; Te fata *Glocestri*
Ingentes poscunt luctus, & funebre carmen.

Hæc urnæ debes: at si indulgentior Orcus

Heroem dederat virtute adolescere firmâ;

O quantus Tibi, Musa, labor! quantusque papyro

Mox instaret honos! quam audaci afflata furore

Diis similem Henricum late per bella, per agros

Ossibus albentes, multoque fluentia tabo

Castra comes, bellicque omnes sequerere labores.

Hæc Tibi pollicita es, cum nuper torvior Infans

Æmulus Alcidae puero, impubique *Wilbelmo*

Optavit cunis Hydras, aliamque Seneffam

Surgens Bellator; cum *Vindesoria* turmam

Mirata exiguum, & pactas sine sanguine cædes,

Maturo Heroi victum promiserat orbem.

O! simul incaluit paribus Bellator in armis

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Exiguus ; qualis pulchro rubor ore salubris !
Qui fulsère oculis ignes ! quæ purpura vivax
Subrubuit ! mentita annos, seramque senectam.

At si quid valeant herbæ ; si carmen, & usque
Dextra potens numerorum æternum flecteret Orci
Decretum, Stygiasque daret remeare paludes ;
Hoc grati Tibi debuerant, *Hannese*, Britanni,
Tu puero dederas annos, venerabile seræ
Os insulcassent rugæ ; seges hispida mentum
Et cana annosi decorassent tempora honores.

At Te jam, duplici vates in Apolline foelix
Communes inter gemitus, lachrymasque piorum,
Ad faciles plectri numeros, dulcesque labores,
Provocat umbra recens ; quam non medicamiue possis
Restituas saltem blandâ testudine vitam.

Nos humiles tantùm lachrymas, & inutile carmen,
Nequicquam tristes, vani officiosa doloris
Munera ponamus, diram execrantia febrem.
Hæc, inter grandes luctus, cape Nobilis Umbra,
Quæ *Rhedycina* offert pietas ; tua carmine læto
Et plaudente lyrâ, multâ incunabula lauro
Cinxerat, & primis Heroem ornaverat armis ;
Te raptum *Rhedycina* colit, memorique dolore
Plorat, & æternos tumulto instaurabit honores.

Abrah. Weeks A. B.
è Coll. Magd.

Αἱ αὖ τοὺς Ἀγγλοὺς ὕμνῳ τῇ κῆρες ἀπηνεῖς
Ἄλγεα λυγρὰ δόσαν· μήτ' ἄλιόν γε βέλος
Ἦσαν, ἐπεὶ ῥ' Ἀρχοντα νέον βάλλον, ὥς' ἀπολέσθαι
Κλαίετε· Ἦΐθεον γὰρ σκότος ὅσ' ἐρέφει·
Πρῶτον γοῦν μοίρῃ γοερῇ δὲ ἐξαίνυτο θυμὸν,
Χάρματα τέντευσεν (ἢ γλυκεροῖο) βίβλιν.
Θρηνεῖτ' ὧ λαοὶ πότμον θαλεροῖο ἄωρον
Ἠγεμόνος· ἢ γὰρ τ' ὅσα ἐπὶ γέντο γέγων.
Αὐτὰρ ὅταν Θάνατος τῶτον μεμαῶς ἐναείζεν,
Εἶδεν ἀείζηλον τῆς ἀρετῆς ἱστίαν,
Ὡς τοι τεύχεον νῦν εἶναι γήραϊ πολλῷ,
Ἦδ' ἐφίλῳ ψυχῇ ἀθανάτοισι Θεοῖς.

Gul. Pearse è Coll. Exon.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Vellem Scytharum prælia scribere
Majore Versu; Suevus ut impiger
Captæ ferè urbis, perfidique
Fœderis opprobrium rependit:
Sub classe multùm pollicitâ sibi
Codana turgent æquora; plumbeus
Ex ære rauco mox trementes
Hafniacas petit imber arces.
Malè ominato, fatidicè loquax
Testudo mœstùm murmure perstrepat,
Nervosque pectus pervicaces
Ambiguo ferit æger ictu.
Quem Parca sævo læta negotio
Virus insolenti proruit impetu?
Laceffat Heros quis, furentes
Quisve Deus moriens Camænas?
Heu! raptus acri turbine funeris
Iulus ingens occidit! occidit,
Britanna tellus quem futurum
Crediderat malè tuta Regem.
Nondum enitentes flore novo genas
Lanugo vestit, nil facies adhuc
Virile spirans, at sepulchro
Succubuit Viridis rapina.
Maria ficos vix oculos dedit
Defuncta, sacri vix cineres tepent
Minore flammâ, luctuosam
Vix cytharæ tacuere pompam:
Jam mors recenti luxurians agit
Prædâ triumphos. Funeribus parùm
Contenta privatis, ruinis
Cæsareis iterum superbit.
Nil pertinaces, Sancte, tuæ preces
Burnette possent? *Hannesi* neque
Succi potentes; nullam uterque
Ferret opem veniens Apollo?
Eludit herbas Febris, & insolens
Grassatur, arces mox cerebri capit;
Dux vulneri succumbit impar,
Et superos fugiente pennâ

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Visit Penates. Ecce patentibus
Te prensat ulnis, Te gremio fover
 Maria ; Fratrum, aptatque laurus
 Læta cohors Tibi destinatas.
Parvus decoras lachrymulis genas
Foedat Satelles, turgiduli rubent
 Guttis ocelli, non pufillam
 Militiam repetit. Superstes
Agmen recusat tela, nec hostibus
Fictis minatur bellum, & inutilem
 Deponit ensem, nec furores
 Exiguæ simulant catervæ.
Benigniori fretus Apolline
Luctus Parentum, Magni & Avunculi
Depingat alter, non caduco
 Materiam superante Versu.

Gul. Hannes è Coll. Magd.

CUM vitæ extremas traheret *Glovernius* auras,
 Cingeret & charum mœsta caterva Ducem:
Vos (ait) ô fidi Comites, Vos cum quibus olim
 Optârim ignotis arma tulisse plagis,
Me fors dura rapit, duræ vos crimina sortis
 Ferte boni: turmas qui regat, Alter adest.
Vobis Ductor erit *Nassovius*, Ille movebit
 Bella gerenda Sibi, bella gerenda Mihi.

Bern. Turney Arm.
Coll. Mert. Sup. Ord. Com.

PHœbe Pater, reficis duplici qui Numine terras,
 Herbarumque potens, Threiciæque lyræ ;
Nullis cum fuerit morbus medicabilis herbis,
 Nil *Hannus* valeat, *Radclivius*que Tuus ;
Tandem fume lyram, & numeris lugubribus urge
 Tam subito abrepti tristitia fata Ducis.
Pensabunt doctæ Parcarum damna sorores,
 Quæque negat *Lachesis* tempora, musa dabit.

W. Lake ex Æde Christi.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

UT gemitus ægræ moriens Glovernius *Annæ*
Audiit, hos alacri protulit ore fonos.
Non has, Chara Parens, poscunt hæc fata querelas,
Non tibi, non Anglis invida fata tuis.
Me *Maria* vocat, cujus solatia quondam,
Gaudiaque in Terris, deliciæque fui.
Cujus amor mihi divisus cum Coniuge magno,
Et Quæ nunc animo spectat utrumque pari.
Me vocat, illustresque inter jubet ocyùs umbras
Misceri, & solito rursus amore frui.
At longum mea mors *Gulielmo* prorogat ævum,
Et restant forti multa gerenda manu.
Sat Nato datur, *Anna*, Tuo, si, quos mihi demit,
Auriaco adjiciat Parca benigna dies.
Non potuit *Maria* utroque carere, nec ambos
Unâ morte rapi fata Brittanna finunt.

J. Howe ex Æde Christi
Sup. Ordinis Commenf.

PRæmatura dolent Britones dum fata Gloverni,
Lugubres moveat turba novena modos.
Qui Medicos fallis, succurras, Phœbe, Poetis,
Et Musâ abreptos reddat amica dies.
Occidit heu! nimium brevis ævi parvulus Heros,
Occidit, Ille ausus nil puerile puer.
Cui tenerum accendit majorum gloria pectus,
Et docuit ficto Marte referre Patrem.
Quem pia dum Mater periturum funere acerbo
Ingemit, hæc ficcis protulit Ille genis.
Parce, precor, Genetrix, vano indulgere dolori,
Flebilibusque modis aspera fata queri.
Non mihi triste mori visum, sed stirpe creatum
Vestrâ, tam imbelli morte perire dolet.
Debueram potius vitam posuisse sub armis,
Sic peterem superas nobilis umbra domos.
Sic, dignum proavis, & Tu, *Gulielme*, Nepotem
Et velles natum succubuisse Pater.

Job. White Ædis Christi Alumnus.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Quis luctus Eheu ! quis tremulam dolor
Distraxit Aulam ? quæ nova victima
Occumbit Orco ? cur recenti
 Nassides rigat ora fletu ?
Frustra *Mariam* flebilibus modis
Sic semper urges ; define mollium
 Tandem querelarum ; at secundo
 Ingemis exanimatus ictu,
Grandi Nepotis scilicet exitu ;
Tuique luctûs Anglia particeps
 Horrescit instantem ruinam
 In lachrymas iterum soluta.
Ingens Juventus occidit ; occidit,
Secumque traxit spem Patriæ brevem ;
 Ducisque communi ruinâ
 Angliacum rapit urna nomen.
Cum mortis atrox ingruit impetus,
Nil suave frontis, nil tibi profuit
 Decus genarum, nil avita
 Stemmata, Cæsareusque sanguis.
Jam non Juventus urit amabilis
Gratâ revinctas compede virgines,
 Nec grandis incedis Choreæ
 Pulcher honos ; neque Tu ferocem
Eques pusillus Bucephalum domas,
Dum calcat Auras, dum pede verberat
 Terras anhelans, fastuosus
 Pondere non humili Caballus.
Non æmulantem Te ulterius juvat
Urgere gressus fortis Avunculi ;
 Nec Tu, Parentis instar, ardes
 In medias properare Pugnas.
Jam, non, ut olim, Te Duce, milite
Excisa parvo mœnia concidunt
 Ficti *Namurci* ; non, ut olim,
 Boyniacos renovat Triumphos
Pubes decoro pulvere fordida ;
Atqui odit arma, insignia projicit,
 Pacemque damnat sæviorem
 Militiæ innocuo Tumultu ;

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Suetos labores, & puerilia
Cessare bella heu! conqueritur Pater,
Materque direptam requirit
Comparis egregii figuram.
At, magna claræ gloria *Daniæ*,
Has *Anna* curas leniet, alteram
Enixa prolem, quæ subacta
Æqua dabit sua jura mundo.
Fallorne? cœli janua panditur,
Magni Tonantis summa Palatia
Hic scandit Heros, additurque
Æthereæ novus hospes Aulæ:
Fallorne? rident atria Cœlitum
Tali recepto in fidera Principe,
Loetæque *Wilhelmus Mariæ*
In gremio juvenis reclinis
Immensa narrat prælia Cæsaris,
Narrat fruentem pace Britanniam;
Crebrosque *Nassovî* Triumphos
Inter avos atavosque jactat.
At, Magne Cæsar, rebus in asperis
Mersos Britannos ne Tua deferat
Nos Cura, labentis superstes
Unica spes, columnenque regni;
At quos Nepoti Jupiter abstulit
Apponat annos innumeros Tibi,
Longâ fruaris Pace felix,
Quam proprius stabilivit Ensis.
Sic ferus adfuit concilio Jovis,
Maturus illi concilio senex,
Te Rege felix, sic supremum
Sera paret Rhedycina carmen.

Tho. Hind è Coll. Linc. Comment.

O Dea, Regali semper comes addita busto,
Melpomene, O planctum moveas! ut carminis ordo
Funerei assurgat pompâ Graviore, Piâque
Arte fluant lachrymæ. Vatem tu, Diva, canentem
Languentes numeros, fletumque cientia verba
Edoceas, plenumque modis infunde dolorem.

Ergone

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ergone sic, Princeps, charos sic deferis Anglos;
Pollicitus meliora Tuis? Tria regna morari
Nil cursum valere! jacet spes unica sceptri,
Stuartumque domus! quo fospite plauserat alas
Lætior, & multas conceperat Anglia palmas,
Nunquàm habitura; jacet! puer ut de plebe scelestâ,
Opprobrio superûm, & spectantis crimine cœli.
At non Te senium jam decrefcentibus annis
Effœtum carpsit, plenoque hinc abstulit ævo:
Nec Te Robustum vidit maturior ætas;
Heu! cadis infelix, cum nondùm prima juvenus
Addiderat pedibus cursum, viresque lacertis,
Indueratque novâ teretes lanugine malas.

At quales primis etiam tenerisque sub annis
Fulserunt vultus? ut plurima gratia pulchris
Enituitque oculis, placidoque effloruit ore?
At nondum penitus divinæ gloria frontis
Interiit, vel adhuc cœlestis imaginis umbra
Sublucet, notæque manent Vestigia formæ.
Sed frigent Veneres, & vivida flamma colorum
Livescit, tristisque elanguet in ore venustas.
Flos tener ut marcet nuper succisus aratro;
Ut Sol exoriens magicâ pallefcit ab arte,
Infuscatque diem tenebris; patiensque videri
Turbatos vibrat radios, & Debile lumen.

Ut nupèr pueros Pugiles, parvasque cohortes
Influxit cautus? quâ gessit prælia dextrâ
Ultra annos fortis? quin, heu! tua ludicra bella
Sola canent Britonum vates, fictosque triumphos.
Fata alias palmas, & vera trophæa negarunt.

Sic nempè affiduo mortalia turbine miscet
Fortuna, & rarò venit inviolata voluptas!
Tot post ærumnas, & tanta pericula, ferò
At tandèm optatâ composita Britannia pace,
Exhaustas reparabat opes, viresque priores;
Cum perit infaustus Princeps! moriensque Britannis
Gaudia dirumpit nova, funestatque triumphos.
Dira lues membra invasit, morboque maligno
Incaluit sanguis, solitis dùm sedibus humor
Exivit rapidus, capitisque evasit ad arces,
Sensumque internum hinc dolor, hinc suspiria surgunt,
Hinc gemitus, lachrymæque, & non reparabile vulnus.

Forfitan

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Forſitan & tempus veniet, cùm ſera Nepotum
Poſteritas, oppreſſa malis, fontemque dolorum
Reſpicient, & Te lachrymis, precibuſque requirẽt;
Te fractis columen rebus; delicta luẽtes
Majorum; immeritis & non ſua crimina pœnis.
Dii tamen augurium avertant, & Sceptra caduca
Suſtineant; firmentque novis hæredibus Anglos.

Seth Eyre Coll. Magd. Schol.

Spes Britonum fractas, & non reparabile damnum,
Commemorare jubet dolor, ardentemque *Wilhelmum*
Febre Ducem, celerique ereptum crimine fati.
Muſa, refer numeros faciles, & Principe dignos;
Non illum ornârunt immerſæ ſanguine lauri,
Proſtrataque acies, ſubverſaque turbine flammæ
Oppida, captivique Duces, & gloria cædis;
Sed pietas primæva, bonique innata cupido,
Et virtus invicta, tribus nimis ampla coronis.

Leges Divinas, & laudem juris honeſtam,
Suavius ambroſio *Gilberti* ex ore fluentem,
Quàm memor exaudivit, & auribus imbibit imis!
Non lautas jaſtare domos, turbâque clientum
Stipari, pompâque inhians perſtringere vulgus;
Sed juſtum colere, & vindictæ imponere frænum
Præcipiti, ſervosque animi vincere rebelles,
Juſſit amor recti, mentisque immobilis ardor.
Protinus errorum nebulas, & pectoris æſtus
Vicit, & æquales pariter ſuperavit, & annos.

At ſimul heroum laudes, & facta *Wilhelmi*
Legerat attonitus, venis ebulliit ardor
Martius, & Patrius teneros vigor impulit artus.
Haud mora; Martis amans agmen puerile paravit,
Enſeſque, & clypeos, & munimenta puſilla
Struxit, & innocuâ bellum ſub imagine luſit.
Concurrunt acies, & pugnâ cominûs ardent
Exangui, & ſicco dant irrita vulnera ferro.
Dux ipſe exardens medio ſupereminet omnes,
Et turmas Tripedalis obit, firmatque Phalanges
Sedulus, & tumidis accendit prælia verbis.
Nunc ſimulans iram ingentem ſeſe arduus infert
In medios hoſtes fiſto cognomine Gallos,

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Profligatque acies, & parvas subruit arces.
Sic ad Boyniacas gladio demessuit undas
Agmina Francorum fugitiva, altosque revulsi
Muros, & gravidas numeroſo milite turres
Heros Naffaides; jacuere in littore paſſim
Semineces artus, galeæque, & corpora trunca.

Turbine verſatur cæco Fortuna; nefanda
Semideos ſors urget, & irrevocabilis ordo.
Cæſare dum felix præſenti Hollandia gaudet,
Abſentemque ſuum conqueſta eſt Anglia Divum;
Corripit atra Ducem febris, totoſque per artus
Serpit ovans, cerebrique auſa eſt invadere ſedes.
Incaſſum medicas adhibet *Radclivius* artes,
Incaſſum *Hanneſtus* chordas, *Orpheia*que pleſtra.
Ille miſer languet ſub atroce tyrannide morbi,
Supremoſque ciet gemitus, oculoſque volutat,
Luſtantemque animam ſuſpirat in ora Parentum.

Fallor? an aereus ſcandit Dux ardua Cœli?
Ecce! Nitor vultûs, & frontis gratia! Nubes
En! video expanſas, lateque dehifcere magno
Æthereos fulgore orbes, penituſque cohortes
Effundi Angelicas; comitata *Maria* catervâ
Penniferâ prior accurrit; ſanctoſque Nepotem
Excipit in gremio arridens, & blandior ulnis
Jam fovet inſuetis, cœleſtiaque oſcula figens
Sidereo eluſam cingit diademate frontem.

T. Wroughton Com.
è Coll. Trin.

Quem das querelis, quem lachrymis modum
Finemve noſtris, ſumme Pater, malis,
Præſentia abrumpens Britannis
Gaudia, ſpeſque ſimul futuras?
Maria rapta eſt funere lugubri,
Partemque ſceptri deſeruit ſuam;
Ne non videretur vel unus
Sufficere imperio *Wilhelmus*.
Wilhelmus omni par oneri ſubit,
Præſentis ævi præſidium & decus;
Quæ fata verò nos monebunt
Nos juvenum puerûmque turbam?

Quis

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Quis nos in hostes tempore postero
Ducet, vel almæ pacis amans, piæ
Virtutis exemplum futuris
Juraque sancta dabit Britannis?
O fata si Te, Maxime, siverint
Marcelle, vixisse, & juvenum additum
Turbæ Togatorum, vacasse
Pacificæ studiis Minervæ;
Hic, quæ per agros lene fluens Isis
Udis ministrat pocula Vatibus
Fœcunda, nec cedit canendo
Fontibus Aoniæ beatis:
Ut hic juvaret, Te Duce, per juga
Musis frequentata, atque breves vias
Fœlicitatis transiisse
Quas Stoa, quas Stagirita monstrat.
Dum major ætas militiam alteram
Suaderet, & nos intrepidè tuam
Causamque fortunamque prompti
Per medios sequeremur enses.
Hæc ipsa sperans bellositum Tibi
Porrexit ulnas, Grantaque nobilis
Partita spes magnas; tibi almæ
Explicuere finis sorores.
At quando satis visum aliter, neque
Movere fas fit, quod voluit Deus.
Quos posset unos, Hos sacravit
Mœsta tibi Rhedycina honores.

Jo. Shuckburgh

Baronetti Filius natu maximus,
& Coll. Nov. Socio-Comm.

I Celeres ascende rates, & nuntia luctûs
Ingentis, properè littus pete, Musa, Batavum.
Illic invenies volventem pectore curas
Nassaiden, belli alta atque alta negotia pacis.
Heu! majora vocant, propiora pericula poscunt;
Dic periisse Ducem, dic uno funere totum
Albion elatum. Gentem fulcire labantem
Ecqua mora, everloque iterum succurrere sæclo?
At justo interea patere indulgere dolori,

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Atque pios oculis lachrymarum effundere rivos:
Has immaturo sublatu funere Princeps
Inferias meruit, quem non virtutis egentem
Abstulit atra dies, quem jam mors dira viriles
Abripuit tenero meditantem pectore curas.
Credidimus (quantum miseros spes credula ludit
Mortales?) feros post tempora longa nepotes
Visuros regem, & vestigia magna prementem,
Aurea Naffiaci producere secula Regni.
O si iterum Mater partus enixa viriles,
Sufficeret Regem fato meliore futurum!
Sin vexatum Uterum tot Fœtibus immaturis,
Vitalem nequeat lassata educere Prolem:
Te rebus miseris afflicta Britannia poscit,
Nassaide, te poscit opem. Quæ, maxime Regum,
In thalamos accepta superbos Regia conjux
Fortunata ibit? quæ Filia Principis, altum
Magnanimi herois scandet festina cubile?
Nulla superbiret thalamo non fœmina tanto,
Nulla nec in tanti rueret vesana mariti
Oscula. Reginam quantamvis elige Divam,
Diva sibi summo pulcherrima ducet honori,
Ipsa suam invicto formam submittere Regi.
Ergo rumpe moras, quid gentis gaudia differs!
An te frustra aliquid generosa Britannia poscit?
Tu desperatis poteras succurrere rebus,
Tu Galli poteras rapidos inhibere furores.
Et nunc arbitrio (meritò tibi tanta potestas)
Pax aut bella tuo, latnm diffusa per orbem.
Hæc qui tanta audes, amplexum conjugis horres?
Desperasque operi blando supereffe mariti?
Audentes Deus ipse juvat; fœliciter aude:
Non deerit, similis genitori, filius hæres,
Diis genitus, quondam Diis non indignus avitis.

Edo. Nicholas Socio-Com.

2 Coll. Nov.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ad insignem & Medicum & Poetam
D. D. Ed. Hannes.

Q Uem nos querelis ponimus exitum?
Accende tristes, Melpomene, modos,
Tu, Diva, tu digno gementem
Fac citharam resonare planctu.
Suprema Marcellum eripuit dies;
Febrilis æstas, Pestis & ignea
Exedit artus, & perustis
Tota ruens furit Ætna venis.
Genti Britannæ flebilis occidit,
Hannese, longè flebilior Tibi,
Cui cura Subditi & Medentis
Incubuit, geminusque luctus.
Febricitantis tœdia lectuli
Nôsti vocatus; quicquid & utile
Tuus ministrat Phœbus arte,
Auxilio properans fideli;
Somniculosi dona Papaveris
Peruviano cortice temperas;
Herbas Salubres, Indicique
Divitias popularis orbis.
Sed nec, salutis *Ratclivii* manus
Afflueta semper, nec Tua Copia
Ægro laborantes in uno,
Expediunt per acuta Morbi.
Frustra peremptum non superabili
Fato requirit mœsta Britannia,
Heu vota necquicquam precesque
Ingerit, & querulas Camœnas;
Quamvis sonabit blandius Orpheo,
Aurita docto sistere flumina,
Non ipse vitales sub auras
Hannesius revocabit umbram.

Benj. Rudge Armig. Filius
Nov. Coll. Socio-Commensalis.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

SPes Britonum accifas, & non reparabile damnum
Et surgens decus extinctum, sceptrique supremas
Reliquias flemus raptas: quis verba dolori
Quisve dabit fluvios oculis? juvat usque querelis
Ingemere, & longas in luctum ducere voces.

Heu miserande Puer! quid non sperare Britanni
Talibus auspiciis freti, & Divûm omine tanto
Cœperunt? certè lætum mox affore tempus,
Quo mare, quo terras longa ditioe teneres,
Imperium Oceano extendens, quo decolor Indus
Auroram infantem, & Phœbi incunabula cernit;
Miraturque aliud cœlum, & sua sydera norit.

Sospite Te, Fratrum funus, generisque frequentem
Cæsarei cladem, atque ipsius fata *Mariæ*
Solati, falsos oculis absterfimus imbres:
Sed virtus nimia, & viridi maturior ævo
Te terræ eripuit, patrioque remisit Olympo.
En! Juveni innatos ut Avunculus excitat ignes
Exemplo & monitis, Martisque inspirat amorem!
Ut bibit Auriacos avidâ Puer aure triumphos,
Cæsareo acclinis gremio! juvat usque morari,
Usque audire juvat pugnas, & flumina *Boynæ*
Sanguine spumanti tepidoque fluentia tabo.
Ut turres vidisse velit, victique *Namurci*
Mœnia; & ambiguo ferventem Marte Seneffam!
Usque urget, Patruosque iterum exaudire labores
Postulat, atque iterum pendet narrantis ab ore.
Et mox arma fremit, damnansque ingloria pacis
Munia, bella parat, docilemque ad prælia pubem
Exercet, Martisque ciet simulachra sub armis.
En! quali incedit passu, quantusque videri
Ingreditur, fittas dum ludit in æquore pugnas;
Milite Pygmæo cinctus, turmisque pusillis.
Prenfans tela manu, medio Dux agmine celsus
Vertitur, & gracilis longo explicat ordine turmas.
Signa dat, & medios prorumpit primus in hostes:
Quantus pila manu torquet! vis quanta lacertis
Jam teneris, tenuemque assurgit quantus in ensen!
Haud secus Ascanius Siculis puerilia campis
Agmina duxit ovans, celsusque ante ora parentum
Emicuit, texensque fugas & prælia ludo.

Plebs

Guilhelmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Plebs stupet, exiguas acies, debilemque juventam,
Præcipuè mirata Ducem; demum omnis euntem
Prosequitur votis: quot vanâ mente triumphos
Destinat Angliacis tanto sub Principe regnis?
Sed mors spes vacuas, & inania vota fefellit.

Si tamen, O Superi, miseris sperare salutem
Detur adhuc; vestrum si quis mortalia curet;
Altera sit Conjux, numerosâ prole *Wilhelmum*
Quæ beet; & raptum compenset pulchra Nepotem
Ectypa *Nassovii* foboles, neque degener hæres:
Et, Pater æthereas quum ferò invaserit arces;
Filius hic, Superum pignus, regnique labantis
Stator, consiliis & adulto robore, Magni
Par Patris, Angliaci imperii moderetur habenas,
Et pacis foelix studio, & victricibus armis.

Jo. Watkinson

Coll. Merton. Portionista

Musa, Quem velles, mediis furentem
Hostium turmis, spoliisque lætum
Gallicis, partisque gravem triumphis
Tradere Famæ,
Abstulit Fati imperium maligni:
Parcus Heu! tantum Deus indicatum
Munus avulsit, patriisque civem
Reddidit Astris.
Nempe labentis meliore rebus
Imperi, & regnum generi caduco
Spe datâ, liquit Britonas, supernis
Aptior oris.
Proh dolor! tantum tenui decorum
Ense, lorica nitidum pusilla,
Ludicris tantum celebrem triumphis,
Dicere fas est.
Nec manus quicquam medicæ valerent,
Nec preces nostræ, aut studiosa matris
Cura, nec *Wilhelmi* animam morari
Vota fugacem.

Si

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Si tamen terras superi intuentur;
Sis favens Sidus populo Britanno,
Nec minùs rebus patriæ relictæ

Utilis, Absens.

Cum, tibi par, Affideat Cupido,
Promptus affari egregium sodalem;
Suadeas telum paret, & sonorum

Instruat Arcum;

Aufus haud frustra toties Tonantem
Aggredi, invictum feriat *Wilhelmum*,

Et reportet, non alio parandum

Marte, triumphum.

Nunc jugum tandem docilis subire

Fiat, Illustrem meritisque dignam

Sentiat flammam, & parili futuram

Prole superbam.

Gul. Blencowe

Coll. Magd. Schol.

O Fatalis honos, O triste, *Glocestria*, nomen,
O titulus Regum pueris datus omine lævo:
Quæ Ducibus fortuna tuis, quæ Gratia Divûm
Præcoci ingenii largo dat flumine dotes?
Quæ breve dirumpit cœli inclementia filum?

Tempore quo rediens *Carolus* sua regna recepit,
Hunc tulit *Henricus* titulum, nec amantior æqui
Quisfuit, aut tanto virtutum examine dives.
Sed properam exuffit mensem (quasi Sirius ardor)
Febrilis calor, immaturoque igne cremavit.
Nunc eadem series fati, & vetus ordo recurrit:
Vix bene sopierat Martem, atque decennia belli,
Hæredem amisit *Gulielmus*, & Anglia Regem;
Qualem festinatus amor patriæque, Deique,
Et bello nutrita cohors puerilis, avito
Afferuere parem sceptro, & vis invida fati
Heu nimis *Henrico* similem: Namque igneus ardor
Ossibus insinuans, venisque receptus in imis,
Sanguinis accendit fluvium, ignitasque Medullas.
Hinc in pelle tumor, flammæque ardente per artus,
Plurima nodosum variavit Pustula corpus.

Jamque

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Jamque sui sceleris Morbus quasi conscius, iram
Reprimit, & dubiæ facit intervalla salutis,
Et Patri Matrique refert diludia luctûs.
Sed brevia in primum redeunt mox fœdera bellum :
Instaurat rediviva nefas, & fuscitat ignem
Febris sopitum, & Parthorum more retorquet
Fata, fugam simulans, solâque in morte quiescit.
Eruit ingratus per mœsta palatia rumor,
Et conclamatum populus deplorat Julum.
Audiit exanimis Mater, ceciditque dolore,
Et nato moriente suæ dedit omina mortis.
Sic ubi Virgilius recitavit flebile carmen,
Inferias, Marcelle, tuas; Octavia luctu
Decidit, audito defuncti nomine nati.

Principis exuvias jam Mausolæa requirunt,
Hospitium cineri majorum, Apotheca *Mariæ*
Reliquiis, & Regali domus ultima stirpi.
Dulce capit pondus linter, suspirat eunti
Flebile propellens ventus, Thamesisque gementem
Exauget fluvium lachrymis, & murmure volvit;
Nunc ebullit aquæ pietas, lotura cadaver.
Mitte supervacuos, Thamesis, post fata labores,
Si qua tibi Virtus fuit, auxiliaribus undis
Tunc erat utendum, calido cùm impôsta cubili
Arida torreret flagrans præcordia febris.

Qualis Achilleos Pictor simulare dolores
Nescius, infirmæ timuit committere dextræ
Herois gemitus, vultumque abscondit in umbrâ :
Sic vestros pingent, *Gulielme*, silentia luctus.
Ex quo fidereæ frangebant oscula sponsæ,
Nulla parem de te fecit Libitina triumphum,
Nec tumuere tibi singultibus ilia tantis.
Nôsti solus onus regni, meritumque Nepotis,
Proque tuis impensa premit te cura Britannis.

At Tu, docte Opifex, extincti Principis udâ
Qui corpus faciemque audes promittere cerâ.
Regius in vultu vigor, & placabilis ira,
Mixta Rosis facie stent Lilia, corpus honestum,
Ingenuè validum. Caveas tamen usque decoræ
Nil minuas formæ, nec erit quidquam addere majus.
Sic Patriæ, Patriisque, & Matris falle dolores,
Sic videat, fictâque fruatur imagine, ut illâ

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Soletur verum viduata Britannia damnum.

Qualis, Dardanias ubi Protefilaus in arces
Exiit, absentem sibi Laodamia maritum
Formavit, viduæ demulcens tædia vitæ,
Ceratoque viro junctis amplexibus hæsit.

Oakeley Coll. Nov. Schol.

USque adeo Angliacæ periit spes ultima Gentis!
Cæsareæque ruit prima columna domûs !
Venturos fleret cum mœsta Britannia casus,
Qui fausta annuerat sæcla, Glovernus erat.
Hinc sacram optavit Regum longo ordine prolem,
Qualis ab Aſcanii ſtemmate crevit honos.
Jam notæ Britonum redeunt ad pectora curæ,
Dum movet invifum fertilis Hydra caput.
Jam dilecta ſubit *Caroli* morientis imago,
Et vocat ad luctus Diva *Maria* novos.
Heu! venerande Puer; fic ſpes eludis inanes,
Formoſâque finis ſceptra carere manu?
Sic urnas fratrum crebras, fic fata rependis
Aſpera, fic Patriæ funera cruda domûs?
En! nunc purpurei langueſcit gratia vultûs,
Vividus & tenero qui fuit ore nitor;
Dum medicas fruſtrâ explorat *Radclivius* herbas,
Præluſitque atris flamma inimica rogis.
Sic ubi Sol rapidos intendit fortiùs ignes,
Sirius aut triſti lampade torret agros:
Marceſcunt primi ſylvæ vernantis honores,
Et Flora amiſſum flet viduata decus.
Illa etiam quam præ multis nemorum Deus arbos
Spem ruris fovit, Tu, Cypariſſe, peris.
Sylvanus fruſtrâ fœcundas exerit artes,
Eluſas vires ingemit ipſe Deus.

Jo. Pelling A. M.
Ædis Chriſti Alumnus.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Nondum infœlices fata exercere Britannos
Cessârunt, nondum cœli deferbuit ira,
Nec fatis est pulchram morti cessisse *Mariam* :
Clade novâ incumbunt Superi luctusque Britannis
Ingeminant, primis cecidit Glovernus annis,
Non maturus adhuc cœlo. Speravimus illo
Sub Duce per rigidas Alpes, & barbara regna,
Bella movere olim, Britonumque extendere nomen,
Nequicquam: torvus non illum Suecus in armis
Sentiet, aut Anglo stipatum Milite Gallus.
Invida crescentes abrumpit Parca Triumphos,
Detrahit & sacro pendentem in Vertice laurum.
Heu miserande Puer! quo fugit gratia frontis,
Quo vultûs nitor, & blæfæ facundia linguæ!
O! utinam vivo possem depingere versu,
Qualis equo vectus cursu præverteret Euros,
Cum leporem, aut timidos premeret per devia cervos,
Optaretque sibi pugnacem occurrere prædam,
Aut Aprum, aut media fulgentem valle Leonem;
Aut quali lætus sese Puer ore ferebat,
Cum primò aptarent Proceres ad læva coruscam
Crura Periscelidem, nitidamque ad pectora stellam.
Stat densus circum populus Dominumque futurum
Agnoscit votis; plausum dant læta faventem
Agmina circumfusa, novumque Heroa salutant.
At puer æternas laudes, & facta recenset
Majorum, quos summo olim decoravit honore
Stella nitens, & cæruleæ gestamina Vittæ.
Jamque senem Edvardum spoliis miratur onustum,
Henricosque bonos bello, Nigrique triumphos
Principis, & similes in pectore concipit ignes.
Ex illo rigidas ferro spectare cohortes,
Et gaudere tubæ sonitu, crudeliaque arma
Imbelli tractare manu, jamque æmulus ultrò
Addere se comitem, Proavosque excellere factis.
Nec mora formosos (sævi præludia belli)
Educit comites, & ponit ludicra castra,
Et fictam oppugnat puerili Marte *Namurcam*.
Atque aliqua, egregiæ cui vel fiducia formæ,
Vel genus antiquo deductum è sanguine Regum,
Dat sperare aliquid, tacitumque favore calorem;

Heu,

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Heu, inquit, quàm non deceat Te flebilis hasta!
Quàm malè conveniat galea istis dura capillis!
Ah Tibi ne quondam noceat violentior hostis,
Et roseos foedet crudeli cuspide vultus!
Audit vota Deus, nullo jacet obrutus hoste,
Sed medias inter lachrymas, planctumque suorum
Immaturam animam exhalat novus incola cœli.

Interea Mater, sed jam non Mater, acerbos
Solvitur in fletus, & foemineo ululatu
Accusat fata infœlix, crudeliaque astra.
Illam ægram comites, illam mœsto ore maritus
Solatur, similes volvens sub pectore curas.
Non illi miseræ comites mulcere dolorem
Possunt, nec curas conjux mœstissimus aufert;
Sola domo mœrens dilectæ amplectitur ulnis
Exuvias animæ, gelidisque dat oscula labris.

Quin Tu, Augusta Parens, nostræ spes unica Gentis,
Parce queri, & facili nimium diffidere cœlo:
Spes & adhuc restat, nec si te sæpe fefellit,
Usque aversa tuos ludat Lucina labores.
Quin lætam parias foelici fydere prolem,
Restituasque animos sponso, dubiisque salutem
Desperatam Anglis meliori pignore firmes.

*Johannes Vesey D. Archiepiscopi Tuamensis
Filius natu minor. Ædis Chr. Comment.*

NAvita cùm Infernus rapuisset Principis umbram,
Quæ fitiens stygios arsit inire lacus;
Infolito depressa gemit quasi pondere cymba,
Et visa est nigras tardior ire vias;
Non sic *Henricos Carolosque* ubi transtulit, umbras
Immenfas, hæsit lenta carina vadis.
Parce, Charon, navi, moveant nec brachia contum
Dura, nec invisas corrigat ille moras;
Illa nimis properat, si, quæ sint pondera, scires;
Non puerum Cymbâ, sed tria regna vehis.

*Reginaldus Bray
Coll. Novi Sec. Comment.*

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Ad Serenissimum Burgundiae Ducem.

PLange necem immeritam rapti Burgunde Gloverni,
Lachrymaque intonsas foedet honesta genas.
Ille Tibi æqualis, seu foedere juncta moveret
Seu paria adversis bella cieret equis;
Nunc Te collato metiri vertice quærens;
Nunc lateri obluçtans conseruisse latus;
Sæpe rogans, meliorne Tuas instruxeris alas?
Spiculaque adductâ torferis acta manu?
Æmulus Ille Tui fictis qui lusit in armis,
Heu quam præcipiti funere mersus abest!
Plange Ducem *Burgunde*; Hujus post fata, superstes
Non Hostis, non Te dignus Amicus erit.

*J. Donellan ex Æde Christi
Superioris Ordinis Commensalis.*

Siccine spes Britonum rapit inclementia Divûm!
Et foedant sæclum regia Fata novum!
O! si longævus fraudatum eluserat Orcum
Tardaque cognatos auxerat umbra Deos:
Ornâsses nostros quoties, *Henrice*, triumphos!
Quot Tibi cinxissent laurea ferta comas!
Adversis quoties Gallus periturus in armis
Wilhelmo folitos fenserat hoste metus!
At sibi dum Celtæ plaudunt, atque improba suadet
Gaudia depositus, Te moriente, timor:
Gratis prosequitur lachrymis, memorique dolore
Intempestivum Turba Britanna rogem.
Dum Vulgi Pietas flores in Busta caducos
Spargat, detque breves officiosa rosas:
Interea exsudent vivacia carmina Vates,
Atque ferunt Hederis dona coæva suis.
His fretus Patrium repetas securus Olympum,
Et capiant parvum Sydera læta Deum.
Nempe eris æternâ Vatum pietate superstes
Quosque aufert annos Parca, Camæna dabit.

*Dan. Fettiplace
Coll. Magd. Schol.*

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

O Dea, fiqua lates placidâ Limonis in umbrâ,
Aut ubi mala suos distendunt aurea ramos;
Sive vocata jugis ab apricis lenior audis,
Et potes Indorum dilecto abfistere cantu:
Huc ades, ô Veneranda (Codron te sensit amicam
Ritè vocans caluitque tuo feliciter igne)
Huc ades, & mecum lugubres incipe cantus.

Si Lyciæ Prolis decoravit fletibus urnam
Jupiter, & socios fuderunt Numina luctus;
Illum si flevit Teucrorum fautor Apollo;
Illum etiam Iliacis haud æquus Mulciber armis:
Anglia mœsta pios *Annæ* comitare dolores,
Et mortem incusa, & Gloverni indebita fata.
Infantes inter gladios fuspende columnis
Crure Perifcelidem direptam, & pectore Stellam.
Exuvias videat lachrymis has Divus obortis
Georgius, has Veneris versâ face lugeat agmen.

Tu quoque tu nostræ Nutrix ô dia juventæ,
Regia plange Domus, Pupillo orbata futuro:
Est tibi namque decens lugubris copia Musæ,
Et tibi sunt Taxi, sunt funereæ Cyparissi.
Ille tuo in gremio (ni Divûm averfa voluntas)
Romanas acies, & Græcas disceret artes
Terrarumque fitus, ficto quos Wellius orbe
Pinxit, & in chartâ ostendit plaudentibus Anglis.
Hic Drakus spoliis Hispanæ Gentis onustus
Rasit iter Liquidum, Dampeirus nomina terris
His dedit explorans, illis Davisius oris.
Hos olim *Edvardus* per Colles victor, & Urbes
Ibat ovans; illis *Henrici* gloria crevit
Vallibus; hæc loca sunt castris metata Britannis,
Cum certa urgeret *Gulielmus* fata *Namurci*.

Et tu, Gloverni, properabas addere famæ
Magnum aliquid nostræ, decus ævo grande futuro;
Quem Maro ducentem teneras de more cohortes,
Mentitumque minas, fictosque in prælia Gallos
Poscentem ut vidit; concussis annuit armis,
Et sibi de tanto multum promisit Alumno,
Si Parcæ, *tales* versantem pectore *curas*
Festinam finerent virtutem extendere factis.

Ipsa Diana fui spectatrix muneris ultrò
Se comitem indulfit, cum te tua vivida virtus

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Per fentes raptavit agens, perque ardua montis,
Aut Leporum, aut Cervi meditantem nobile letum.
Qualis ubi Afcanius Tyriis equitavit in agris,
Optavitque dari se dignam vindice prædam.
Ille jubam plaudit, prono se corpore librans
Urget equum, & socios cursu prævertitur omnes;
Trojani, Tyriique Duces clamore sequuntur,
Et læti venturæ agnoscunt omina famæ.

Sam. Williams ex Æde Christi
Sup. Ord. Commen.

Confidunt luctu Britones; passisque puella
It furibunda comis, lugens Veteranus inertem
Diffringit gladium; premit acres corde dolores
Georgius, atque *Annam* folamine mulcet inani;
Mox Ipse ingenti concussus clade fatiscit.

Oh! Infans venerande, tuo perculsa laborat
Gens Britonum letho: latè Lemana triumphat
Plebs Reges exosa; atroque erumpit ab antro
Sanguinea Ignatî Soboles, Anglisque recentes
Molitur clades: multus Catilina venenum
Insinuat, cæcosque inspirat Cassius ignes.

At vos, O Superi, Vos cœli undæque potentes,
Qui per stridentes nimbos, per fulmina belli,
Trans Gades longè & Thulem, & *Maria* omnia circum
Angliacam innocuo deducitis æquore classẽ;
Vos regna Angligenûm labefacta, arcesque caducas,
Et quassos firmate Lares, dubiosque Penates.
Tuque tori custos adsis, Tu maxima Juno
Tu nobis Lucina, face; Dominumque Britannum
Subjectique maris vasto molire labore.

Alter ridentis Puer *Annæ* ludat in ulnis,
Et moveat fictas acies & ludicra bella;
Mox vera arma rotet, pavitantiq̃ue intonet hosti.
Ille rogos reparet fratrum tumultosque frequentes
Cladesque Angligenûm & repetiti crimina fati.

Sic post extinctos infando funere fratres,
Maternæ melior successit Jupiter alvo.
Fulmina nunc gaudet vibrare & cogere nubes,
Enceladumque urgere gravem fractumque Typhœum.
Excita terra tremit, quassusque exultat Olympus.

Johan. Baxter è Coll. Linc. Commenfalis.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiae.

Carmen Anglo-Saxonicum.

E Ala þu Scippend.
Deofoner 7 eorðan.
Du þe ealle ofer-riht
Forulbe gerceafta
Ðri polbe þu ece God
Ðar þry leobar
Mid yppe on-locian:

Ðri þær ur fyllen
Fillelm re Aðeling
Gleapceartnes Calborman.
Þry þær he plitig.
Deormod 7 pinsum.
Fyr 7 forð-rytot.
Gamol feax hæleð.
Mid Scanc-benbe hæz-ptealb.
Callum gelufob.
Lib unpeaxen.
On feapum gearum.
Fram ur arangen.
Be deað unripene:

Spa eac þe finbon
On firt-bec pputene
Irtotiar gehaten.
Ðæt geara feallon

Fela Aðelingar.
Linepulf 7 Oppalb.
Lynric 7 Eadmund.
Ær þam þe hi mohton
Done Rice onfengan.
Done Lyne-helm penan.
Done Lyne-geþb pealban:

Soðlice re Fillelm
Calla Aðelingar
De to Engla ðeode
Ær þær gebopen.
Mægðum ofer-rcinode:
Ant eala þu Drihten.
De Scopar on-brýrðart.
Mid gobcundum Leodum.
Aræra þu fona
Sumne Lebmon fpete.
Ægðer sumne Aelfred
Se mid pinsum glipniffum
Dreamlice of ur miht
Inornunge ut-abrifan.
Be hpylcum þe rynd gebreft.
Dun þone poplice forð-fape
Ðær æðeler heretoger
Ðær þe rynd bepeafob:

Humfredus Wanley

Coll. Univ. J. V. S.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ad Doctorem Hannes.

DUM Phœbi in tremulis Hyacinthus deficit ulnis,
Et dubius gelido Spiritus ore natat.
Nunc Deus infundit dilectis balsama labris,
Nunc trito expressas flore ministrat aquas.
At postquam medicis Juveni nil profuit herbis,
Pectine deflevit prosperiore Necem.
Sic Tu Gloverno trepidas languente, Machaon,
Arsque Tibi æqualis, nec Tibi cura minor.
Tu quoque tange lyram Phœbi rivalis, & ævum
Quod non donarunt pharmaca, donet ebur.

Johannes Mostyn.
Ædis Christi Alumnus.

AMISSUM qualis *Mater Cythereia* natum
Quæsitivæ mœrore pio, lacrymisque decoris,
Perpetuâ involvens cœlestia lumina nûbe;
Talis majorem Princeps, *Venus Anglica* prolem
Deflet, & æternis indulget mœsta querelis;
Nec *Mars* ipse valet crudos lenire dolores
Cum molli fovet amplexu, gremioque recondit:
Mars quoque solvitur in fletus, longasque querelas,
Singultansque altum, clypeos fulgentiaque arma
Projicit, atque hastam telluri infigit inertem.
Heu subito febris teneros exusserat artus
Cæsarei Juvenis! rapuit quo turbine lethum!
Hic Britonum modo spes, ornamentumque futurum,
Deliciæque decusque, Augustâ ludit in aulâ.
Nunc immaturas miscens sub imagine pugnas,
Disponit puerilem aciem, parvasque phalanges:
Nunc docti pendens dictantis ab ore *magistri*
Æmulus audit *Alexandrum* victricibus armis
Jam Juvenem domuisse Indos gentesque feroces:
Cum verò aut *Georgi* aut *Gulielmi* ingentia facta
Occursant gliscenti animo, quàm conscia virtus
Ebullit venis! quàm mentem ad sydera raptat!
Interea *Patrumque Patremque* hæc omina tangunt.
Exultantque animis, & se mirantur in illo.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ:

O Par Augustum quos quondam foedere sacro
Junxit amor, quos jam communis causa doloris!
Si liceat Vati vestris accedere curis,
Si mihi (cui vocem non indulgere camœnæ)
Eia agite, auscultate pii, quid carmina suadent,
Quæ præbent dulces solamina lenia Musæ.
Tu Ducis alma Parens! Tu Regis filia Princeps!
Excute mœrores animo, ne gratia formæ
Exesa in rugas abeat, vultusque severos,
Ne pius internis longum dolor ossibus hærens
Absumat penitus pereuntia stamina vitæ,
Mœreat & feros nunquam solanda per annos
Albion extinctam Te, extinctum stemma futurorum
Heroum Regumque.
Tuque etiam peperit quem *Dania* (*Dania* bellis,
Belligeris foecunda viris) Tu pone *querelas*
Planctusque indignos, animumque resume virilem,
Nè recolenti infinita argumenta doloris
Obrepat languor tandem, Heroemque retundat;
Erige Te, innatumque animis excude vigorem.
Forfitan & veniet tempus labentibus annis,
Cum natos belli rigidas formabis ad artes.
Forfitan & veniet cum Tu Dux fulminis instar,
(Quondam uti fraternas animasti ad prælia turmas)
Tela rues hostesque inter, Juvenesque Britannos
Accendes virtute novâ nova castra sequentes.
Quàm mihi jucundum præsumere foeta triumphis
Secla exploranti, fatique arcana movere?
O Divum Pater alme ingentibus annue votis,
Cæsareæque domo præsens succurre labanti:
Nempe catenato succedant ordine sceptris
Angliacis Reges, series nè rupta futuris
Præludat bellis, Britonasque diu atterat armis.
Sic quondam invasit terras Civilis Enyo
Exors cum nati cecidit divina propago
Ammonis, petiitque polum, fedesque paternas,
Sceptrumque ambiguum, certandaque regna reliquit.

*Johannes Meare Coll. Æn.
Nal. Commensalis.*

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

ITe voluptates procul, ingratique valet
Rifus; huc adfint gemitus, atque una doloris,
Una fit ærumnæ facies immensa Britannis.
Dicere lugubres causas Fama ipsa (malorum
Nuntia vera nimis) trepidat, luctuque refugit :
Huc illuc volvens oculos mœrore gravatos
Anxia verba diu luctante dolore repressit,
Tandem plena Ducis sic mœsta silentia rupit.
Audite hæc, Gentes, quæ nunc ingrata per auras
Nuntia iussa fero : Cujus cecinisse futuros
Per mare per terras sperabam Lœta triumphos ,
Principis heu mortem refero; quem limine primo
Lethalis rapuit Febris, quem fata nec ultra
Esse finunt. Dilecte Puer ! tua funera fando
Quis lachrymas cohibere valet? nimis Anglia felix
Visa quidem, dona hæc si duratura fuissent.
Mars Juvenem vidit minitantem bella Phalangi
Ludicra, ut exiguas cautus iusto ordine turmas
Explicuit, mentita ut se intulit arduus hosti :
Vidit; & arridens, Nemo Te impunè laceffet
Maturum bello. Sic olim parvus in armis
Luferat Auriacus, tali se protulit ore
Subverfoque dedit præludia digna Namurco.
Sæpe tuos etiam monitus Puer aure, Minerva,
Haufit, & acceptos in mente recondidit imâ.
Sed grandes memorare piget post funera dotes.
En sopor æternus nunc sensus urget inertes,
Languet Forma virens, gelidos rigor alligat artus :
Quàm sibi dissimilis, quantum heu ! mutatus ab ipso est !
Quin Te, *Nassovi*, cum Te quoque Fata reposcant,
(Sed vitam hanc longo deducant flamine Parcæ)
Quis tulerit rursus lapsis solatia regnis?
Alter ubi *Gulielmus* erit, qui fulgeat armis,
Rebus & in trepidis summam petat arduus arcem ?
Dixerat. Inde Ducem Lacrymosa Britannia raptum,
Oceanus Dominum luget, Mars tristis Alumnum ;
Quique modo solamen erat, dolor Omnibus idem est.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Redde Ducem æternis abreptum, Verrio, fuccis,
Inter *Vindsorias*, heu sua tecta, domos.
Sed nec mors tabulam fœdet; sed luceat infans,
Quo velit ore Pater, quo velit *Anna* frui.
Jam video; Genitor radiantibus ardet ocellis,
Totaque purpureis fulgurat *Anna* genis.
Ducit in arma puer turmas, accensaque falsis
Lana rubet flammis, cuspide lana riget.
Hic tremula incedit liventes Virgo per ignes,
Et puerum exultat vel tremefacta sequi.
Sed nec Dux implet totam nec Virgo tabellam,
Nec fatis hic oculis, nec fatis illa placet.
At quæ sacro operi, quæ summum forma nitorem,
Quæ! nisi sperati fratris imago dabit?

Tbo. Gylby
Coll. Om. An. Soc. Prob.

OLiquidos Knellere sciens miscere colores,
Oraque victuris ponere viva notis.
Jam calamos attolle tuos, fidusque Camœnæ
Exequere artifici iussa suprema manu.
Exanguem mediâ puerum depinge tabellâ,
Marcidus in placido langueat ore color.
Huic mœsta assistant simulacra utriusque Parentis,
Pallentesque riget lachryma utrique genas.
Queis ubi conspectis ignarus dixerit hospes
Hic Mars, hic sobolem congemit orba Venus.
Tu refer, ille Heros bello superare Gradivum,
Hæc Venerem formâ vincere Diva potest.
At propria hæc fuerant nobis si dona, fuisset
Et bello & formâ major utroque Puer.

Gail. Ince

Ædis Christi Alumnus.

Vix dum
 Præcipit veniens Dies, Quæ Confecta Partus
 Cœlestis, non dederat Te prima Britannis:
 Cum fœdus æneis fatale concepit Artus
 Febris, & vitæ vincto sanguine Flammæ
 Infundit, & lateque Incendia spargit
 Nequiquam Medici succos, Artemque potentem
 Hæret hæretque, per membra calentis morbus
 Invenit, hæret, & vitalia claustra resolvit.

Quis tam dura animæ, vel cui tam ferrea mens est
 Inconculsa, pectus, quæ impetrabile Pectus;
 Ut Tibi, Chære Puer, Lacrymarum denegat Imbrem?
 Ut Tua non digno deplorat fatis dolore?

Quanta dabis nobis, & quam manifesta futuri
 Indicia Heroæ? Quis non Te cernere Regem
 Crediderit, dextræque Britannica Sceptra gerentem?

At dum lugubres tibi gens afflicta Querelas
 Persolvit, tumultoque supremos mandat Honores;
 Quot tristes edunt gemitus, suspiria quanta.

Impubes fundunt Cornices, turmæque pusillæ,
 Te quoties reputant indigno funere raptum?

Forſitan hæc omnes sacrum speraverat annos
 Ducere, cœterum socius, sociusque laborum:

Ille tibi totam juvenilis gaudia vitæ

Promisit, sylvas inter camposque patentes;

Seu visum est timidos Lepores, Damafve fugaces.

Sectari canibus, seu jacto figere telo:

Alter at interea multo generosior, armis

Credere se statuit, bellicæ subire labores,

Sternere & hostiles tua sub vexilla Phalanges.

Spes frustra pascunt varias; Tibi sæva virentes

Excindit Libitina dies, primæque Juventâ

Immatura cadis lethali victima febri.

Quis lacrymas gemitusque Patrum, populique dolores,

Angliacæve potest luctum depingere gentis;

Dum sacros Cineres & lamentabile Bustum

Prætereunt mœsti? vix tantos Anglia questus

Fudit, ubi dilecta suis *Maria* Britannis

Occubuit, jacuitque recenti funere pallens.

Quæ Tibi, flende Puer, ponemus Marmora? pulchram

Quis faciem Pictor lætosque audebit Ocellos,

Gulielmū Gloucestriæ Ducē Testatur

Oraque purpureo simulabit viva colore?
Nequicquam Phidias incidit sculptile famam;
Nequicquam Angustus vultus mentitur Apelles;
Picturas statuasque abluet longa vetustas.
At quos docta tibi fundit Rhedycina, manebunt
Æternū questus tibi vitam nostra perantem
Carmina, perpetuamque dabunt per sæcula Famam.

T. Collis.

Coll. Magd. Schol.

Ad Principissam.

O Anna, gentis Fama Britannicæ!
O Prole quondam Mater amabili
Felix! sed invidit feraci
Parca rapax; sterilisque Diva
Quæ sceptræ regni torquet Averni,
Insultat orbæ: Nec tibi Filius
Nunc clarus armis, nec tot una
Filia funeribus superstes.
Sed qualis altâ flet super ilice
Direpta Perdix pignora, quæ modo
Arvis tenellos docta misus
Accipiter malus ungue preffit:
Tu spes caducas, vanaque gaudia,
Sortisque luges præcipitem vicem,
Et Principum casus, & unâ
Lege senes puerosque raptos.
Quod si Gloverno saltem aliquis Deus
Amicus Anglis triste removerat
Fatum, nec indulisset Orco
Tam subitos avido triumphos;
Non sic priorum vulnera funerum
Semper doleres; Unus adhuc modum
Glovernus ingenti querelæ
Poneret, assiduisque Votis.

P. Fowler

Edis Christi Alumnus.

Guilielmus Glocestris Duci Berghem:

Credidimus posuisse iras coelestia corda,
Et nostris tandem mota fuisse malis
Credidimus pacem Divorum munere missam
Lenitum medicâ vulnera sœva manu
At, proh fortunæ nimium mirabile munus!
Proh miseris nobis aspera fata iunxis!
Vix libata alio miscentur gaudia luctu,
Et crescunt damnis aucta priora novis.
Lœta tuos, Cæsar, cecinit quæ Musa triumphos,
In luctus Pietas hanc jubet ire Titos.
Luget *Nassovii* curam, gentisque rogata
Grande decus, columen Cæsaresque domus.
Non gravius Cytherea suum moerebat Adonin,
Non mersum Ascanii ripa gemebat Hylan.
Quin audis procerum plebs latè ut mœsta dolores
Reddit, Jule, omne & littus Jule sonat.
Quos inter si forte senes sua tempora curent
Respicere, & luctus enumerare vices;
Dum varios regum casus & funera volvant,
Cepisse hos dicent, hunc rapuisse Deos.
En! raptum ut mater plorat cum virgine, natis
Dum timet hæc teneris, anxia & illa procis.
Quid nobis firmum potes aut spondere perenne?
Anglia, spes fatis cum cadat una tibi?
Luminis eclipsin pateris cum Phœbe, vel orbem
Luridus illustras languidiore face;
Mutatur rerum vultus, lucemque negatam
Ille stupet, tremulo ast hic rogat ore Deos.
Mox renovata dies, blandos cum luna reliquit
Amplexus, tenebras alma metusque fugat.
At lacrymis quis, Diva, modos, quis tempora ponat,
Sidere in æternum deficiente Tuo?

Job. Evelyn è Coll. Ball. Sup. Ord. Com.

VIX tua finierant, Dux inclyte, pensa sorores,
Cum nudam arripiens Musa repente colum,
Siccine, ait, Lachesis properas! quot tu tamen auferis,
Ipsa Duci totidem, pluraque lustra dabo.
Sic effata colum splendenti stamine vestit,
Aureaque æternum currere fila jubet:

Job. Arundell è Coll. Ball. Sup. Ord. Com.

Gulielmi Glocestria Ducis Exequie.

Quid nos inanes divite victimâ
Placare Parcas illachrymabiles
Molimur? annos quid rogamus,
Imperii fugiente vitâ?
Non cedit herbis dura necessitas,
Nec vult domari Cortice nobili,
Non, si salutares medendi
Ratlinus meditetur artes.
Spes longa Princeps, deliciæ breves,
(Quo pulchriorem non Jovis armiger
Alatus abduxit sub Idâ,)
Astra petit meliora regna,
Raptus parentis de gremio; levem
Nec illa præfens sistere spiritum
Amplexibus, laudanda partu,
Funeribus miseranda regum:
En, membra cernas *Hannesii* manu
Reclusa, docti prodere femina
Morbi latentis, vel Sororum
Curta nimis reparare fila;
At mittat artem, lædat eburnea
Nè colla; Princeps visat & integer
Manes fuorum, nec cruentus
Jam *Caroli* renovet labores.
Nos scimus unde, & fomite quo Puer
Concepit æstus; affuit ignea
Vis mentis illi, per canales
Sanguineos vigor & paternus
Defluxit ardens; prodiga scilicet
Natura, curans Cæsareæ domûs
Spes ultimas, fudit cruoris
Pinguis opes, nimiamque vitam:
Hinc bella pulchrè Cæsaris æmulus
Nunc ludit armis, nunc agiles pedum
Exercet alas in choreis,
Virginibus puerisque cura;
Dum febris atrox, flamma velut rapax
Quam divus OEtâ senserit Hercules,
Accendis artus, & futuros
Imperii violas honores.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Αΐζω τὸν Ἰερμον, ἀπόλετο καλὸς Ἰερμος,
Τὸν θανάτῳ νεφέλῃ, Ἀγγλὲς ἄχος δὲ καλύπτει.
Τεὶς μάκαρ ἢ γαῖῃ ἢ τετρακίς ἑλβίος ἦεν,
Ἐξοχὸν Ἡρώων πρὶν ἂν εἴλετο μοῖρα κραταῖή.
Ἡ μερῶπων τέρψις, ἢ πάντων ἔρμα Βρετανῶν,
Τῆς ἀρχῆς ἐλπίς, κ' ἐχθρῶν ἐκπληξίς ὀλωλεν.
Εσμέν ἄμες πανάποτμ', ἔχομεν ἢ μυρίον ἄλγος
Μυρίον ἄλγος ἔχει κ' Ἀννα δυσαιετοτοκεία.
Ὡς δὲ Θέτις τέκνω θάνατον πανύπεπλος ἔωρα,
Ἐν λυγροῖς σήτεσσι ἀνέχετο κήδεα λυγρά·
Ἰαχε θυμὸν ἀκηχεμύρη, κ' ἐλεεινὰ γόσσι,
Πολλὸν μὲν πάσσις Νηηΐα ἔγειρεν ὀδυρμόν·
Ὡς ὕδν μὲν Ἀνασσα ἀμυμονά τε κρατερόν τε
Ὡς ἴδεν, ὥς ἔγνω τῇ κηρὶ δαμέντα μελαίνῃ
Ἀσπετον, αἶνον ἄχος κραδίῳ, ἢ θυμὸν ἵχανε.
Καὶ σωτέθνακεν τέκνω τεθνηκότι μήτηρ.
Ἀγγλοὶ σμερδαλέοι πλὴν οἰμώζουσι τελευτῶν,
Κῆρον κοκκύσαντο νεκρὸν ἢ ζῶντα σέοντο.
Οὕτως ἥελιον Πέροισι φῶς πᾶσαν ἐπ' αἶθρῳ
Προσκινύεσσι φέροντ', ἀγάννιφον ἢ δ' ἐπ' Ὀλυμπον
Οὕτως δακρυχέουσι λελουμύρον ὠκεανοῖο.

Jos. Tadbunter A. B. & Coll. Reg.

*Ad Virum Reverendum Samuelem Prat S. T. P. Ecclesiæ
Vindesforiensis Canonicum.*

SAncte Vigil templi, toto qui pectore numen
Excipis, & coeli curâ mortalia tangens
Corda foves, Divi quamvis labentis imago
Astringat pietate animum luctuque refigat;
At steriles planctus supremaque vota tuorum
Respice, & infanos, curis ingentibus æger,
Musa, si quis adhuc Musis locus, accipe questus.
Non illa immensum sperat lenire laborem
Vocibus, aut tanto exquirat medicamina morbo:
Sed juvat ambiguos, lachrymis communibus, imbres
Demississe genis, juvat in suspiria notum

M m

Sic

Guilhelmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Sic conferre, finum, atque animos miscere dolendo.
Dum frustra misero rediivæ à funere Trojæ
Spes abit, & tanti fiducia cedit Iuli.

Jam tum *Ille* egregias agitabat pectore curas,
Et sceptri decus & templi immortalis honores
Communi accipiens gremio, interiùsque recondens.
Et nunc fortè ingens hostili in littore truncus
Objiciturque animo fingitque in prælia dextram.
Nunc & læsa Fides, & centum vincta catenis
Impietas cedunt venturi moribus ævi.
Litrus ad Hesperium nunc *Scyllam* avidamque *Charybdim*,
Tollentesque ora indoctosque in saxa trahentes,
Miratur metuens: & cur cœlestis utrique
Prima (rogat) facies; cur, pulchro pectore, Divæ
Apparent; turpem cur definat Illa vel Illa
In piscem, forum seu *Tybride* sive *Lemano*?
Ardet ovans spoliis, magnisque accingitur aufis:
Præcipuè toties volvens monumenta virorum
Quæ *Tu* lecta diu & multo vigilata labore,
Jamdudum, non hos (infœlix munus!) in usus,
Quæfisti. Et quis jam veterum præclara reperta
Excolet ingenio, aut vacuas meditabitur artes?

O dolor atque decus seris memorande Britannis,
Quæ Te prima dies luci dedit, hæc eadem anam
Infert lethalem, & rapidi præludia fati!
Haud aliter mundus, certis cùm legibus ævi
Lux aderit quâ nascendi primordia cepit,
Ardescet moriens, finemque ab origine sumet.
Heu nimium sibi sollicitos avidosque fruendi
Cognatis animis superos! Vis ignea venis
Sævit, singultuque quatit præcordia; blandæ
Ulceribus septa est vocis via, pellitur ore
(Quâ sedem sibi spondebat fontesque perennes,) *Gratia*;
jam tergo videas, jam pectore falsas
Confluxisse notas, latoque rubescere tractu:
Jam fatis vetitum illudit mala purpura regem.
Pæoniæ cessare manus, invisaque *Parcis*
Nomina: nequicquam (sibi credita munera) *Phæbo*
Suspendit plectrum *Hannesius* citharamque sonantem,
Ut mutas agitet (jam saltem inglorius!) artes.
Nequicquam *Gibbone* (chorus quem *Pæonis* omnis
Tollit, fraternæ ridens convicia Musæ,)

Cuncta

Guilielmi Glocestrie Ducis Exequiæ.

Cuncta manu medicâ trepidas, versasque per omnem
Sortem animum; frustra insidiantem, pollice, morbum
Sollicitas, venam explorans; nam subdolus hostis
It, ferit, & resilit, nec vi nec passibus æquis,
Aut latet oppositi specie, & falsa induit arma.
Quin Pater ipse Chori, & lapsis spes ultima rebus
Ratclivius, succos toto te, *Phæbe*, repletos
Projecit. Superis *unum* exemisse *Wilbelmum*
Fato majus opus: fit longo *ea* palma triumpho.

Jam penitus concussi animi, jam fida juvenus
Retro abit, & tacito gemitu tegit omina mortis.
Qualis ubi extremo stridens Aquilone carina
Prodit aquæ latus, haud ultrâ exsuperata magister
Vela trahit, moestos haud ullus voce laborum
Hortatur socios, sed quisque in limine ponti
Ora gerit demissa & pallida morte futurâ.
Te tamen haud luctûs potis est vis ulla tenere;
Major agens pietas opera ad majora remittit.
Quin ruis in medium, & sacrum, prope funera, vultum
(Cui neque fulgor adhuc omnis nec forma recessit,)
Procumbis super, invictoque hæc ingemis ore;
'Vixisti, Princeps, & quâ fata arcta sinebant,
'Regnâsti, dubiæ jactatus imagine pompæ.
'Nunc accende animo regni melioris amorem.
'Ipse Deus vitam indulgit fascesque futuros:
'Ipse Deus Tibi sydereis folia aurea pandit
'Sedibus, aternæque crepuscula magna diei.
'Mitte humiles curas; jura immortalia Sceptri
'Suscipe, & ut quondam comitem Te adjuuge *Mariæ*;
'Sic minùs Ipsa petet sponsum, minùs Ipse Parentes.

Non ita cæruleæ matri formabat *Achillem*
Semivir infidus, vino cantuque levare
Immanes jussum curas, *memorem brevis ævi*.
His fretus monitis, *his* Præceptoribus usus,
Et fulmen *Trojæ*, & decus emicuiisset *Olympi*.
Jam totus *Stygiis* (heu tandem!) immergitur undis.

Forfitan & socios *Tecum* queis cura colendi
Herois commissa aliquis celebrare Magistros
Aggreditur, calamo insigni & felicibus ausis.
Sed tantò minor est sterilis *Tibi* gloria versûs
Quantò omnes infra tenuem es fortitus amicum;
Quem *Tua* jam virtus & blandè indulta voluptas

Suavis

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Suavis amicitiz, levis ad dispendia famæ
Provocat, & vetitis jubet insanire Camænis.

At vos, ô Superi, si cuncta piacula tanti
Si vobis *Britonum*, vestri si cura *Britannis*,
Hos saltem everso thalamos succurrere sæclo
Ne prohibete! Et Tu magnis exercita fatis,
Diya Parens, obdura animo ac seram indue matrem.
Nec regat incertis partus *Lucina* futuros
Auspiciis; debet jampridem Regia Cœli
Sat Tibi: Semideos toties enixa Tonanti,
Jam terræ Dominos edas, undæque potentes.

Basilus Kennet A. M. C. C. G. Soc.

JA M plausus depone tuos, depone Triumphos
Anglia; sic visum Superis, sic fata tulêrunt!
Quos tibi Pax dederat, quos dat *Gulielmus*, honores
Tolle Triumphales; capiti quippe acrior instat
Hostis; adest Mors atra suis comitata catervis,
Et latè piceis terram circumvolat alis:
Invida, quò properas? Nostros quin percutis hostes?
Cur celer hinc abiit? subito cur victima fato
Occidit Angliaci Spes, & Fiducia Regni?
Qui, quanquam puerilis adhuc, invictus in hostem
Gaudebat nuper dociles agitare Phalanges,
Innocuasque inter socios vibrare sagittas;
Hîc moles struere ingentes, hîc mœnia vastis
Aggeribus cincta, aut latis circumdata fossis,
Et quâvis specie furiosum effingere Martem.
Sic Puer *Ascanius* Patriâ ludebat in aulâ,
Sic rapidis gaudebat equis, fulgebat in armis,
Et sic assidue crevit Spes unica Trojæ.
Nec tamen incubuit solis Dux inclytus armis;
Sæpius innocuæ cessit *Bellona* *Minervæ*;
Sæpe animum studiis juvat exercere severis,
Et graviora sequi quàm pro puerilibus annis:
Huic uni subnixa fuit Doctrina columnæ,
Hunc petiit, talique diu sub Præsede crevit;
Ipse suis favit, Musarum Præses, Alumnis,
Æqualemque sibi meritò est fortitus honorem
Ex Bello & studiis; sic Cæsar maximus olim
Ex utroque fuit Musis instructus, & Armis:

Sed

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Sed veluti paucos incidua sylva per annos
Floret, & extensos dispanxit in aera ramos,
Producitque suos, licet ipsa tenerrima, fructus;
Si quando Agricolaë solidum manus invida truncum
Effodiat terris, mœstos resupina per agros
Decidit: haud aliter cecidit Dignissimus Heros
Pollicitus populo longè meliora Britanno.
Heu! Quales, quantosque videbis, Tamesi, luctus!
Ferventi lachrymarum æstu tua flumina surgent
Altiùs, & lato superabunt littora cursu:
Heu! Quanto gemitu! Quantis singultibus orbem
Implebunt pullata cohors! cum lenta per Urbem
Funera procedant; sic olim Troja peremptos
Deflevit natos mœstas Simoentis ad undas,
Dum longo atratae procedunt ordine Matres.
Optima quæque rapit subito Mors Invida telo,
Deteriora manent: Hunc tantum Fata dedêrunt
Rursus ut eripiant, populis; sic Inclytus olim
Marcellus subitis, Magnæ spes altera Romæ,
Occubuit Fatis; sic spes elusit inanes:
At Te, mœsta Parens Pueri, quæ sola superstes
Suffulcis animos Anglorum, spemque reducis,
Ne juvet infano nimium indulgere dolori.
Aspice quàm placido Natus per Nubila cursu
Flectat iter, Terrasque humiles contemnat ab alto!
Ille per æthereos tractus, Cœlique meatus
Tendens, suppositum pedibus miratur Olympum.
Hic videt astantes Proavos, longo ordine Reges,
Sydereas inter sedes, Matertera primùm
Accipit, & lætis Puerum complectitur ulnis.
Pone igitur luctus; Hunc quamvis Invida Natum
Fata Tibi, & populis simul abripuere Britannis;
Dii faciles fuerint votis populique, Tuisque,
Et lætam facient iteratâ prole Parentem.

Johannes Cockman
è Coll. Univ. Commenfaldis.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Quid, miserande Puer, vestrâ dabit indole dignum
Infelix Rhedycina ingenti evicta dolore?
Te gremio juvenem formare, animumque ferocem
Mulcere Aonidum studiis numerisque Triumphos
Exarfit memorare Tuos; nunc cogitur urnam
(Heu! pietas ingrata atque illætabile munus)
Floribus ornare, & tumulto superaddere carmen.

Heu! frustra Senones domiti victricibus armis
Terribiles posuere minas, cecidere tumultus
Bellorum fracti, & Pax extulit Aurea vultum,
Si Te dilectæ solantem fata *Mariæ*
Eripuit tranquilla quies crudelior armis.

O quales lacrymas gemitusque in littore vidit
Tamus, cum Ducis exuvias urnamque recentem
Carolidum ad sacros cineres & Busta *Mariæ*
Devexit funesta ratis, confusa tumultu
Plebs ruit & luctu insanit; pro pignore charo
Multa timet mater præfaga, oblita procorum
Virgo jugum Thalami damnat sociale, nec ultra
Infelix Genitricis amat miserabile nomen.

Talis spectâsti Tyberini fluminis unda
Bacchantem luctu Populum, Romanque ruinâ
Ingenti attonitam, cum Te Mavortis ad urbem
Impositum, Marcelle, rogo flevêre Quirites.

Nunc ubi mens generosa, & miti in pectore candor
Et crescens pietatis honos? ubi gratia vultûs
Et scintillantes oculi, lumenque genarum
Purpureum? sed & hæc frustra meminisse licebit,
Dum meminisse auget lacrymas, curasque perennes.

Quis nunc sollicitam Matrem mulcebit amatis
Colloquiis, bellicque umbram simulacraque Pugnæ
Boyniacæ referet Patri, obsessamque *Namurcam*?
Vindsorias Arces nunc mœsta silentia servant,
Infelix odit Genitrix solamina, & ægrum
Sternit humi Patrem non enarrabilis angor.

Quin alium Divi prognatum stemmate Regum
Heroem detis, qui Sceptra Britannica firmet
Quassamque Europam, subjectisque imperet Undis.

Ph. Twissden
Ædis Christi Alumnus.

Gulielmi Glocestriæ Ducis Exequiæ.

Ad Principissam.

A Nna parens, O! sæpè novis exercita curis,
Fœcundi quæreris pignora rapta tori.
Heu! quantos labefacta extremo hoc funere luctus
Concipis, Ascanium penè secuta Tuum!
Sic duras experta vices, sobolemque peremptam
—Tantalus, extinctam flet viduata domum.
Illa quidem meritas repetito crimine pœnas,
Spretorumque iram sentit, & arma Deûm.
Illa nec excisi generis dispendia farcit,
Nec simili reparat prole, sed Ipsa perit.
Tu Divos, Diis chara, colis; sobolique superstes
Mox paries, poterit quæ supereffe Tibi.

Nathan Wrighte

Hon. Dom. Mag. Ang. Sigil. Cust. Fil.

A. B. è Coll. Æner-Nati.

T Roilon impubem mœsti flevêre Parentes,
Cum Puer infelix impar congressus Achilli
Pelidæ cecidit jaculo, at non proximus hæres
Dardanii Imperii, Priamo stirps ampla manebat
Natorum, & vidit de se longo ordine Reges.
Nos gravior luctus vocat, & tristissima imago,
Ploramus Juvenem amissum cui debita Regna
Ordo daret, *Gulielme* Tibi foret ille superstes,
O foret ille Tibi superos cœlumque petenti,
Curarum emerito, functoque laboribusævi!
Dum fuit! æquales inter præstantior omnes
Ingenio facili, præsentis & acumine mentis
Emicuit magni *Burnetti* major Alumnus;
Audentes animos accendit Avunculus Ingens,
Prætulit è cunis nugis puerilibus Arma
Mariæ donum, supremi pignus amoris;
Anglorum pubem juveniliaque agmina duxit.
Namurcum oppugnat fictum mentitaque castra,
Wilhelmum simulans, (æquum altera fingeret ætas,)
Lecta cohors Juvenum *Churchilli* signa sequuntur,
Egregiusque Puer magno stat pro *Boufflero*;
Luditur effigies belli.

Talis

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Talis erat, Martem primo qui lacte tenellus
Imbibit, & bello arderet vir maximus olim;
Sed fera Fata obstant; Superisque Britanna propago
Felix visa nimis, propria Hæc si dona fuissent.

Tho. Rawlinson

Equit. Aur. fil. natu max.

Coll. D. Joan. Bapt. Sup. Ord. Com.

INvida florentes vidêrunt fata Britannos,
Et fructus placidæ crescere paces opes.
Abjectis armis tellurem vertit aratro
Miles, sanguinei Martis & æra silent.
Loetaque venturum præcedunt omina seclum,
Et gemino ridet Clusius ore Deus.
At subito tristi turbantur gaudia luctu;
Extinctumque gemit terra Britanna Ducem.

Tho. Coghill

Arm. Fil. Super. Ordinis Commenfalis

ex Aula Sancti Edmundi.

DUM doctos jungit mœrens Rhedycina labores,
Glovernusque omni charus in ore sonat:
Ille Genus proavosque, illustria nomina Regum,
Hic clara exiguæ cuspidis acta refert.
Alter lugubri pingens modulamine fatum,
Nunc *Georgi* luctus, nunc canit, *Anna*, Tuos.
Hos inter, rudis ipse fero conamina musæ;
Infuetosque audet iussa Camœna modos.
Illa pari optaret versu narrâsse dolores,
At tenuem superat tristis imago lyram.
Quin olim blandæ surgent in carmina vires,
Glovernum genetrix si dabit *Anna* novum.
Tum majora alacris tentabo; castra paratus
Seu celebrare Ducis. Martia, five sequi.

Edvardus Herle

è Coll. Exon. Socio Com.

Gulielmi Glocestriae Ducis Exequiæ.

Ad Episcopum Sarisburiensem.

O ! Qui sequaces mirè animos rapis
Fluentis audax eloquii Parens,
Seu voce nunc mavis canorâ,
Sive Fidem calamo tueri:
Facunde Præsul, divitis ingeni
Deprome vires, quo, pia nomina,
Reges & Heroes sepulti
Perpetuo decorantur ævo.
Resume venam, quæ patrio addidit
Coelo *Mariam*, quâ neque charior
Accessit hospes, nec Britannis
Ulla parem tulit umbra luctum.
Pingas adempti dura Gloveronii
Fata, heu ! doloris materiem novi :
Moresque virtutesque pingas,
Tu Puerum quibus imbuisti.
Frontis nitorem, purpureas genas,
Blandosque ocellos, Tu tenui benè
Linguas Poetæ ; Imbelliori
Conveniunt magis illa Musæ.
Tu grandiozem, Præsul, imaginem
Effinge crescentem auspiciis Tuis :
Ut pectus incendit tenellum
Religio Fideique cura.
Dic ut verendos lumine codices
Versavit acri, ut docta volumina,
Tuosque pervolvit labores,
Conspiciuæ monumenta famæ.
Hic spectat (ortis non sine lachrymis)
Ut *Latimerus* victima concidit :
Ut dâ *Cranmeri* senectus
Ignibus in mediis triumphat.
Hic Te, Britannis nomen amabile,
Elisa, laudat : Teque, Puer bone,
Te gaudet, *Edvarde*, intueri
Heu ! simili periturus ævo.
Quin, Sancte Præsul, si precibus Tuis
Parcæ annuissent, iustaque Principi
Crevisset ætas, quot triumphos
Ausâ foret sibi polliceri

Guilhelmi Glocestria Ducis Exequiæ.

Britanna pubes? Ille minacibus
Obstaret iris Pontificum, impiger
Gregis Loyolani furores
Comprimeret malè contumaces.
Hæc fata quamvis gaudia pollunt;
At non inultam Roma superbiam
Attollit ultra, aut fastuosas
Verticibus minitatur orbi.
Vim Roma novit *Nasæidæ* manûs,
Tuumque acumen mente tenens memor
Styli recordatur prioris,
Atque novum meditantis ictum.

Guil. Sherwin A. M. Coll. Mert. Soc.

Ad Principissam.

O Genetrix, O *Anna*, Dolor quam publicus urget,
Dum spes Angligenam, dum gemis orba Tuas.
Heu! quales Juveni rapto tribuimus Honores!
Gloverni Exequiis qui dolor aptus erit!
Non Animas inter, quas *Chicheleiana* Juventus
Concelebrant, adiit charior umbra Deos.
O qualem memorem! quam forti pectore virtus
Emicat! Augusto quantus in Ore Decor!
Seu fictam tentare velit fine sanguine Pugnam,
Æmulus Auriaci, dum vibrat arma, Puer.
Sive Equites inter, socium partitur Honorem,
Queis crure in lævo Gemmea Vitta nitet.
Nunc iram *Æacidis* recolit, volvitque Labores
Æneæ, cupiens Ipse subire pares.
Mox terit Annales, gaudens spectare phalanges
Cæsaris, & turmas, *Cassivelaune*, Tuas.
Descriptos nunc lustrat agros Urbesque remotas;
Quas notat artificii picta tabella manu.
En! hîc Palladis Urbs, & summi Jura Solonis;
Hic stetit auspiciis Sparta, *Lycurge*, Tuis.
His studiis intentus iniqui vulnere fati
Sternitur; & Matris spes labefacta cadit.
At Tu, mœsta Parens, justos compesce dolores,
Sis Britonum, oramus, sis memor *Anna* Tui.
Sic Diva, extincto Puero, solamina Genti
Tu dabis Angliacæ, quæ dedit Ille Tibi.

*L. W. Finch, Honor. Com. de Winchilsea fil.
Coll. Om. An. Cult.*

F I N I S.